

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci jednal v hlavním líčení konaném v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Sušila a soudců přísedících Ing. Veroniky Juřenové a Josefa Hetcla a dne 10. května 2024 rozhodl takto:

Obžalovaní

Volodymyr M., nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx,

Ing. Josef V., Ph.D., nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

ALW Industry s.r.o., IČ: 60794372, se sídlem Olomouc - Chválkovice, U Panelárny 594/6C, jednajícím prostřednictvím jednatele společnosti Ing. Vojtěchem V.,

jsou vinni, že

I. obž. Volodymyr M. a obž. Ing. Josef V., Ph.D.

Obž. Volodymyr M., jako jednatel již zaniklé obchodní korporace R.F.Morava Progress s.r.o., IČ: 28646584, se sídlem Kokory 35, 751 05 Kokory (dále jen: „R.F.Morava Progress“), podnikající v oboru pracovní agentura, v úmyslu zkrátit daň z příjmů, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění, nejméně v období ode dne 1. ledna 2016 do dne 30. dubna 2017 vědomě vykazoval nižší, než skutečné základy mezd pro výpočet daně z příjmů ze závislé činnosti, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na zdravotní pojištění, což mu bylo umožněno tím, že na základě dohody s obž. Ing. Josefem V., Ph.D., tehdejší prokuristou obž. obchodní korporace ALW Industry s.r.o., IČ: 60794372, se sídlem Olomouc, U Panelárny 594/6C (dále jen: „ALW

Industry“), obž. Volodymyr M. za již zaniklou obchodní korporaci R.F.Morava Progress fakturoval obž. ALW Industry jako provedenou práci pouze část práce odvedené zaměstnanci již zaniklé pracovní agentury R.F.Morava Progress pro ALW Industry, a to pouze hodiny v rozsahu měsíčního fondu pracovní doby pro daný konkrétní měsíc a rozdíl mezi skutečně odpracovanými hodinami jednotlivých agenturních zaměstnanců a fakturovaným počtem odpracovaných hodin byl, dle dohody obžalovaných, vůči obž. společnosti ALW Industry fakturován jako tzv. poskytnuté služby, a z této další části odpracovaných hodin nebyly sráženy a odváděny povinné odvody v podobě záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění, k čemuž obž. Josef V. vědomě vytvořil podmínky tím, že ALW Industry každý měsíc zasílala R.F.Morava Progress podklady pro takovou fakturaci v podobě dvojího výkazu odpracovaných hodin agenturních zaměstnanců, konkrétně jeden výkaz se skutečně odpracovanými hodinami uváděnými pouze do maximální výše měsíčního fondu pracovní doby pro daný konkrétní měsíc bez odpracovaných přesčasů a druhý výkaz se skutečně odpracovanými hodinami včetně odpracovaných přesčasů, přičemž si oba obžalovaní byli vědomi toho, že ve skutečnosti agenturní zaměstnanci odpracovali u obž. ALW Industry práci i nad rámec měsíčního fondu pracovní doby, kdy konkrétně:

1. v lednu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 31 704 hodin v celkové hodnotě 4 312 895 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 24 211,5 hodin v celkové hodnotě 3 291 759 Kč a zbylá částka ve výši 1 021 136 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
2. v únoru 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 35 170,5 hodin v celkové hodnotě 4 781 593 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 24 779 hodin v celkové hodnotě 3 368 632 Kč a zbylá částka ve výši 1 412 961 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
3. v březnu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 38 660 hodin v celkové hodnotě 5 253 981 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 28 473,5 hodin v celkové hodnotě 3 868 462 Kč a zbylá částka ve výši 1 385 519 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
4. v dubnu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 36 436,5 hodin v celkové hodnotě 4 953 906 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 26 842 hodin v celkové hodnotě 3 648 029 Kč a zbylá částka ve výši 1 305 877 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
5. v květnu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 37 922,5 hodin v celkové hodnotě 5 346 912 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 27 652 hodin v celkové hodnotě 3 895 956 Kč a zbylá částka ve výši 1 450 956 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
6. v červnu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 41 173,5 hodin v celkové hodnotě 5 803 166 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 30 660 hodin v celkové hodnotě 4 314 968 Kč a zbylá částka ve výši 1 488 198 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
7. v červenci 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 43 475,5 hodin v celkové hodnotě 6 122 845 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 29 752 hodin v celkové

- hodnotě 4 186 295 Kč a zbylá částka ve výši 1 936 550 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
8. v srpnu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 40 626 hodin v celkové hodnotě 5 721 302 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 29 879 hodin v celkové hodnotě 4 203 232 Kč a zbylá částka ve výši 1 518 070 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
  9. v září 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 31 761 hodin v celkové hodnotě 4 464 003 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 26 194 hodin v celkové hodnotě 3 679 739 Kč a zbylá částka ve výši 784 264 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
  10. v říjnu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 31 386 hodin v celkové hodnotě 4 417 990 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 24 024,5 hodin v celkové hodnotě 3 382 801 Kč a zbylá částka ve výši 1 035 189 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
  11. v listopadu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 39 478,5 hodin v celkové hodnotě 5 719 788 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 28 677,5 hodin v celkové hodnotě 4 150 960 Kč a zbylá částka ve výši 1 568 828 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
  12. v prosinci 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 28 313 hodin v celkové hodnotě 4 096 042 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 24 305 hodin v celkové hodnotě 3 514 461 Kč a zbylá částka ve výši 581 581 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
  13. v lednu 2017 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obžalované obchodní společnosti ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 34 190,5 hodin v celkové hodnotě 4 944 149 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 25 294,5 hodin v celkové hodnotě 3 653 587 Kč a zbylá částka ve výši 1 290 562 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
  14. v únoru 2017 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 38 029 hodin v celkové hodnotě 5 488 174 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 26 305 hodin v celkové hodnotě 3 829 781 Kč a zbylá částka ve výši 1 658 393 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
  15. v březnu 2017 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 38 861,5 hodin v celkové hodnotě 5 743 302 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 29 078,5 hodin v celkové hodnotě 4 292 665 Kč a zbylá částka ve výši 1 450 637 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
  16. v dubnu 2017 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 35 775,5 hodin v celkové hodnotě 5 087 003 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 24 758,5 hodin v celkové hodnotě 3 851 291 Kč a zbylá částka ve výši 1 235 712 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,

a na základě takto zmanipulované fakturace vykazující nepravdivě snížené hodnoty skutečně odpracovaných hodin obž. Volodymyr M. přiznal a odvedl za již zaniklou pracovní agenturu R.F.Morava Progress:

Finančnímu úřadu pro Olomoucký kraj jako zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků ze zdanitelné mzdy, v rozporu s ust. § 38h odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

- a) za leden 2016 ve výši 18 827 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 193 499 Kč,
- b) za únor 2016 ve výši 22 851 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 238 496 Kč,
- c) za březen 2016 ve výši 5 263 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 276 581 Kč,
- d) za duben 2016 ve výši 17 128 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 227 603 Kč,
- e) za květen 2016 ve výši 19 983 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 293 422 Kč,
- f) za červen 2016 ve výši 18 092 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 279 743 Kč,
- g) za červenec 2016 ve výši 29 237 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 298 187 Kč,
- h) za srpen 2016 ve výši 16 899 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 265 785 Kč,
- i) za září 2016 ve výši 30 324 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 159 993 Kč,
- j) za říjen 2016 ve výši 29 290 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 188 554 Kč,
- k) za listopad 2016 ve výši 25 959 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měl odvést 319 443 Kč,
- l) za prosinec 2016 ve výši 24 302 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 145 752 Kč,
- m) za leden 2017 ve výši 21 147 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 231 858 Kč,
- n) za únor 2017 ve výši 14 171 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 290 811 Kč,
- o) za březen 2017 ve výši 46 858 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 336 535 Kč,
- p) za duben 2017 ve výši 5 136 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 249 680 Kč,

čímž byla způsobena České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Olomoucký kraj, se sídlem 779 00 Olomouc, Lazická 545/22, IČ: 01572610, škoda v celkové výši 4 195 127 Kč, neboť zálohy na daň uhrazené v roce 2016 ve výši 258 155 Kč byly finančním úřadem vráceny R.F.Morava Progress dne 4. 4. 2017,

Okresní správě sociálního zabezpečení Přerov pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, v rozporu s ust. § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

- a) za leden 2016 ve výši 514 537 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 941 089 Kč,
- b) za únor 2016 ve výši 525 675 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 032 810 Kč,
- c) za březen 2016 ve výši 585 867 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 141 771 Kč,
- d) za duben 2016 ve výši 518 949 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 076 637 Kč,
- e) za květen 2016 ve výši 553 095 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 180 590 Kč,
- f) za červen 2016 ve výši 557 236 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 244 857 Kč,
- g) za červenec 2016 ve výši 564 327 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 294 618 Kč,
- h) za srpen 2016 ve výši 596 639 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 207 480 Kč,
- i) za září 2016 ve výši 537 601 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 958 135 Kč,
- j) za říjen 2016 ve výši 495 135 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 964 862 Kč,
- k) za listopad 2016 ve výši 515 898 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 259 202 Kč,
- l) za prosinec 2016 ve výši 494 102 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 909 425 Kč,
- m) za leden 2017 ve výši 598 771 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 968 237 Kč,
- n) za únor 2017 ve výši 586 657 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 084 705 Kč,
- o) za březen 2017 ve výši 666 343 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 135 709 Kč,
- p) za duben 2017 ve výši 605 763 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 015 888 Kč,

čímž byla způsobena Okresní správě sociálního zabezpečení Přerov, se sídlem 750 11 Přerov, Bayerova 732/1, IČ: 00006963 škoda v celkové výši 8 499 420 Kč,

Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR pojistné na zdravotní pojištění, v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

a) za leden 2016 ve výši 89 501 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 132 226 Kč,
 b) za únor 2016 ve výši 92 983 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 144 798 Kč,
 c) za březen 2016 ve výši 98 987 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 160 509 Kč,
 d) za duben 2016 ve výši 80 921 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 152 403 Kč,
 e) za květen 2016 ve výši 88 067 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 164 629 Kč,
 f) za červen 2016 ve výši 87 887 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 175 541 Kč,
 g) za červenec 2016 ve výši 94 871 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 179 612 Kč,
 h) za srpen 2016 ve výši 98 862 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 167 101 Kč,
 i) za září 2016 ve výši 85 309 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 136 223 Kč,
 j) za říjen 2016 ve výši 74 814 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 137 201 Kč,
 k) za listopad 2016 ve výši 73 388 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 178 925 Kč,
 l) za prosinec 2016 ve výši 70 832 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 128 701 Kč,
 m) za leden 2017 ve výši 99 332 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 156 664 Kč,
 n) za únor 2017 ve výši 98 377 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 172 994 Kč,
 o) za březen 2017 ve výši 104 170 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 180 733 Kč,
 p) za duben 2017 ve výši 98 628 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 165 022 Kč,
 čímž byla způsobena Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, se sídlem v Praze 3, Orlická 4, IČ: 41197518, škoda v celkové výši 1 096 353 Kč,

Vojenské zdravotní pojišťovně pojistné na zdravotní pojištění, v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

a) za leden 2016 ve výši 33 474 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 60 407 Kč,
 b) za únor 2016 ve výši 35 240 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 66 154 Kč,
 c) za březen 2016 ve výši 39 285 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měl odvést 73 322 Kč,
 d) za duben 2016 ve výši 36 627 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 69 601 Kč,
 e) za květen 2016 ve výši 41 096 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 75 251 Kč,
 f) za červen 2016 ve výši 44 186 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 80 192 Kč,
 g) za červenec 2016 ve výši 41 710 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 82 059 Kč,
 h) za srpen 2016 ve výši 45 887 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 76 345 Kč,
 i) za září 2016 ve výši 43 571 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 66 489 Kč,
 j) za říjen 2016 ve výši 39 688 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 62 641 Kč,
 k) za listopad 2016 ve výši 37 399 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 81 719 Kč,
 l) za prosinec 2016 ve výši 37 641 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 58 777 Kč,
 m) za leden 2017 ve výši 42 845 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 68 674 Kč,
 n) za únor 2017 ve výši 41 250 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 75 834 Kč,
 o) za březen 2017 ve výši 44 716 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 79 225 Kč,
 p) za duben 2017 ve výši 40 512 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 72 339 Kč,
 čímž byla způsobena Vojenské zdravotní pojišťovně, se sídlem v Praze 9, Drahobejlova 1404, IČ: 47114975 škoda v celkové výši 503 902 Kč,

Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky pojistné na zdravotní pojištění, v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

a) za leden 2016 ve výši 30 072 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 48 853 Kč,
 b) za únor 2016 ve výši 31 234 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 53 496 Kč,
 c) za březen 2016 ve výši 34 775 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 59 307 Kč,
 d) za duben 2016 ve výši 33 987 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 56 327 Kč,
 e) za květen 2016 ve výši 33 566 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 60 793 Kč,
 f) za červen 2016 ve výši 33 691 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 64 860 Kč,
 g) za červenec 2016 ve výši 34 133 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 66 357 Kč,

h) za srpen 2016 ve výši 33 953 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 61 736 Kč,
 i) za září 2016 ve výši 29 589 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 50 365 Kč,
 j) za říjen 2016 ve výši 25 467 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 50 718 Kč,
 k) za listopad 2016 ve výši 28 584 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 66 125 Kč,
 l) za prosinec 2016 ve výši 28 427 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 47 580 Kč,
 m) za leden 2017 ve výši 33 603 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 60 091 Kč,
 n) za únor 2017 ve výši 34 030 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 66 044 Kč,
 o) za březen 2017 ve výši 41 767 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 28 432 Kč,
 p) za duben 2017 ve výši 38 640 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 63 296 Kč,
 čímž byla způsobena Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, se sídlem v Praze 3, Vinohradská 178, IČ: 47114304 škoda v celkové výši 393 197 Kč,

České průmyslové zdravotní pojišťovně pojistné na zdravotní pojištění, v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

a) za leden 2016 ve výši 62 717 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 98 014 Kč,
 b) za únor 2016 ve výši 63 225 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 107 335 Kč,
 c) za březen 2016 ve výši 71 824 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 118 982 Kč,
 d) za duben 2016 ve výši 65 296 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 112 972 Kč,
 e) za květen 2016 ve výši 67 389 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 122 039 Kč,
 f) za červen 2016 ve výši 69 927 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 128 611 Kč,
 g) za červenec 2016 ve výši 61 290 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 133 142 Kč,
 h) za srpen 2016 ve výši 65 166 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 123 867 Kč,
 i) za září 2016 ve výši 60 929 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 100 976 Kč,
 j) za říjen 2016 ve výši 57 374 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 101 702 Kč,
 k) za listopad 2016 ve výši 63 472 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 132 632 Kč,
 l) za prosinec 2016 ve výši 63 088 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 95 428 Kč,
 m) za leden 2017 ve výši 66 857 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 115 889 Kč,
 n) za únor 2017 ve výši 64 838 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 127 968 Kč,
 o) za březen 2017 ve výši 76 858 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 133 692 Kč,
 p) za duben 2017 ve výši 73 275 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 122 071 Kč,
 čímž byla způsobena České průmyslové zdravotní pojišťovně, se sídlem v Ostravě, Jeremenkova 11, IČ: 47672234 škoda v celkové výši 821 795 Kč,

Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně pojistné na zdravotní pojištění, v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

a) za leden 2016 ve výši 2 674 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 6 895 Kč,
 b) za únor 2016 ve výši 2 680 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 7 549 Kč,
 c) za březen 2016 ve výši 1 462 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 8 369 Kč,
 d) za duben 2016 ve výši 1 340 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 7 949 Kč,
 e) za květen 2016 ve výši 2 808 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 8 578 Kč,
 f) za červen 2016 ve výši 2 871 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 9 153 Kč,
 g) za červenec 2016 ve výši 4 595 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 9 364 Kč,
 h) za srpen 2016 ve výši 5 808 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 8 712 Kč,
 i) za září 2016 ve výši 7 020 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 7 108 Kč,
 j) za říjen 2016 ve výši 8 140 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 7 158 Kč,
 k) za listopad 2016 ve výši 6 209 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 9 331 Kč,
 l) za prosinec 2016 ve výši 7 242 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 6 713 Kč,
 m) za leden 2017 ve výši 6 781 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 8 586 Kč,
 n) za únor 2017 ve výši 8 300 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 9 479 Kč,

o) za březen 2017 ve výši 8 385 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 9 904 Kč,
p) za duben 2017 ve výši 7 179 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 9 042 Kč,
čímž byla způsobena Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně, se sídlem v Ostravě, Michálkovická 108, IČ: 47673036 škoda v celkové výši 50 396 Kč,

Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví pojistné na zdravotní pojištění, v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

a) za leden 2016 ve výši 8 022 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 14 953 Kč,
b) za únor 2016 ve výši 8 040 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 16 373 Kč,
c) za březen 2016 ve výši 8 757 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 18 153 Kč,
d) za duben 2016 ve výši 7 681 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 17 248 Kč,
e) za květen 2016 ve výši 8 357 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 18 595 Kč,
f) za červen 2016 ve výši 7 020 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 19 854 Kč,
g) za červenec 2016 ve výši 8 037 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 20 310 Kč,
h) za srpen 2016 ve výši 8 553 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 18 895 Kč,
i) za září 2016 ve výši 8 357 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 15 430 Kč,
j) za říjen 2016 ve výši 11 002 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 15 537 Kč,
k) za listopad 2016 ve výši 15 259 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 20 247 Kč,
l) za prosinec 2016 ve výši 12 093 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 14 566 Kč,
m) za leden 2017 ve výši 11 684 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 19 315 Kč,
n) za únor 2017 ve výši 13 684 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 19 364 Kč,
o) za březen 2017 ve výši 15 093 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 22 282 Kč,
p) za duben 2017 ve výši 13 365 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 20 346 Kč,
čímž byla způsobena Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, se sídlem v Praze 4, Roškotova 1, IČ: 47114321 škoda v celkové výši 126 464 Kč,

a tímto svým jednáním způsobili škodu v celkové výši 15 686 654 Kč.

II. obžalovaná obchodní korporace ALW Industry s.r.o.

Obž. obchodní korporace ALW Industry s.r.o., IČ: 60794372, se sídlem Olomouc, U Panelárny 594/6C (dále jen: „ALW Industry“), zastoupená bývalým prokuristou, obž. Ing. Josefem V., Ph.D., se v blíže nezjištěné době dohodla s již zaniklou obchodní korporací R.F.Morava Progress s.r.o., IČ: 28646584, se sídlem Kokory 35, 751 05 Kokory (dále jen: „R.F.Morava Progress“), jednající svým jednatelem, obž. Volodymyrem M. nejméně pro období ode dne 1. ledna 2016 do dne 30. dubna 2017 za účelem vykázání nižšího, než skutečného základu mezd pro výpočet daně z příjmů ze závislé činnosti, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na zdravotní pojištění, že již zaniklá pracovní agentura R.F.Morava Progress bude fakturovat jako provedenou práci pouze část práce odvedené zaměstnanci této pracovní agentury pro ALW Industry, a to pouze hodiny v rozsahu měsíčního fondu pracovní doby pro daný konkrétní měsíc a rozdíl mezi skutečně odpracovanými hodinami jednotlivých agenturních zaměstnanců a fakturovaným počtem odpracovaných hodin bude, dle dohody obžalovaných, vůči obž. společnosti ALW Industry fakturován jako tzv. poskytnuté služby, a z této další části odpracovaných hodin nebyly sráženy a odváděny povinné odvody v podobě záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění, k čemuž obž. Josef V. vědomě vytvořil podmínky tím, že ALW Industry každý měsíc zasílala R.F.Morava Progress podklady pro takovou fakturaci v podobě dvojího výkazu odpracovaných hodin, konkrétně jeden výkaz s odpracovanými hodinami do maximální výše měsíčního fondu pracovní doby pro daný konkrétní měsíc bez odpracovaných přesčasů, a druhý výkaz se skutečně odpracovanými hodinami včetně

odpracovaných přesčasů, přičemž obžalovaná si tedy byla vědoma, že ve skutečnosti tito agenturní zaměstnanci v její prospěch odpracovali práci i nad rámec měsíčního fondu pracovní doby, kdy konkrétně:

1. v lednu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 31 704 hodin v celkové hodnotě 4 312 895 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 24 211,5 hodin v celkové hodnotě 3 291 759 Kč a zbylá částka ve výši 1 021 136 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
2. v únoru 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 35 170,5 hodin v celkové hodnotě 4 781 593 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 24 779 hodin v celkové hodnotě 3 368 632 Kč a zbylá částka ve výši 1 412 961 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
3. v březnu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 38 660 hodin v celkové hodnotě 5 253 981 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 28 473,5 hodin v celkové hodnotě 3 868 462 Kč a zbylá částka ve výši 1 385 519 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
4. v dubnu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 36 436,5 hodin v celkové hodnotě 4 953 906,-Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 26 842 hodin v celkové hodnotě 3 648 029 Kč a zbylá částka ve výši 1 305 877 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
5. v květnu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 37 922,5 hodin v celkové hodnotě 5 346 912 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 27 652 hodin v celkové hodnotě 3 895 956 Kč a zbylá částka ve výši 1 450 956 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
6. v červnu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 41 173,5 hodin v celkové hodnotě 5 803 166 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 30 660 hodin v celkové hodnotě 4 314 968 Kč a zbylá částka ve výši 1 488 198 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
7. v červenci 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 43 475,5 hodin v celkové hodnotě 6 122 845 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 29 752 hodin v celkové hodnotě 4 186 295 Kč a zbylá částka ve výši 1 936 550 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
8. v srpnu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 40 626 hodin v celkové hodnotě 5 721 302 Kč, přesto bylo následně ze strany již zaniklé pracovní agentury R.F.Morava Progress fakturováno pouze 29 879 hodin v celkové hodnotě 4 203 232 Kč a zbylá částka ve výši 1 518 070 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
9. v září 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 31 761 hodin v celkové hodnotě 4 464 003 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 26 194 hodin v celkové hodnotě 3 679 739 Kč a zbylá částka ve výši 784 264 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
10. v říjnu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 31 386 hodin v celkové hodnotě 4 417 990 Kč, přesto

bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 24 024,5 hodin v celkové hodnotě 3 382 801 Kč a zbylá částka ve výši 1 035 189 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,

11. v listopadu 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 39 478,5 hodin v celkové hodnotě 5 719 788 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 28 677,5 hodin v celkové hodnotě 4 150 960 Kč a zbylá částka ve výši 1 568 828 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
12. v prosinci 2016 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 28 313 hodin v celkové hodnotě 4 096 042 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 24 305 hodin v celkové hodnotě 3 514 461 Kč a zbylá částka ve výši 581 581 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
13. v lednu 2017 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 34 190,5 hodin v celkové hodnotě 4 944 149 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 25 294,5 hodin v celkové hodnotě 3 653 587 Kč a zbylá částka ve výši 1 290 562 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
14. v únoru 2017 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 38 029 hodin v celkové hodnotě 5 488 174 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 26 305 hodin v celkové hodnotě 3 829 781 Kč a zbylá částka ve výši 1 658 393 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
15. v březnu 2017 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 38 861,5 hodin v celkové hodnotě 5 743 302 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 29 078,5 hodin v celkové hodnotě 4 292 665 Kč a zbylá částka ve výši 1 450 637 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,
16. v dubnu 2017 odpracovali zaměstnanci pracovní agentury R.F.Morava Progress u obž. ALW Industry ve skutečnosti celkový počet 35 775,5 hodin v celkové hodnotě 5 087 003 Kč, přesto bylo následně ze strany R.F.Morava Progress fakturováno pouze 24 758,5 hodin v celkové hodnotě 3 851 291 Kč a zbylá částka ve výši 1 235 712 Kč byla fakturována jako poskytnuté služby,

a na základě takto zmanipulované fakturace vykazující nepravdivě snížené hodnoty skutečně odpracovaných hodin obž. Volodymyr M. přiznal a odvedl za již zaniklou pracovní agenturu - obchodní společnost R.F.Morava Progress:

Finančnímu úřadu pro Olomoucký kraj jako zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků ze zdanitelné mzdy v rozporu s ust. § 38h odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

- a) za leden 2016 ve výši 18 827 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 193 499 Kč,
- b) za únor 2016 ve výši 22 851 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 238 496 Kč,
- c) za březen 2016 ve výši 5 263 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 276 581 Kč,
- d) za duben 2016 ve výši 17 128 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 227 603 Kč,
- e) za květen 2016 ve výši 19 983 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 293 422 Kč,
- f) za červen 2016 ve výši 18 092 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 279 743 Kč,
- g) za červenec 2016 ve výši 29 237 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 298 187 Kč,
- h) za srpen 2016 ve výši 16 899 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 265 785 Kč,
- i) za září 2016 ve výši 30 324 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 159 993 Kč,
- j) za říjen 2016 ve výši 29 290 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 188 554 Kč,

- k) za listopad 2016 ve výši 25 959 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měl odvést 319 443 Kč,
- l) za prosinec 2016 ve výši 24 302 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 145 752 Kč,
- m) za leden 2017 ve výši 21 147 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 231 858 Kč,
- n) za únor 2017 ve výši 14 171 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 290 811 Kč,
- o) za březen 2017 ve výši 46 858 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 336 535 Kč,
- p) za duben 2017 ve výši 5 136 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 249 680 Kč,

čímž byla způsobena České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Olomoucký kraj, se sídlem 779 00 Olomouc, Lazická 545/22, IČ: 01572610 škoda v celkové výši 4 195 127 Kč, neboť zálohy na daň uhrazené v roce 2016 ve výši 258 155 Kč byly finančním úřadem vráceny R.F.Morava Progress dne 4. 4. 2017,

Okresní správě sociálního zabezpečení Přerov pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, v rozporu s ust. § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

- a) za leden 2016 ve výši 514 537 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 941 089 Kč,
- b) za únor 2016 ve výši 525 675 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 032 810 Kč,
- c) za březen 2016 ve výši 585 867 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 141 771 Kč,
- d) za duben 2016 ve výši 518 949 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 076 637 Kč,
- e) za květen 2016 ve výši 553 095 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 180 590 Kč,
- f) za červen 2016 ve výši 557 236 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 244 857 Kč,
- g) za červenec 2016 ve výši 564 327 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 294 618 Kč,
- h) za srpen 2016 ve výši 596 639 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést částku 1 207 480 Kč,
- i) za září 2016 ve výši 537 601 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 958 135 Kč,
- j) za říjen 2016 ve výši 495 135 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 964 862 Kč,
- k) za listopad 2016 ve výši 515 898 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 259 202 Kč,
- l) za prosinec 2016 ve výši 494 102 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 909 425 Kč,
- m) za leden 2017 ve výši 598 771 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 968 237 Kč,
- n) za únor 2017 ve výši 586 657 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 084 705 Kč,
- o) za březen 2017 ve výši 666 343 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 135 709 Kč,
- p) za duben 2017 ve výši 605 763 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 1 015 888 Kč,

čímž byla způsobena Okresní správě sociálního zabezpečení Přerov, se sídlem 750 11 Přerov, Bayerova 732/1, IČ: 00006963 škoda v celkové výši 8 499 420 Kč,

Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR pojistné na zdravotní pojištění v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

- a) za leden 2016 ve výši 89 501 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 132 226 Kč,
- b) za únor 2016 ve výši 92 983 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 144 798 Kč,
- c) za březen 2016 ve výši 98 987 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 160 509 Kč,
- d) za duben 2016 ve výši 80 921 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 152 403 Kč,
- e) za květen 2016 ve výši 88 067 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 164 629 Kč,
- f) za červen 2016 ve výši 87 887 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 175 541 Kč,
- g) za červenec 2016 ve výši 94 871 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 179 612 Kč,
- h) za srpen 2016 ve výši 98 862 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 167 101 Kč,
- i) za září 2016 ve výši 85 309 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 136 223 Kč,
- j) za říjen 2016 ve výši 74 814 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 137 201 Kč,
- k) za listopad 2016 ve výši 73 388 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 178 925 Kč,
- l) za prosinec 2016 ve výši 70 832 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 128 701 Kč,
- m) za leden 2017 ve výši 99 332 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 156 664 Kč,
- n) za únor 2017 ve výši 98 377 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 172 994 Kč,

o) za březen 2017 ve výši 104 170 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 180 733 Kč,
 p) za duben 2017 ve výši 98 628 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 165 022 Kč,
 čímž byla způsobena Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, se sídlem v Praze 3, Orlická 4, IČ: 41197518, škoda v celkové výši 1 096 353 Kč,

Vojenské zdravotní pojišťovně pojistné na zdravotní pojištění v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

a) za leden 2016 ve výši 33 474 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 60 407 Kč,
 b) za únor 2016 ve výši 35 240 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 66 154 Kč,
 c) za březen 2016 ve výši 39 285 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měl odvést 73 322 Kč,
 d) za duben 2016 ve výši 36 627 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 69 601 Kč,
 e) za květen 2016 ve výši 41 096 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 75 251 Kč,
 f) za červen 2016 ve výši 44 186 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 80 192 Kč,
 g) za červenec 2016 ve výši 41 710 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 82 059 Kč,
 h) za srpen 2016 ve výši 45 887 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 76 345 Kč,
 i) za září 2016 ve výši 43 571 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 66 489 Kč,
 j) za říjen 2016 ve výši 39 688 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 62 641 Kč,
 k) za listopad 2016 ve výši 37 399 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 81 719 Kč,
 l) za prosinec 2016 ve výši 37 641 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 58 777 Kč,
 m) za leden 2017 ve výši 42 845 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 68 674 Kč,
 n) za únor 2017 ve výši 41 250 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 75 834 Kč,
 o) za březen 2017 ve výši 44 716 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 79 225 Kč,
 p) za duben 2017 ve výši 40 512 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 72 339 Kč,
 čímž byla způsobena Vojenské zdravotní pojišťovně, se sídlem v Praze 9, Drahobejlova 1404, IČ: 47114975 škoda v celkové výši 503 902 Kč,

Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky pojistné na zdravotní pojištění v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

a) za leden 2016 ve výši 30 072 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 48 853 Kč,
 b) za únor 2016 ve výši 31 234 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 53 496 Kč,
 c) za březen 2016 ve výši 34 775 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 59 307 Kč,
 d) za duben 2016 ve výši 33 987 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 56 327 Kč,
 e) za květen 2016 ve výši 33 566 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 60 793 Kč,
 f) za červen 2016 ve výši 33 691 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 64 860 Kč,
 g) za červenec 2016 ve výši 34 133 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 66 357 Kč,
 h) za srpen 2016 ve výši 33 953 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 61 736 Kč,
 i) za září 2016 ve výši 29 589 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 50 365 Kč,
 j) za říjen 2016 ve výši 25 467 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 50 718 Kč,
 k) za listopad 2016 ve výši 28 584 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 66 125 Kč,
 l) za prosinec 2016 ve výši 28 427 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 47 580 Kč,
 m) za leden 2017 ve výši 33 603 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 60 091 Kč,
 n) za únor 2017 ve výši 34 030 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 66 044 Kč,
 o) za březen 2017 ve výši 41 767 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 28 432 Kč,
 p) za duben 2017 ve výši 38 640 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 63 296 Kč,
 čímž byla způsobena Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, se sídlem v Praze 3, Vinohradská 178, IČ: 47114304 škoda v celkové výši 393 197 Kč,

České průmyslové zdravotní pojišťovně pojistné na zdravotní pojištění v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

- a) za leden 2016 ve výši 62 717 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 98 014 Kč,
- b) za únor 2016 ve výši 63 225 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 107 335 Kč,
- c) za březen 2016 ve výši 71 824 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 118 982 Kč,
- d) za duben 2016 ve výši 65 296 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 112 972 Kč,
- e) za květen 2016 ve výši 67 389 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 122 039 Kč,
- f) za červen 2016 ve výši 69 927 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 128 611 Kč,
- g) za červenec 2016 ve výši 61 290 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 133 142 Kč,
- h) za srpen 2016 ve výši 65 166 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 123 867 Kč,
- i) za září 2016 ve výši 60 929 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 100 976 Kč,
- j) za říjen 2016 ve výši 57 374 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 101 702 Kč,
- k) za listopad 2016 ve výši 63 472 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 132 632 Kč,
- l) za prosinec 2016 ve výši 63 088 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 95 428 Kč,
- m) za leden 2017 ve výši 66 857 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 115 889 Kč,
- n) za únor 2017 ve výši 64 838 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 127 968 Kč,
- o) za březen 2017 ve výši 76 858 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 133 692 Kč,
- p) za duben 2017 ve výši 73 275 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 122 071 Kč,

čímž byla způsobena České průmyslové zdravotní pojišťovně, se sídlem v Ostravě, Jeremenkova 11, IČ: 47672234 škoda v celkové výši 821 795 Kč,

Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně pojistné na zdravotní pojištění v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

- a) za leden 2016 ve výši 2 674 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 6 895 Kč,
- b) za únor 2016 ve výši 2 680 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 7 549 Kč,
- c) za březen 2016 ve výši 1 462 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 8 369 Kč,
- d) za duben 2016 ve výši 1 340 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 7 949 Kč,
- e) za květen 2016 ve výši 2 808 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 8 578 Kč,
- f) za červen 2016 ve výši 2 871 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 9 153 Kč,
- g) za červenec 2016 ve výši 4 595 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 9 364 Kč,
- h) za srpen 2016 ve výši 5 808 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 8 712 Kč,
- i) za září 2016 ve výši 7 020 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 7 108 Kč,
- j) za říjen 2016 ve výši 8 140 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 7 158 Kč,
- k) za listopad 2016 ve výši 6 209 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 9 331 Kč,
- l) za prosinec 2016 ve výši 7 242 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 6 713 Kč,
- m) za leden 2017 ve výši 6 781 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 8 586 Kč,
- n) za únor 2017 ve výši 8 300 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 9 479 Kč,
- o) za březen 2017 ve výši 8 385 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 9 904 Kč,
- p) za duben 2017 ve výši 7 179 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 9 042 Kč,

čímž byla způsobena Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně, se sídlem v Ostravě, Michálkovická 108, IČ: 47673036 škoda v celkové výši 50 396 Kč,

Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví pojistné na zdravotní pojištění v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, následující odvody:

- a) za leden 2016 ve výši 8 022 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 14 953 Kč,
- b) za únor 2016 ve výši 8 040 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 16 373 Kč,
- c) za březen 2016 ve výši 8 757 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 18 153 Kč,
- d) za duben 2016 ve výši 7 681 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 17 248 Kč,

e) za květen 2016 ve výši 8 357 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 18 595 Kč,
 f) za červen 2016 ve výši 7 020 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 19 854 Kč,
 g) za červenec 2016 ve výši 8 037 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 20 310 Kč,
 h) za srpen 2016 ve výši 8 553 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 18 895 Kč,
 i) za září 2016 ve výši 8 357 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 15 430 Kč,
 j) za říjen 2016 ve výši 11 002 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 15 537 Kč,
 k) za listopad 2016 ve výši 15 259 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 20 247 Kč,
 l) za prosinec 2016 ve výši 12 093 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 14 566 Kč,
 m) za leden 2017 ve výši 11 684 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 19 315 Kč,
 n) za únor 2017 ve výši 13 684 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 19 364 Kč,
 o) za březen 2017 ve výši 15 093 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 22 282 Kč,
 p) za duben 2017 ve výši 13 365 Kč, ačkoliv ve skutečnosti měla odvést 20 346 Kč,
 čímž byla způsobena Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, se sídlem v Praze 4, Roškotova 1, IČ: 47114321 škoda v celkové výši 126 464 Kč,

a tímto svým jednáním způsobila škodu v celkové výši 15 686 654 Kč.

tedy

obž. Volodymyr M. ad. I.

- ve velkém rozsahu zkrátil daň, pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na zdravotní pojištění,

obž. Ing. Josef V., Ph.D. ad. I.

- umožnil jinému, aby ve velkém rozsahu zkrátil daň, pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na zdravotní pojištění,

obž. obchodní korporace ALW Industry s.r.o. ad. II.

- umožnila jinému, aby ve velkém rozsahu zkrátil daň, pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na zdravotní pojištění,

čímž spáchali

obž. Volodymyr M. ad. I.

- zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

obž. Ing. Josef V., Ph.D. ad. I.

- pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

obž. obchodní korporace ALW Industry s.r.o. ad. II.

- pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzují se

obž. Volodymyr M.

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pět) roků a 6 (šest) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku k trestu **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech či družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci, na dobu **5 (pěti) let.**

obž. Ing. Josef V., Ph.D.

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) roků.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře 500 denních sazeb při výši denní sazby 1 000 Kč, tedy celkem ve výměře **500 000 (pětset tisíc) Kč.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku k trestu **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech či družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci na dobu **5 (pěti) let.**

obž. obchodní korporace ALW Industry s.r.o.

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku a § 18 odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k **peněžitému trestu** ve výměře 100 denních sazeb při výši denní sazby 20 000 Kč, tedy celkem ve výměře **2 000 000 (dva miliony) Kč.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní **povinni** zaplatit společně a nerozdílně na náhradě škody poškozené Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně se sídlem v Ostravě, Michálkovická 108, IČ: 47673036 majetkovou škodu ve výši 50 396 Kč.

Odůvodnění:

1. Dne 29. 8. 2022 byla na osoby obžalovaných u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci podána obžaloba Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 19. 8. 2022, sp. zn. 2 KZV 45/2018-125, a to pro skutek v obžalobě popsany, kterým měl obž. Volodymyr M. spáchat zločin Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a obž. Ing. Josef V., Ph.D. a obž. ALW Industry s.r.o. zločin

Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.

Vyjádření obžalovaných

2. Obž. **Josef V.** se vyjádřil k podané obžalobě u hlavního líčení dne 8. 12. 2022 (č. l. 2680 verte a násl.). Vypověděl, že trestní řízení probíhá od roku 2017, kdy v ALW Industry s.r.o. (dále jen: „ALW“) proběhl policejní zátah, jehož následkem bylo zastavení výroby. Bylo jim sděleno, že policie jde po agentuře práce, která u nich měla své lidi, byl následně podat vysvětlení, byl tázán na vztahy s R.F.Morava Progress s.r.o. (dále jen: „R.F.Morava“), na vztah s obž. M. a následně byl ke svému překvapení obviněn. Co mu obžaloba klade za vinu, není pravda. Ke spolupráci s R.F.Morava přistoupili, protože v roce 2012 měli v ALW nedostatek zaměstnanců, což neslo zpoždování dodávek dílů pro automotive. Jelikož na trhu práce nebylo dostatečné množství zaměstnanců, přistoupili na spolupráci s R.F.Morava. Agenturu si nejdříve prověřil, bylo mu řečeno známými lidmi ze spol. UNEX, že působí v několika firmách a je schopná nabídnout služby podle potřeb. Dostal tedy z UNEXU dobré reference, a to byl pro něj znak toho, že s R.F.Morava můžou spolupracovat. Byla mu dána k podpisu smlouva, kterou konzultoval s firemním právníkem a ačkoli tento měl ke smlouvě připomínky, tak mu obž. M. říkal, že takovou smlouvu má i jinde, že mu funguje a nechce na ní nic měnit. Jelikož jej zajímaly jen služby, které pro ně bude agentura plnit, přistoupil k podpisu smlouvy v předloženém znění. Některé věci ze smlouvy vyplývající delegoval na personalistu, na asistentky a na mistry, např. se to týkalo záznamu normohodin a evidenci výkazů. Jeho protiprávní pomoc měla dle obžaloby spočívat v nějakém způsobu fakturace. K tomu uvádí, že když uvolňoval faktury od R.F.Morava, nezamýšlel se pořádně nad jejich obsahem. Fungovalo to tak, že byla stanovená jednotka práce, tzv. normohodina, což je technicky měrná jednotka výkonu. Pokud ji má vysvětlit, tak pokud dva lidé pracují na jedné věci, jeden ji udělá rychleji, druhý pomaleji, proto je nespravedlivé dát oběma stejnou odměnu, protože člověk tím, že udělá 1,2 jednotky, si zaslouží 120 Kč, druhý, když udělá 80 % práce, si zaslouží jen 0,8 jednotky. Možná si to hodnocení zjednodušil tím, že si stanovili nějakou normohodinu, ale dbal na to, aby v ní byla obsažena jednak mzda toho agenturního zaměstnance, konkrétně hrubá mzda včetně sociálních a zdravotních odvodů, což je podle jeho znalosti kolem 35 %, a protože agenturní zaměstnanec musel vybavit ochrannými pomůckami, udělat jim lékařskou prohlídku, tak dbal u cenových jednání, aby v této hodině měl i jakousi marži. Domluvili si tedy měrnou jednotku, kterou se ohodnocovala práce. Protože tento způsob fakturace tak funguje i jinde, je to odsouhlaseno i daňovými poradci, měl za to, že je to v pořádku. Spolupráce s agenturou obž. M. skončila v roce 2017 zásahem policie.
3. K podrobnějším dotazům uvedl, že za agenturu jednal pouze s obž. M. Přijímání počtu konkrétních agenturních zaměstnanců do ALW prováděl personální úsek, který monitoroval potřeby výroby a sháněl lidi. V letech 2016 a 2017 jako personalistka v ALW pracovala paní S. Je možné, že v letech 2016 a 2017 dodávaly do ALW zaměstnanec i jiné agentury práce, ale maximálně pár lidí, hlavním dodavatelem byla R.F.Morava. U koho konkrétně z UNEXU si agenturu ověřoval, to již neví, byl to navíc jen neformální dotaz. Rámcovou smlouvu s R.F.Morava konzultoval s JUDr. Martinem S., firemním právníkem. Protože agenturní zaměstnanci pracovali v provozu, proto evidence delegoval na mistry, kteří evidenci prováděli, rovněž požadavky na počet pracovníků vznášejí mistři. Když mistr ví, že nemá naplněnu směnu, dá požadavek na personální úsek a úkolem personálního úseku je, aby lidi zajistil. Požadavky z personálního oddělení šly následně na agenturu práce obž. M., možná někdy byla komunikace přímo mistrů s agenturou. Primárně se v ALW snaží nemít agenturní zaměstnanec, ale kmenové, je to pro ně jednodušší, můžou je kontrolovat a starat se o ně, benefitovat je. V roce 2016/2017 byla v ALW třetina agenturních zaměstnanců a dvě třetiny kmenových. Myslí, že na první pohled nešlo poznat, kteří zaměstnanci byli agenturní a kteří kmenoví. Ze zákona měli povinnost se k nim chovat rovně nejen co se týče odměňování. K dotazu,

jak se evidovala pracovní doba u zaměstnanců, a jestli se evidovala jinak u kmenových a jinak u agenturních, uvádí, že tuto evidenci dělají mistři a dělají ji různými způsoby, každý mistr si to dělá jinak. Pro mistra je důležité, že se eviduje počet normohodin, který mu zaměstnanec na úseku odpracoval. Tzn., že zaměstnanec měl zadanou práci, tu mistr evidoval pomocí normohodin. Jejich povinností není evidovat hodiny, protože agenturní zaměstnanec není jejich zaměstnanec, tedy to sledovali skrz normohodiny. Pokud to má vysvětlit, tak je nějaký výrobek, jeden člověk na tom pracuje 1 minutu, druhý 2 minuty, jiný 3 minuty. ALW to má znormované na 2 minuty a jeho v konečném důsledku zajímá ta provedená práce. Proto, aby byli lepší zaměstnanci lépe motivovaní, tak se jim napíše dvě normohodiny, ale někdo to neplní, tak se mu za hodinu napíše třeba jen půl normohodiny. Platí lidi za normohodiny, za nějaký výkon, protože jejich zákazníka taky zajímá, jaké operace na výrobku provádí a kolik je to stojí, protože svému zákazníkovi musí dát otevřenou kalkulaci. Proto je pro něj důležité, když ho ta normohodina stojí nějaké koruny, že je schopen to prezentovat zákazníkovi, za kterým přijde a řekne mu, že za výrobek chce 50 Kč, protože je v tom 20 Kč materiál, 22 Kč lidská práce, nějaké režie a má na tom odlitku zisk třeba 3 – 4 %. Podle normohodin byli odměňováni i jejich kmenoví zaměstnanci, byl to stejný systém. Jinak ALW pracuje v nepřetržitém provozu, na slévárně je 12-ti hodinová směna a jsou 4 směny, aby se všichni prostrídali. Je ranní, noční a točí se proti sobě, takto mají naplněný fond pracovní doby na měsíc. K dotazu, zda mohli být agenturní zaměstnanci v práci přesčas, uvádí, že pokud se domluvili s mistrem, mohly přesčasy být. Dít by se to nemělo, protože jak jdou směny po sobě, tak toho jednoho člověka nahradí druhý člověk, tedy potom není místo u stroje, ale může se stát, že ten člověk nepřijde, tak mistr může požádat toho prvního, aby zůstal o dvě hodiny déle. Mohlo se to tedy stát, ale bylo to na domluvě mezi pracovníkem a mistrem, toto jde mimo něj. Jeho zajímá výkon celé výroby, sleduje to na tom, že mají v rámci dodávky dodat konkrétní týden 5 000 ks, tak jestli skutečně dodali 5 000 ks. Smlouva s obž. M. byla uzavřena v roce 2012 a zůstala stejná až do konce spolupráce. S agenturními zaměstnanci od R.F.Morava spol. ALW jiné smlouvy neuzavírala, nebylo to jejich povinností. Účtování mezi ALW a R.F.Morava probíhalo tak, že přišla od R.F.Morava faktura. K dotazu, na základě čeho věděla R.F.Morava, že má vystavit fakturu v konkrétní výši, uvádí, že mistři nahlásili normohodiny na personální úsek, a ten je emailem předal obž. M. Personální úsek nějak kontroloval takto nahlášené normohodiny. K dotazu, jestli kontrolovala R.F.Morava normohodiny, uvádí, že každý zaměstnavatel musí vést docházku těch lidí, tak předpokládá, že kontrolovala. U agenturních zaměstnanců musí vést docházku zaměstnavatel, takže šlo o povinnost R.F.Morava. V průběhu spolupráce s R.F.Morava nějaké problémy neřešil. Pro ně byla důležitá cena normohodiny, takže občas se potkali s obž. M. a domlouvali se na ceně normohodiny. Změnu ceny normohodiny pak sám emailem sdělil personálnímu úseku v ALW, ale dodatky k původní Rámcové smlouvě již nedělali. Při stanovení ceny normohodiny dbal na to, aby tam byly náklady agentury na to, co potřebuje na pracovníka, tedy aby tam agentura měla hrubou mzdu, sociální a zdravotní odvody, a nakonec věci, co s tím souvisí, jako pracovní pomůcky, protože on je musí vybavovat pracovními pomůckami, zajišťovat zdravotní prohlídky, marži a tyto věci. Má zákonnou povinnost, aby pracovní podmínky agenturních zaměstnanců byly srovnatelné s kmenovými zaměstnanci, tedy agenturní musí být honorováni stejně jako kmenoví. Když tedy přišla faktura z R.F.Morava, zkontrolovala se částka, řeklo se: *ano, pracovníci agentury udělali tolik normohodin, sazba za normohodinu je taková, částka na konci taková, sedí to, faktura může být uvolněna* a faktury k zaplacení uvolňoval on sám. Když podepisoval fakturu vystavenou pro ALW od R.F.Morava, tak jej zajímala částka na konci, ta suma, což byly ty normohodiny krát domluvená sazba. K dotazu, co bylo fakturováno pod službami, uvádí, že si to zjednodušil, takto byla napsaná smlouva, že tak to bude děláno. Poměr, co jsou mzdy a co služby, nebyl schopen nikdy identifikovat, bylo to tak napsáno ve smlouvě, agentura to tak dělá, tak neměl důvod to rozporovat, ale tomu dělení nikdy nepřikládal význam. K dotazu, zda v ALW agentuře R.F.Morava dávali podklady, že by oni sami v ALW rozdělovali normohodiny na mzdové náklady a služby, uvádí, že to si rozdělovala agentura sama. Mezi ALW a R.F.Morava dále docházelo k zápočtům, byla dohoda, že oni v ALW vybaví agenturní zaměstnance ochrannými pomůckami,

ale když oni vybaví cizí pracovníky, tak to nemůžou dát do nákladů, takže tyto náklady přefakturovali na R.F.Morava a udělal se zápočet, ohledně zápočtů nebyly s R.F.Morava problémy. Neví, jestli byla agentura R.F.Morava na ALW existenčně závislá. Nepamatuje si, že by byly výhrůžky o ukončení spolupráce ze strany ALW vůči R.F.Morava. Byly dohady ohledně ceny, ale vždy jen v rámci nějakých obchodních jednání. K dotazu, zda se agenturním zaměstnancům odpracovaná doba evidovala, uvádí, že to je otázka na mistry. V průběhu spolupráce s R.F.Morava si nevybavuje, že by ze strany ALW byla snaha vypovědět smlouvu o spolupráci, spíše nikoli, protože najednou nenahradí takový počet zaměstnanců. Jakou má mzdu agenturní zaměstnanec nemůže vědět, to je mezi zaměstnancem a agenturou, nevěděl ani, jestli konkrétní agenturní zaměstnanec nevykonává za daný měsíc práci např. pro další společnost. ALW má vnitřní rozdělení, konkrétně jde o provozy slévárna, apretace, lakovna a CNC obrábění. Pracovníky dodávané ze strany agentury fakticky neznal, ti lidé na provoz docházeli bránou přes čipové dveře, pokud se průchod eviduje, tak jen jako průchod, ne jako započetí práce. Předpokládá, že na provoz do ALW docházel i obž. M., měl tam své lidi a dělal koordinátora těm lidem, nebo tam možná měl koordinátora, to je spíš otázka pro mistry, jestli tam docházel, předpokládá, že ano. Neví, jestli byl obž. M. vybaven vlastním čipem. R.F.Morava jim měla dodávat písemný seznam svých dodaných zaměstnanců, zda tak agentura činila, to neví, to zajišťoval personální úsek. Pokud nahlíží do Rámcové smlouvy mezi ALW a R.F.Morava, pokud se má vyjádřit k čl. 2 smlouvy, konkrétně k ustanovení o dílčích dohodách, k dotazu, zda existovaly takové dílčí dohody, to si nevzpomíná. Způsob odměňování je ve smlouvě uvedený, jak se bude stanovovat cena a v bodě 2 je uvedeno, že bude fakturováno na ty dvě složky. Pro něj to bylo nepochopitelné, proto si to zjednodušil tou normohodinou. Když mu přišla faktura, chápal to tak, že agentura si to dělí nějakým způsobem na ty dvě části, které tady má uvedené v té smlouvě, ale pro něj byla důležitá částka na konci, kdy byla domluvená nějaká sazba a že se sazba vynásobila počtem normohodin. Sám pro sebe si říkal, že si to asi obž. M. dělí na základě toho, jak to on potřebuje. Pokud má vysvětlit, když uvedl, že si to zjednodušil tou normohodinou, tak aby spočítal cifru na konci, tzn. agenturní zaměstnanci tam odpracovali tolik a tolik normohodin, krát sazba, a vyšla mu na konci cifra. K dotazu, zda zjednodušení provedl po dohodě s obž. M., uvádí, že to byla pro něj kontrola, nemusel se s nikým dohadovat, on sám si tak mohl zkontrolovat tu cifru na konci. Faktury R.F.Morava Progress vyhotovoval obž. M. pravděpodobně podle smlouvy. K dotazu, zda kontroloval, že faktura souhlasí se smlouvou, uvádí, že jen kontroloval, že sedí ta cifra s tím, že ti pracovníci odvedli nějaký výkon v těch normohodinách a jeho osobně tam zajímala ta cifra. To, jak fakturuje obž. M., je jeho problém. Pokud uvedl, že bylo povinností zajistit stejné mzdové podmínky, k dotazu, jak chtěl zajistit, že budou stejné mzdové pracovní podmínky, když současně neznal mzdu agenturního zaměstnance, uvádí, že si vezme srovnatelného kmenového zaměstnance a člověka z agentury, přidělí je na apretaci, tam oba pilují odlitky, podívá se na kmenového pracovníka, že tam má x na hodinu, řekne ano, tak tento člověk bude mít také x na hodinu. K tomu přičte sociální a zdravotní, nějaké náklady, které má s tím pracovníkem podle zkušeností, tzn. na pracovní pomůcky potřebuje 2 Kč na hodinu, na zdravotní prohlídku potřebuje 1 Kč na hodinu a z toho je schopen stanovit sazbu na normohodinu. Jeho zajímala sazba za normohodinu, nezajímala ho mzda toho agenturního pracovníka, to je věc agentury. Nemůže navíc přikázat obž. M., jakou mzdu má vyplátit svým zaměstnancům. Zaměstnanci R.F.Morava pracovali u ALW na provozech apretace (čištění odlitků), na slévárně a na lakovně. K dotazu, zda kmenoví zaměstnanci mají v pracovní smlouvě, že jsou odměňováni za normohodiny, uvádí, že je to součástí jejich výplaty, že se toto sleduje, ale jak je výplata sestavená, to neví.

4. Obž. **Volodymyr M.** vypovídal postupně, nejprve u hlavního líčení dne 8. 12. 2022 (č. 1. 2686 verte a násl.), kdy uvedl, že ALW skrývá některé věci, kdy on s nimi jako zástupce R.F.Morava spolupracoval 11 let, takže ví o všech přestupcích, kterých se ALW dopustila. Se svým advokátem již před 2 lety na policii a státní zastupitelství posílali dopisy, ve kterých poukazovali na jeho zjištění, že třeba na lakovně v ALW načerno bez dokladu pracovalo zhruba 30 až 40 lidí

v rozmezí let 2011 až 2017. Toto jej hodně štve, protože jeho lidé z agentury u ALW pracovali se všemi doklady. R.F.Morava a ani on sám jako její jednatel žádné zkrácení daně neprováděl. Podle zákoníku práce obž. ALW jako uživatel, a výrobní ředitel obž. V., museli platit agenturním zaměstnancům stejnou mzdu jako kmenovým zaměstnancům. Příkladně, pokud by byl obž. V. kmenový zaměstnanec a on sám agenturní, oba odpracují na ALW 160 normohodin, obž. V. dostane mzdu od ALW, a ještě za něj ALW uhradí pojistné na správě sociálního zabezpečení, zaplatí daň z příjmu ze závislé činnosti na finanční úřad, zaplatí pojistné na veřejném zdravotním pojištění, zaplatí vybranou dovolenou, a ještě proplatí obž. V. odměny za přesčasy, za práci za soboty, neděle, svátky, dostane odměnu za nemocenskou, odměny za pracovní úrazy, dostane bonusy na děti a uhradí i peníze za vstupní zdravotní prohlídku a pracovní a ochranné pomůcky dostane zadarmo. Naproti tomu on sám jako agenturní zaměstnanec za stejně odpracovaných 160 normohodin sice dostane stejnou mzdu, jako obž. V. od ALW, ale to je vše. Jemu již ALW neuhradí pojistné na zdravotním a sociálním pojištění, neuhradí daň z příjmu ze závislé činnosti, nezaplatí vybranou roční dovolenou, neuhradí odměnu za přesčasy, ani za práci za sobotu, neděle, svátky, neproplatí nemocenskou a úrazy, neproplatí vstupní zdravotní prohlídky a stáhnou mu peníze za pracovní a ochranné pomůcky. Znalec Bohunovský, který zpracoval posudek za období roku 2016 až do dubna 2017 a vyčíslil škodu částkou 15 729 855 Kč, tak jde dle něj o peníze, co ukradla státní a jeho agentura sama obž. ALW, tato musí peníze vrátit. ALW jako uživatel porušila nařízení vlády č. 64/2009 Sb., o zprostředkování agenturních zaměstnanců, porušila zákoník práce, konkrétně jeho ust. § 307, § 308 a § 309 a také porušila zákon o zaměstnanosti v jeho druhé části. Porušila rovněž předpisy Ministerstva práce a sociálních věcí o zprostředkování agenturních zaměstnanců, porušila i Rámcovou smlouvu o zprostředkování agenturního zaměstnání. Pokud má popsat fungování spolupráce mezi ALW a R.F.Morava, tak po skončení měsíce mistři na dílnách dodávali docházku s hodinami na osobní oddělení ALW paní S., a to docházku jak na kmenové zaměstnance, tak na agenturní. Možná tam bude ukázáno jako varianta normohodiny. S. předá toto mzdové účetní, jak u kmenových, tak u agenturních zaměstnanců, mzdová účetní v ALW zpracuje mzdy na kmenové i agenturní zaměstnance a pak zpracované mzdy posílá účetní do R.F.Morava. Na základě podkladů mzdové účetní z ALW jeho účetní vystaví fakturu a posílá ji zpět S., té to potvrdí obž. V. a obž. ALW posílá peníze jemu na agenturu. On zaplatí svým zaměstnancům a uhradí na správu sociálního zabezpečení, na finanční úřad peníze, které byly uvedeny mzdovou účetní ALW. Ne normohodiny, o kterých mluvil obž. V.

5. U hlavního líčení dne 6. 1. 2023 (č. l. 2823 verte a násl.) obž. M. poukázal na to, že ze strany obž. ALW nebyla s jednotlivými dodanými agenturními zaměstnanci uzavírána dohoda o dočasném přidělení. Dále uvedl, že pokud obž. V. mluvil o normohodinách, tak normohodina je podvod. Normohodina, to je, když je přijat kmenový zaměstnanec, odstojí 8 hodin u stroje a jemu zaplatí normální mzdu, ale pokud agenturní zaměstnanec, když přijde ke stroji a nic neudělá, tak jemu nic nezaplatí. Poukázal na to, že když agenturní zaměstnanec pracoval přesčas, tak že obž. V. za tyto přesčasové práce neplatil, ani když jeho zaměstnanci pracovali ve svátky.
6. U hlavního líčení dne 13. 2. 2023 (č. l. 2882 verte a násl.) obž. M. přečetl písemné vyjádření k obžalobě, které je ve spise založeno na č. l. 2842 – 2843. V něm uvedl, že jeho agentura práce disponovala všemi doklady a povoleními umožňujícími zprostředkovat zaměstnání. Obž. V. nikdy neuzavřel s jeho agenturou práce Dohodu o dočasném přidělení zaměstnanců, ve které musí být uveden druh práce, určení pracovní doby, evidence pracovní doby, místo výkonu práce, informace o pracovních a mzdových podmínkách kmenového zaměstnance a mzdové podmínky agenturního zaměstnance, kdy mzdové podmínky agenturního zaměstnance musí být stejné jako u kmenového. Musí tam být uvedena mzda kmenového zaměstnance a agenturního s odvody na pojistné pro správu sociálního zabezpečení, pojistné na veřejném zdravotním pojištění, daň z příjmu ze závislé činnosti pro finanční úřad, příplatky za práci přesčas (§ 114 ZP), příplatky za práci ve svátek (§ 115 ZP), příplatky za noční práci (§ 116 ZP), příplatky za práci v sobotu a neděle (§ 118 ZP). Vzory

dohod o dočasném přidělení zaměstnanců a evidenci pracovní doby (docházky) již předal soudu. Povinností obž. V. jako uživatele je vést evidenci pracovní doby všech agenturních zaměstnanců a posílat jeho agentuře odpracované hodiny za každý kalendářní měsíc. Ve spol. ALW je čipový systém pro všechny zaměstnance, jak kmenové, tak agenturní, čipy zaznamenávají „příchod“ a „odchod“. Naproti tomu normohodiny, ze kterých ALW vypočítávala odměnu, to je podvod na agenturu a na český stát. Žádá soud, aby požádal mzdovou účetní z ALW o zaslání kopií mzdových listů za všechny kmenové zaměstnance ALW za libovolný měsíc roku 2016 nebo 2017, ať soud porovná mzdy kmenových zaměstnanců a agenturních zaměstnanců. V tomto ohledu již předal soudu docházky s odměnami agentury práce. Podle § 308 písm. f) zákoníku práce musí obž. V. platit agenturním zaměstnancům stejnou mzdu jako svým kmenovým zaměstnancům. Obž. V. říkal, že platí za jednu normohodinu 100 Kč jak kmenovým, tak i agenturním zaměstnancům, ale to je lež. Agenturní zaměstnanec dostane 100 Kč za 1 normohodinu, a to je vše, kdežto kmenovým zaměstnancům sice také 100 Kč za 1 normohodinu, ale k tomu navíc zaplatí odvody na pojistné pro správu sociálního zabezpečení, pojistné na veřejné zdravotní pojištění, daň z příjmu ze závislé činnosti pro finanční úřad, příplatky za práci přesčas (§ 114 ZP), příplatky za práci ve svátek (§ 115 ZP), příplatky za noční práci (§ 116 ZP), příplatky za práci v sobotu a neděli (§ 118 ZP). Obž. V. využíval jeho agenturu práce a jiné firmy ke zkrácení daní. Normohodina je podvod na český stát. Sále soudu sděluje, že u ALW skoro 30 % agenturních zaměstnanců z jiných firem, které dodávaly ukrajinské dělníky, pracovalo načerno bez pracovních smluv, bez přihlášení na správu sociálního zabezpečení, na zdravotní pojišťovnu, bez přihlášení na finanční úřad a úřad práce. Například na provozu lakovny pracovalo přibližně 30 lidí po dobu 6 let úplně načerno, a to v letech 2011 až 2017, mistr na lakovně je Martin Š. Jeho agenturní zaměstnanci pracovali společně s těmito pracovníky a také jim obž. V. platil mzdu za normohodiny, jemu platil to samé, ale on z těch peněz ještě musel hradit odvody. Když na ALW přijížděla kontrola z cizinecké policie s celníky, obž. V. posílal tyto ukrajinské dělníky domů a na dílně zůstali jen kmenoví a jeho agenturní zaměstnanci. Soud může rozsah zkrácení daní zkontrolovat tak, že požádá zkontrolovat libovolný projednávaný měsíc, kdy dodával pracovníky na provoz lakovny v ALW, mzdová účetní ALW pošle soudu kopii pracovní smlouvy mezi ALW a firmou, která dodávala práci a pracovníky, seznam lidí, příjmení dělníků a odpracované hodiny za měsíc, které byly použity na vystavení faktury. Soud pak požádá OSSZ, FÚ, zdravotní pojišťovny a úřad práce, zda tito lidé byli přihlášení v těchto úřadech. Když tito lidé nebyli přihlášení na úřady, soud nařídí vyšetřit zločin krácení daní. Jako důkaz, že na firmě ALW pracují lidé načerno, může posloužit zásah policie ze dne 2. června 2017, kdy na ALW bylo odhaleno 7 lidí pracujících načerno. Cizinecká policie v Přerově má příjmení těchto dělníků a údaje, pro jakou firmu pracovali, kdo je jednatelem firmy. Inspektorát práce v Olomouci také často vyšetřuje zaměstnávání načerno a dobře zná ALW, nebude proto problém provést kontrolu na lakovně i zpětně. Inspektorát práce bude šokován, když si přečte výpověď obž. V. před soudem, kde obž. V. agentuře práce platí normohodiny, ale ne hodinovou mzdu, jak to vyžaduje Zákoník práce. Neudělal pro všechny agenturní zaměstnance dohody o dočasném přidělení dle § 308 písm. f) zákoníku práce, nevedl evidenci pracovní doby agenturních zaměstnanců, bez které nejde platit ke mzdě odměny a odvody. Obž. V. obrátil Zákoník práce vzhůru nohama, dělá na provezech jen to, co mu vyhovuje. Stěžoval si Inspektorátu práce v Olomouci, že obž. V. neplatí mzdu agenturním zaměstnancům, ale platí jim normohodiny bez doplatků odvodů. Když obž. V. před soudem říkal, že je lepší kmenový zaměstnanec, to je opět lež. Za kmenového zaměstnance musí hradit skutečnou mzdu, nejen normohodiny, odměny a odvody na pojistné pro správu sociálního zabezpečení, pojistné na veřejné zdravotní pojištění, daň z příjmu ze závislé činnosti pro finanční úřad, příplatky za práci přesčas, příplatky za práci ve svátek, příplatky za noční práci, příplatky za práci v sobotu a neděli a výhodnost využívat agenturního zaměstnance pochopí každý. Kmenový zaměstnanec přijde fabriku na hodně peněz. Agentuře práce obž. V. platí pouze normohodiny, a to je vše. Jako důkaz uvádí, že do ALW přicházeli z úřadu práce uchazeči o práci, ovšem obž. V. těmto zájemcům přes mistra vzkazoval, aby se nechali zaměstnat u agentury. V jeho agentuře pracovalo na hlavní pracovní poměr 150 občanů ČR, kdy obž. V. tyto lidi nechtěl zaměstnat jako

své kmenové zaměstnance, výjimkou bylo, když zaměstnanec byl dobrý, dodržoval pracovní dobu, nepil alkohol, plnil pracovní povinnosti, pak takového dobrého pracovníka obž. V. zaměstnal. Chce dále vysvětlit situaci ohledně pomůcek k ochraně zdraví. Za 16 měsíců obž. V. jeho agentuře vyúčtoval celkem faktury v částce 928 690 Kč, přitom to je povinnost ALW zajistit ochranu zdraví, zajistit pracovní pomůcky, montérky, pracovní brýle, pracovní boty atd., to říká § 309 odst. 1) zákoníku práce: *Po dobu dočasného přidělení zaměstnance agentury práce k výkonu práce u uživatele vytváří příznivé pracovní podmínky a zajišťuje bezpečnost a ochranu zdraví při práci uživatele.* Dále vysvětlí přesčasy. Obž. V. při svém výsledku u hlavního líčení do protokolu na str. 8 na dotaz KSZ ohledně přesčasů uvedl: „*Ne, to nelze, nemůže překročit fond pracovní doby, který je daný.*“. To je opět lež obž. V., stejně jako je lež, když obž. V. uvádí, že fakturu musel vystavovat on. Kdyby se podívali na docházku s odměnami za 16 měsíců, kterou předal soudu, tam v emailu v první listině je uveden povel od obž. V. *musíte vystavit fakturu na takovouto částku* a na konci odměn je podpis obž. V. a paní S. On sám proto nemohl nic měnit. On je viněn z toho, že měl zkrátit daň ve výši 15 729 855 Kč, ale tyto peníze nikdy od obž. V. nedostal. Ke znaleckému posudku Ing. Bohunovského uvádí, že tento počítá, jako by se jednalo o vztah dvou běžných právnických osob, to je ale mylné. Státní zástupkyně v obžalobě rovněž mylně poukazuje na vztah mezi dvěma právnickými osobami. Ve znaleckém posudku Ing. Bohunovský musí počítat mzdu agenturního zaměstnance, a ne normohodiny a státní zástupkyně též musí uvádět v obžalobě, jakou agentura práce dostává mzdu pro agenturní zaměstnance a ne normohodiny. Zkrácení daní, pokud k němu skutečně došlo, bylo způsobeno jenom uživatelem ALW a výrobní ředitel obž. V. je hlavní pachatel. V současné době je zpracováván nový znalecký posudek, který odměnu vypočte podle zákoníku práce a bude přitom vycházet ze stejného počtu odpracovaných hodin, ze kterého vycházel Ing. Bohunovský, ale ukáže, jak velké by pak byly mzdy zaměstnanců, jakož i to, že tyto společně se všemi odvody přesahovaly částky, které mu obž. V. umožnil fakturovat. On sám mnohokrát marně poukazoval na to, že v celé věci jeho R.F.Morava vystupovala z pozice agentury práce, naproti tomu ALW vystupovala jako uživatel, který využíval jeho a jeho pracovníky. To je specifikum, které je přesně regulováno zákoníkem práce a zákonem o zaměstnanosti. Ani PČR a ani státní zástupkyně v trestním řízení toto nebrali jako důkaz v jeho prospěch. Stejně tak i Ing. Bohunovský se v posudku dopustil chyb, když to vypočítal jako vztah mezi dvěma právnickými osobami, a to je omyl. Znamená to, že znalecký posudek není správný, neodpovídá zákoníku práce. ALW musí platit agentuře práce a jemu jako jednateli agentury práce stejnou mzdu, jakou dostávali kmenoví zaměstnanci na dílnách ALW, k tomu ale nikdy nedošlo, a i to málo, co obdržel, mu ještě snížil o milion korun za pracovní pomůcky. Státní zástupkyně staví na první místo nesprávný znalecký posudek Ing. Bohunovského a zdůvodňuje jím obžalobu. Obžaloba je proto v rozporu se zákoníkem práce, zákonem o zaměstnanosti a dalšími předpisy a je proto také nesprávná ve vztahu k agentuře práce. Ing. Bohunovský nezohlednil, že jeho společnost byla pracovní agenturou, jeho posudek je tak pro trestní stíhání zcela nepoužitelný a jeho nesmyslnost ukáže i posudek od spol. BDO, který prokáže, že pokud by skutečně měl odvést navíc částku 15 729 855 Kč, pak tolik peněz nikdy od ALW ani neobdržel. Výše zkrácené daně je proto zjevně nesmyslná.

7. K dotazům u stejného hlavního líčení obž. M. uvedl, že důvodem neuzavření dohod o dočasném pracovním přidělení je to, že si to obž. V. nepřál. On sám přitom dával paní J. z ALW vzory takových dohod již v roce 2011 a požadoval, aby tyto vzory předala obž. V. On sám pro ALW tyto dohody i zpracoval, ale obž. V. je nechtěl uzavřít, podle něj proto, že v těch dohodách by bylo patrné, kolik přesně dostává zaměstnanec na hodinu atd. Ačkoliv takové dohody nebyly uzavřeny, tak věděl, jakou částku má od ALW obdržet, včetně odvodů a mezd, a to věděl na podkladě ústního jednání s obž. V. Většinou šlo o tu nejnižší možnou částku, kterou mohl obž. V. dát, tzn. v letech 2011 až 2013 částka byla 60 – 70 Kč na hodinu, hovoří o minimální mzdě, v letech 2015 až 2016 tam už byla 100 - 120 Kč na hodinu. Jinými slovy se s ALW dohodl na tom, že jeho zaměstnanci obdrží minimální mzdu, ovšem bez odvodů, takže spíše mluví o čisté mzdě bez odvodů. Ovšem on za R.F.Morava musel za své agenturní zaměstnance odvody platit, platil je z peněz, které

obdržela R.F.Morava od ALW. Na toto přistoupil, potřeboval dodat ALW své lidi. K dotazu, proč ke každému měsíci **existují dva rozdílné výkazy hodin**, uvádí, že tyto výkazy poslal obž. V. jeho agentuře R.F.Morava. **Takže ve výkazu z dubna 2017 na č. l. 1181 - 1183 je uveden fond pracovní doby, což je 150 hodin a na předchozím výkazu na č. l. 1175 – 1177, kde je vyšší počet hodin, tam jsou zaznamenány i práce přesčas. Výkaz na č. l. 1175 byl jeho agentuře zaslán ze strany ALW, stejně, jako mu byl zaslán fond bez přesčasů na č. l. 1181, to mu chodilo emailem. Faktury R.F.Morava pro ALW pak byly vystavovány dle výkazů s hodinami s přesčasy.** Proč mu ALW posílala dvoje výkazy, to neví, to je otázka na ALW. On za R.F.Morava s obž. V. pořád válčil ohledně těch hodin, přišel za ním, že potřebuje zvětšit mzdu, **protože mu peníze nestačí na úhradu sociálky, zdravotky, ale obž. V. mu řekl, že nemůže.** ALW jako uživatel musela jemu platit mzdu, a ne nějaké normohodiny, a to včetně sociálního a zdravotního pojištění, přesčasů apod., ale obž. V. to nedělal. Přesto zaměstnance poskytoval, protože v ALW potřebovali lidi. Pokud na fakturách vystavených ze strany R.F.Morava pro ALW jsou uvedeny dvě položky, mzdové náklady a služby, uvádí, že první položka je mzda, kterou musí dostat každý zaměstnanec na výplatní pásce v měsíci. Služby, to už byly vedlejší finanční náklady, které se používají na úhradu na správu sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění. Uvede příklad, platí na správu sociálního zabezpečení 800 000 Kč měsíčně, 600 000 Kč na zdravotní pojišťovnu, to jsou ty služby, které on uvádí ve faktuře. K dotazu, proč je to tak uvedeno, uvádí, že jak jinak by to měl udělat? Musí zaplatit jednu částku mzdové náklady, kdyby teď dále podnikal, uvedl by to stejně, protože je to moc dobrá věc. Mzdové náklady, to je všechno to, co dostanou zaměstnanci a ty peníze, které tam zůstanou navíc, to je služba, kterou musí za zaměstnance zaplatit. Úplně stejně fakturoval i spol. UNEX. K dotazu, proč namísto *služby* na faktuře není uvedeno *zákonné odvody*, uvádí, že různé orgány od r. 2012 až do r. 2016 chodily na kontrolu, i sociální i zdravotní, jen z finančního úřadu nechodily, a nikdy s tím nebyl žádný problém, všechno bylo uhrazeno. **To, co tam bylo navíc, to byly přesčasy u ALW, u toho je problém, že z těch přesčasů se sociální, zdravotní a další odvody nehradily.** Nemohl to hradit, to musel uhradit obž. V., což nečinil, lidi, když odpracují přesčasy, tak za přesčasy mu musí ALW doplatit. **Za ty přesčasy tedy povinné odvody nehradil, neměl na ně peníze. Každý rok asi 20x o tom jednal s obž. V., byla s ním válka ohledně toho, že V. peníze nechce platit.** Tuto neschopnost hradit povinné odvody z práce přesčas hlásil Inspektorátu práce v Olomouci. Má za to, že kdyby R.F.Morava někdy společnosti ALW vystavila fakturu, která by odpovídala tomu, co bylo skutečně agenturními zaměstnanci odpracováno, i včetně přesčasů, tak by ta částka musela být ještě méně, než co bylo fakticky vystaveno. Podle zákoníku práce by to byla faktura na ještě menší částku, a to už by nemělo smysl podnikat. Jak bude ze strany ALW vypočtena částka k fakturaci, to on nemohl nijak ovlivnit. Domlouval se s obž. V. ohledně peněz, všechno šlo přes něj, od obž. V. měl vždy povel, kolik může fakturovat a fakturace na takovou částku ze strany R.F.Morava proběhla. Kdyby R.F.Morava ukončila spolupráci s ALW, šla by do bankrotu, protože v případě ukončení spolupráce s ALW by navíc musel zaměstnancům hradit tři výplaty, v jeho případě na jednoho zaměstnance by musel zaplatit tak 35 až 40 000 Kč, když tam zaměstnanců bylo 200, tak by to bylo kolem 6 - 7 milionů a takové peníze neměl. Báł se, že by mohla spolupráce skončit. ALW byla solidní firma, mezi nimi byly dobré vztahy, ale kvůli financím spolupráci vnímá jako podvod na agenturu. Rámcovou smlouvu o agenturním zaměstnávání ALW předložil on sám, v roce 2011 s obž. V. měli schůzku, projednali, kolik potřebuje lidí. Obž. V. neměl vzorek smlouvy o agenturním zaměstnání, proto mu řekl, že spolupracuje s UNEX, že tam asi 10 právníků pracuje na těch smlouvách o agenturním zaměstnávání a poslal mu vzor. Obž. V. jej informoval, že vzor předá S., ten to asi za měsíc zkontroloval, opravil podle svého a společně smlouvu podepsali. Od roku 2011 do roku 2014/2015 poskytoval asi 10 -15 zaměstnanců, ovšem v roce 2016 a 2017 ti lidi, co přišli na ALW, tak obž. V. je poslal k němu na agenturu, tak počet těch lidí narostl na zhruba 200. Způsob fakturace byl po celou dobu stejný. Co se týče pojmu normohodina, on to chápe tak, že za jednu normohodinu musíte odpracovat nějaký kus zboží, nabarvit, obrousit. To není jen na ALW, to je všude na fabrikách, kde zaměstnanec musí např. nalakovat 20 ks zboží, nebo opravit

dvě auta, nebo namalovat zeď a na **ALW byla ustanovena normohodina ve slévárně a apretaci**. Tedy z jeho pohledu normohodina znamená, kolik musí pracovník za hodinu udělat, ale jak to účetně pokračuje, to už není normohodina, to už je odpracovaná hodina, za kterou se musí platit sociální, zdravotní, všechno. **Normohodina, to je v dílně, dál to nejde. Pokud tedy mistr předává počet odpracovaných hodin mzdové účetní, tak ji předává počet odpracovaných hodin, nikoli normohodin. S obž. V. vždy jednali o ceně odpracované hodiny.** Normohodina je jen to, co musí zkontrolovat mistr na dílně, ale to, co je u pana V. v kanceláři, to je hodinovka. I na mzdovou účetní jde hodinovka, za kterou musí platit všechny náklady. Ve sjednané ceně za hodinu byla tedy sjednána hrubá mzda, ale už neobsahovala odměnu pro R.F.Morava. Spolupráci nemohl ukončit, protože kdyby to učinil, jde do bankrotu. Z tohoto důvodu byla spolupráce mezi R.F.Morava a ALW udržována více než 7 let. Když bylo 200 lidí a ti lidi začali dělat přesčasy, tak kvůli tomu toto všechno je, to trestní stíhání. Jak již uvedl, pokud jsou na faktuře uvedeny služby, to byly odvody správě sociálního zabezpečení pro agenturní zaměstnance, pro každou osobu se uvádělo služby, to bylo to, co se odvádělo správě sociálního zabezpečení, zdravotní pojištění a finančnímu úřadu. Má za to, že jím prováděná fakturace za R.F.Morava byla v souladu s uzavřenou smlouvou, nemyslí si, že by označení položek neodpovídalo smlouvě. Pokud ve svém písemném vyjádření uváděl, že: *Pan V. využíval mou agenturu práce a jiné firmy ke zkrácení daní*, k dotazu, jaké další firmy a o jaké daně se jednalo, uvádí, že první byla R.F.Morava, kterou využil ke zkrácení daně, pro správu sociálního zabezpečení, pojistné, zdravotní pojištění, FÚ, daň ze závislé činnosti a vůbec neplatil přesčasy, noční směny, soboty neděle, nic. To je zkrácení daní, ty peníze zůstaly na ALW, jak spočítal Ing. Bohunovský tu minimální částku 15 milionů. A pokud se jedná o další firmy, tak v ALW na lakovně bylo několik dalších firem. Má za to, že když dodal agenturního zaměstnance, tak obž. V. musí na základě dohody o dočasném přidělení zařadit zaměstnance na fabriku, když skončí měsíc, musí podat na mzdovou účetní hodiny, kolik agenturní zaměstnanec odpracoval, mzdová účetní v ALW musí zpracovat na toho člověka mzdy a všechno poslat jeho agentuře. On na základě toho, co mzdová účetní z ALW zpracuje s těmi odvody, vystaví fakturu, obž. V. ji zaplatí a on už odvede sociální a zdravotní atd. Pokud dále ve svém písemném podání uváděl, že ALW neoprávněně strhávala R.F.Morava finanční prostředky za ochranné pomůcky, k tomu dodává, že v UNEX kupoval montérky v obchodě a použil doklad na odepsání z daní. V ALW nejlepší bylo mu to asi fakturovat. V ALW si všechno zabezpečili sami. Tak je to dle něj i podle zákoníku práce, R.F.Morava dodá zaměstnance, ale vše ostatní zabezpečuje uživatel. On sám nemohl ovlivnit, kolik který agenturní zaměstnanec v ALW v měsíci odpracuje, nezařadil jim práci, tu zadávali v ALW mistři na dílnách.

8. Obž. **ALW Industry s.r.o.** prostřednictvím jednatele Ing. Vojtěcha V. vypovídala u hlavního líčení dne 13. 2. 2023 (č. l. 2894 verte a násl.). Zástupce společnosti uvedl, že až ode dne 2. 6. 2017, kdy byl proveden zátah PČR a finanční správy, kterého se účastnil jako jednatel ALW, se teprve začal zajímat o spol. R.F.Morava. Učinil si ve vztahu k R.F.Morava vlastní interní šetření, kdy z portálu www.justice.cz si vytáhl rozvalu a výsledovku této společnosti a zjistil, při srovnání dvou rozvah, že společnost ke konci roku 2016 v peněžních prostředcích v pokladně v aktivech evidovala částku 25 055 000 Kč, která správně měla být zopakována při sestavování rozvahy v plném rozsahu i za rok 2017, což je rok, kdy začala celá tato kauza. Po roce 2017 na konci roku však byl již stav pokladny jen 9 000 Kč a co se týče minulého období, na začátku by měla být zopakována částka 25 055 000 Kč, nicméně se v podkladech objevuje jen částka 5 055 000 Kč, tedy dvojka byla umazána. Považuje za nutné, aby toto jeho zjištění bylo u soudu uvedeno a říká to proto, že ví, jak je jejich spol. ALW prověřována z pohledu bank s ohledem na dosažené výsledky v minulosti, v současnosti i s výhledem, jak je prověřována každá jejich operace, která podléhá potvrzení auditora nebo daňového poradce a ví, jak je vše prověřováno i z hlediska správnosti, úplnosti a konzistentnosti. Veškeré své závazky ALW vůči R.F.Morava vypořádala tak, jak měla, v plném rozsahu a bezzbytku. Vyjádření obž. M. u soudu vnímá jako nesmyslné. Chtěl by doplnit, jaký má kauza dopad na ALW. To, že existuje trestní řízení, je pro všechny tři zúčastněné banky

velkým znepokojením ve vztahu k tomu, že do této doby společnost dosahovala nějakého ratingu pro získávání úvěrů, udržování činnosti, což se po roce 2017 výrazně změnilo a pohled bank se zhoršil. Bezprostředně po zásahu následovalo i to, že pracovníci R.F.Morava hromadně opustili ALW, a protože ALW jako dodavatel do automotive musí plnit závazky, společnosti tím vznikla škoda řádově v milionech. Zásahem jim byla zabavena výpočetní technika s výrobními daty, díky kterým museli činnost na několik dní přerušit a s finančními důsledky se potýkají dodnes. Měl se možnost seznámit s výpovědí obž. V., vnímá ho jako kompetentního člověka ke všem úkonům, které souvisí s provozem, tento se účastní jednání s jejich hlavními bankovními věřiteli, jeho vystupování je tak důležité a zodpovědné za ALW, jako jeho samého. K dotazům uvádí, že před 2. 6. 2017 nebyl v jednání s obž. M., ani s jiným zástupcem R.F.Morava. Nemá ani zprostředkované informace o tom, jak probíhala jejich vzájemná spolupráce. Částka uvedená ve faktuře mu byla vysvětlena obž. V. tak, že je součinem celkových normohodin a sazby, která se skládá z hodinových mzdových nákladů, což je hrubá mzda srovnatelného pracovníka ALW, navýšená o 34 % zákonného a sociálního pojištění a jednak z dalších přímých nákladů spojených s činností agenturního pracovníka, což jsou pracovní pomůcky pro zajištění bezpečnosti práce, a potom mu bylo řečeno, že je to marže a toto je částka, která byla uvedena na každé faktuře, kterou po roce 2017 měl možnost probrat, a ví, že byla řádně zaúčtována a proplacena.

Svěddecké výpovědi

9. Svědkyně **Romana A., nyní M.** u hlavního líčení dne 28. 3. 2023 vypověděla (č. l. 2922 verte a násl.), že byla zaměstnaná ve spol. ALW jako dělník lakovny. Zná obž. M. a obž. V. Byla zaměstnaná nejdříve u p. M. pod agenturou, pak přešla k obž. V. pod ALW. Nejdřív proto dostávala peníze přes agenturu od obž. M. a poté od ALW. Byla placena podle hodin, které odpracovala, hodiny evidovala mzdová účetní. Mistr si zapisoval hodiny a pak mzdová účetní. Měla i čip, tím se orazila a odpracovala hodiny, při odchodu se také odčipovala. Kdo odečítal hodiny z čipu, to neví, myslí, že mzdová účetní. Kromě agenturních zaměstnanců na lakovně pracovali i kmenoví zaměstnanci. Jak jsou kmenoví pracovníci odměňováni, to neřešili. Pracovní pomůcky jako boty a montérky dostala od zaměstnavatele, neplatila za to nic. Výplatu přes agenturu jí vyplácel obž. M., bylo to podle odpracovaných hodin, když si to spočítala, bylo to v pořádku. M. nemluvil o tom, jak on sám je vyplácen, jestli jsou tam problémy a ji samotnou to nezajímalo. Když potřebovala přesčasové hodiny, nebo si vzít volno, tak si to naddělávala, tedy přesčasy si dělala, chodila třeba v sobotu. To byly hodiny, které se jí platily navíc, bylo to měsíčně tak 10 – 20 hodin, víc ne. Přesčasy byly odměňovány ve výplatě. Na přesčasu se domluvila s mistrem. Někdy to byla její iniciativa, ale někdy i sám mistr řekl, že potřebuje, že třeba někdo onemocněl. Pracovníci jiné agentury tam nebyli, nějakí Ukrajinci tam byli, ale nikdo jí neříkal, z jaké jsou agentury. Pokud mluvila o tom, že hodiny hlídala mzdová účetní, tak chodila vždy za paní S. z ALW. Nataliju B. zná, byla to kolegyně, pracovala přes agenturu obž. M. Na lakovně pracovali Ukrajinci a Maďaři, jen Ukrajinců tam mohlo být tak 10 na tom pracovišti, kde byla ona sama, ale nebavili se s nimi o mzdových podmínkách. Ví, že i tito dělali přesčasy. K ALW přešla z agentury, protože chtěla mít placenou dovolenou, nemocenskou a tak. U agentury to bylo také, ale chtěla mít větší jistotu. Počet odpracovaných hodin neodsouhlasovala, nepodepisovala. Myslí si, že tím čipem se to zaznamenávalo.
10. Svědkyně **Ludmila B.** u hlavního líčení dne 28. 3. 2023 vypověděla (č. l. 2923 a násl.), že zná obž. M. i obž. V. Byla zaměstnaná v agentuře obž. M. od roku 2012 a je dodnes agenturní pracovník, jen pro jinou agenturu. Pracovala přes agenturu obž. M. v ALW, kdy pracovní smlouvu měla uzavřenou s obž. M. Když nastoupila, pracovala na lakovně, měli mít odpracované určité hodiny dle zákona a odměňování byli úkolově. Museli splnit nějakou normu, museli odpracovat určitý počet výrobků a hodin. Evidováno to bylo vedoucím směny, ten to zadával do terminálu, nevzpomene si na jeho jméno. Když dostávala výplatu, dostávala ji od agentury, sedělo to. Dostala

výplatu na základě toho, kolik hodin měla odpracovaných. Nestalo se, že by jí byla krácena výplata, měli naplánováno, že když neudělají to, tak udělají něco jiného, ale ty hodiny museli odpracovat. Neví, jestli mistr rozhodoval o tom, kolik dostane. Dělala na lakovně, a pak dělala na druhém úseku, přestoupila na kontrolu, tam byl už jiný systém, ale docházka a evidence byla vedena stejným způsobem. Co se týče zaměstnanců, kteří s ní pracovali, tak tam byli agenturní ze stejné agentury i kmenoví pracovníci. Jestli pracovali na lakovně zahraniční pracovníci z jiné agentury, to neví, ale pracují tam Ukrajinci, kteří tady žijí už dlouho. Pracovní pomůcky dostala ve fabrice, nemusela je platit, neví, jestli jim za ně něco strhávali nebo ne.

11. Svědkyně **Natalija B.** u hlavního líčení dne 28. 3. 2023 vypověděla (č. l. 2923 verte a násl.), že zná obž. M., byla u něj zaměstnána a obžalovaný jim vyplácel výplaty. Zná i obž. V. Nepamatuje si, jestli měli nějakou smlouvu. V ALW pracovala na lakovně, ale jako uklízečka, uklízela i na lince. Nepamatuje si, kdo zaznamenával, kolik odpracovala. M. jim dával výplatní pásky, kontrolovala si to podle hodin. Kolik lidí pracovalo na lakovně, to neví. Na lakovně byli i zaměstnanci ALW a byli to Češi. Dostala pracovní pomůcky, ale neví, kdo jim je dal, nezajímala se o to. Pokud v přípravném řízení jako svědkyně vypověděla, že pracovní pomůcky jí dávali v ALW a dostávala je od mistra, tak si na to již nepamatuje.
12. Svědek **Jiří H.** u hlavního líčení dne 28. 3. 2023 vypověděl (č. l. 2924 a násl.), že byl zaměstnaný v ALW od 2009 do 2021 na pozici mistr linky. Setkal se s agenturními zaměstnanci, dostal z personálního oddělení agenturní lidi, jestli byli z agentury p. M., nebo od někoho dalšího, to neví. Evidoval své lidi, co byli na slévárně. Měl na to takový deník, kam psal agenturní lidi, kteří přišli, od kdy, do kdy byli v práci, pak to jen odevzdal. Práce se odměňovala podle výrobků, úkolově. Sešit jednou za měsíc odevzdal na personálním oddělení a dál to neřešil. Odevzdal soupis, jak byli v práci, který den a kolik toho udělali. U kmenových zaměstnanců, ti, co byli v úkolu, se to také evidovalo stejně. U těch, co byli v hodinové sazbě, se to neevidovalo. Byly tam pozice, které z principu nemohou být v úkolu, protože něco vytvářeli, třeba u seřizovačů strojů se to nedá hodnotit. Pokud byli lidi v úkolu, bylo tam předem dané, kolik toho mají udělat a co mají dělat, bylo to lehce dopočitatelné. Agenturní zaměstnanci byli v úkole, kmenoví byli v hodinové a někteří v úkole. Co se týče úkolu, byly tam nějaké normohodiny. Agenturní zaměstnanci nedělali přesčasy, oni dělali jednodušší práci. Měli daný stroj, třeba lis, nebo hromadu odlitků v bednách, které se udělaly a na jejich místo po ukončení směny přišel další zaměstnanec, tam nebyl prostor pro to, aby dělali nějaké přesčasy. Kmenoví zaměstnanci dělali přesčasy, ale minimálně, spíš takovou formou, že se pokazil stroj a byla potřeba lidí, kteří tomu rozumí, tak půl směny či směna se musela nastavit, tak tam zůstali. Příchody do práce se evidovaly papírově, každý den ráno měli sraz u jeho kanceláře, viděl, kdo tam je a určila se práce. Když končila směna, tak parták nebo vedoucí směny napsal: *ukončilo se v 17:50 hod. a všichni měli stejný počátek a stejný konec.* Jak to bylo na jiných pracovištích, o to se nezajímal, ale předpokládá, že stejným způsobem. U něj na pracovišti bylo asi 75 kmenových a většinou 30 agenturních zaměstnanců. Protože měli minimum agenturních zaměstnanců, kteří byli Češi, tak z jeho strany nebyl zájem, aby se stali kmenovými. Sem tam něco zaznělo, že se ptali na možnost stát se kmenovými, ale pokud ví, tak oni spíš nechtěli. Agenturní i kmenoví zaměstnanci fasovali ochranné pomůcky, bylo to stejné. Pokud někdo udělal víc, tak dostal navíc, pokud udělal méně, dostal zapláceno za to, co udělal, i když tam byl 11,5 hodiny, protože byl v úkole. Jestli udělal polovinu práce a druhý agenturní udělal za ně ten zbytek, tak oba tam byli 11,5 hodiny, ale nedostali zapláceno stejně. Že by vznikla nesrovnalost v rámci účtování mezi agenturou a ALW, to netuší. Paní S. předával výkazy. Ví, že byla kontrola z Inspektorátu práce, ale neví, jestli v letech 2016 a 2017 a nemá informace, že by tam byli zaměstnaní pracovníci bez pracovní smlouvy. Nevěděl, jaký mají agenturní zaměstnanci plat, to nebyla jeho starost. U agenturních zaměstnanců vedl denní docházku a jejich pracovní výkon, co udělali. Ten na konci měsíce zůstával u něj. Pracovní výkon vedl papírově, pokud měli udělat 1000 odlitků, udělali 1200, tak si to zapsal, kdo a kolik. Přesčasy se dělaly minimálně, šlo spíš o to, že někomu se zpozdl vlak, nebo někdo šel k lékaři,

mašina byla dvě hodiny volná, řekli, že potřebují něco dotáhnout, tak zaměstnanec udělal 2 hodiny navíc. Obž. M. k němu na slévárnu nikdy nepřišel.

13. Svědkyně **Markéta J.** u hlavního líčení dne 218. 3. 2023 vypověděla (č. l. 2925 verte a násl.), že v ALW pracovala od roku 2004, poté byla od roku 2015 do 2020 na mateřské, následně v ALW skončila a nastoupila k jinému zaměstnavateli. Pracovala jako asistentka ředitele a personalistka. ALW využívala pracovní agenturu, aby pokryla dostatek pracovníků, využívala jen jednu pracovní agenturu, a to R.F.Morava. Byla uzavřena smlouva mezi R.F.Morava a ALW, co ve smlouvě bylo, to si nepamatuje a podklady pro smlouvu nepřipravovala, ani nebyla přítomna sjednávání smlouvy. Fakturu obdrželi od obž. M. vždy po měsíci, vystavoval si ji sám obž. M., donesl ji, oni ji jako společnost odsouhlasili, předala ji obž. V. a šla do účetnictví. Obž. V., myslí, kontroloval na faktuře pouze celkovou částku, která jim souhlasila s jejich podklady. K dotazu, z čeho vychází, když uvádí, že obžalovaný kontroloval pouze celkovou částku, tak upřesňuje, že neví, co jiného tam mohl kontrolovat. Zkontroloval, za co faktura je a částku, jestli souhlasí výše DPH, a neví, co tam mohl kontrolovat ještě jiného. Fakturu četla, ví, co na ní zhruba mohlo být, ji osobně zajímala celková částka a nezajímaly ji ostatní položky. Když fakturu obž. V. odsouhlasil, nerozporoval položky na faktuře. Neví, že by R.F.Morava poskytovala nějaké služby pro ALW, pouze v tom rozsahu, že jim poskytovala pracovníky. Opakuje, že fakturu po odsouhlasení dala obž. V., ten ji také odsouhlasil a předal do účetnictví. Pokud si pamatuje, tak ji označil parařou, podpisem. Neví, že by nějaká faktura nebyla odsouhlasena, k ní se faktury zpět nevracely. Oni v ALW poskytovali obž. M. podklad pro fakturaci, který vzešel z pracoviště mistrů, ti poskytli počet měrných jednotek, které fakturovali a ona vystavila soupis. Pod pojmem měrná jednotka rozumí motivační jednotky vykonaných hodin. Nemluví o odpracovaných hodinách. Jsou to fakturační jednotky, které mají formu motivačních jednotek, ty se násobily domluvenou sazbou a vznikla částka k fakturaci. Nedokáže vysvětlit, kolik je motivačních jednotek, pokud např. mají 8hodinovou pracovní dobu, tak pouze zpracovávala výkazy mistrů, takže do takové hloubky nedokáže odpovědět. Mistři jí dodávali motivační jednotky. Odpracovaná doba, pouze jako soupis fondu pracovní doby, který dala také panu M. a to bylo celé. Pokud je jí předložen podklad na č. l. 1181, k tomu uvádí, že to bude zřejmě fond pracovní doby, je to asi pracovní výkaz od mistrů, že chodili pracovníci na pracoviště, je to vlastně evidence docházky. Pokud je to stejný měsíc a stejná jména, k dotazu, proč jsou na dalším předloženém dokladu na č. l. 1175 rozdílné hodnoty, uvádí, že tady je to vypočítáno z výkazu, kde byly zahrnuty motivační jednotky, v tomto druhém podkladu jsou zahrnuty motivační jednotky. Na mateřskou odcházela 2015, myslí, že se to za jejího působení vykazovalo obdobným způsobem, ale už si nevzpomene. Fakturovalo se podle celkových částek těch motivačních jednotek, podle tohoto výkazu. Fond pracovní doby se zasilal proto, aby měl obž. M. přehled o svých pracovnících, jestli přišli nebo ne, jako evidenci docházky. Přesčas, pokud si vzpomíná, nebyly možné, neví o nich nic, ani u kmenových zaměstnanců, to nebyla její záležitost. Výkazy pracovní doby nikdo nepodepisoval. Nedokáže odpovědět, jestli bylo nějak zohledněno, že zaměstnanec vykonával práci v noci nebo ve svátek, jelikož dostávala výkazy, soupis od mistrů, a neví, kolik toho pracovníci dělali a co dělali. Nevzpomíná si, že by ji obž. M. požádal, aby zprostředkovala podpis dohod o přidělení práce se zaměstnanci, nebo jiný dokument. Nedokáže odpovědět, jestli dostávali kmenoví a agenturní zaměstnanci stejnou mzdu. Docházku kmenových zaměstnanců vedli jednotliví mistři, viděli do jejich docházek, mzdu zpracovávala mzdová účetní. Pokud uvedla, co kontrolovala na faktuře od obž. M., tak to byla vyfakturovaná celková částka, která měla souhlasit s jejich částkou, kterou uvedla v podkladech k fakturaci. To byla ta s těmi vyššími čísly, které zahrnovaly motivační jednotky. Tím pádem tu celkovou částku, která byla vynásobena těmi dohodnutými sazbami, tu dali k fakturaci, ta je pak zajímavá. Nebyla nikdy osobně přítomna tomu, když si obž. V. kontroloval fakturu. Pokud uvedla, že to kontroloval, tak to mohla být její domněnka. Když zkontrolovala fakturu ona, tak si nevzpomíná a neví již, jestli ji parařovala. R.F.Morava dodávala zaměstnance asi od roku 2012, nebo možná i dřív. Podklady k výkazům zpracovala na PC v Excelu, udělala soupis a ten vytiskla na hlavičkový papír, obž. V. to odsouhlasil

a dále podklad naskenovala a poslala emailem obž. M., on podle toho podkladu udělal fakturu. Pokud zpracovávala fond pracovní doby, to byla ta listina s nižšími čísly, tak vycházela z podkladů od mistrů, kde oni zaznamenávali, že pracovník přišel na pracoviště a strávil tam svou pracovní dobu. Sjednaná dohodnutá sazba byla dohodnutá sazba, jako odměna pro pracovníky, kterou si domluvili obž. V. a obž. M. Mohla zahrnovat mzdové náklady na pracovníka, používání třeba ochranných pracovních pomůcek, víc neví, ona kalkulaci sazby nevytvářela. Co si vzpomíná, tak došlo k navýšení sazby, neví kolikrát, ale za dobu, co to zpracovávala, třeba 2 x. To výsledné číslo bylo zřejmě prací obž. V., ale musela být mezi obž. V. a obž. M. dohodnuta. Nemyslí si, že by R.F.Morava fakturovala něco samostatně. Odměna pro agenturu obž. M. musela být jediné v té částce mzdových nákladů, v té sazbě. Jakou část té sazby činila, to neví. K dotazu, proč jsou stejné sazby u motivační jednotky a stejné u odpracovaných hodin, když se jednalo o rozdílné jednotky, uvádí, že ona jinou sazbu neměla, takže neví, jestli by tam měla být nějaká jiná sazba nebo ne. Jestliže se fakturovalo podle té vyšší částky, k dotazu, proč je uvedena částka i u té nižší, u toho fondu pracovní doby, opět uvádí, že žádnou jinou sazbu neměla, nemohla ani jinou použít. K dotazu, zda to byl její nápad, nebo jestli dostala pokyn k tomu, aby i k té části, podle které se nefakturovalo, byla uvedena částka, která tedy byla výslednou částkou za tu práci, která vychází z fondu pracovní doby, uvádí, že si nevzpomíná, jediné, že by si to tak vyžádal obž. M. Nedokáže odpovědět na otázku, jestli ji navštívil obž. M. s takovým požadavkem. K dotazu, s kým bylo dohodnuto, že bude fakturováno dle vyšší hodnoty, uvádí, že to asi muselo být dohodnuto v rámci obchodní spolupráce s obž. V. Ona sama zpracovala výkazy na základě požadavku obž. V. a dál se tím nezabývala.

14. Svědkyně **Nela M.** u hlavního líčení dne 28. 3. 2023 vypověděla (č. l. 2927 verte a násl.), že pracovala v ALW jako asistentka od roku 2015 do 2019. Ve společnosti byli využíváni agenturní zaměstnanci, pamatuje si agenturu R.F.Morava, ale byly tam i další agentury. Práce agenturních zaměstnanců byla evidována, nešlo to přes ni, ale přes mistry, k tomu nic bližšího neví. Neví, jak se fakturovala práce ze strany R.F.Morava vůči ALW, faktury jí sice procházely rukama, myslí, že i faktury z R.F.Morava, zaevidovala je do systému, přidělila jim číslo a dávala je na schválení obž. V. Podle ní obž. V. fakturu podepsal, pokud s ní souhlasil a šlo to na účetní oddělení. Nevzpomíná si, že by obž. V. vrátil nějakou fakturu, že by s ní nesouhlasil, rozporoval ji. Neví, jestli R.F.Morava poskytovala i jiné služby, kromě agenturních zaměstnanců. Nepamatuje si, proč na fakturách byly dvě položky, jednak práce a jednak služby. Výkaz pracovní doby byl podkladem pro fakturaci. Nepamatuje si, jestli si ho vedla R.F.Morava sama. Pokud jsou jí předloženy k nahlédnutí podklady na č. l. 1175 a násl. a na č. l. 1181 a násl., uvádí, že tyto výkazy asi viděla, možná šly přes ni, ale nijak do nich nezasahovala. Do R.F.Morava to muselo jít z ALW. Nemá tušení, proč existují dva rozdílné výkazy za stejný měsíc. Takový výkaz mohli možná zpracovat mistři jednotlivých oddělení, protože oni měli nějaké soupisy odpracovaných hodin. Kdo vytvořil tuto listinu, to neví, mate jí, že jsou dvě. Obž. V. musel asi mít o tom povědomí, když potom kontroloval faktury. Kdo dával obž. V. podklady, to už si nepamatuje. Že by k tomuto obž. V. vydával nějaké pokyny, jak se to má zpracovat, to si nepamatuje. Na mzdové účtárně byla mzdová účetní Š., personální asistentka paní S. a paní K., ta dělala pro obě. Nastoupila do ALW po paní J., je možné, že tato jí říkala, co je třeba dělat s výkazy, nepamatuje si to už, co spolu řešily. Docházka kmenových zaměstnanců nešla přes ni, tak neví, jak se dělala. Pro přístup do budovy měli čipy, týkalo se to všech zaměstnanců.
15. Svědkyně **Pavčina N.** u hlavního líčení dne 5. 6. 2023 vypověděla (č. l. 2968 verte a násl.), že jako OSVČ smluvně zpracovává od roku 2011 účetnictví pro ALW. V této souvislosti přišla do styku s fakturací předkládanou R.F.Morava, kterou ALW obdržela a byla jí předána k zpracování. Úkolem je doklady zkontrolovat, zda jsou správné po stránce účetní, daňové a tyto zaúčtovat. Faktury dostávala osobně, předávali je zaměstnanci ALW. K dotazu, jakým „kolečkem“ prochází faktury v ALW, uvádí, že doklady se zaevidují v ekonomickém systému v software, faktury jsou odsouhlaseny zaměstnanci ALW a potom předány k zaúčtování. Do systému faktury eviduje více

zaměstnanců, podle toho, kam se faktura zařadí, jestli je to nákup služby, zboží, tak to zaevidují zaměstnanci a faktury odsouhlasuje vedení společnosti, hlavně obž. V., který prochází, kontroluje a podepisuje tyto doklady. Ve vztahu k pracovním agenturám ví, že faktury podepisuje obž. V. a pracovnice personálního oddělení. Nevzpomíná si, jestli jí v souvislosti s pracovní agenturou byla vysvětlena na faktuře uvedená položka *služby*. Doklady od pracovní agentury se odkazují na smlouvu, tu má k dispozici a z účetního pohledu je to pro ni poskytnutí služby. Je to zaúčtováno na služby přímo do nákladů. Podle smlouvy jde o službu poskytnutí agenturních zaměstnanců. K dotazu, jestliže je na faktuře uvedeno, že je to práce v podobě mzdových nákladů pro agenturní zaměstnance a služeb podle smlouvy, co ty služby jsou, uvádí, že smlouva je o agenturním zaměstnávání, to je pro ni prioritní. K opětovnému dotazu, o jakou službu se jedná, uvádí, že do firmy byli poskytnuti zaměstnanci, kteří ve firmě pracují, tedy z účetního pohledu řešila poskytnutí agenturních zaměstnanců, a že na faktuře jsou tyto položky. Nebylo jí to nijak vysvětleno, nebavili se o tom. K dotazu, co se týká služeb, zda odvody sociální, zdravotní byly z této položky nějakým způsobem evidovány, zda se pracovalo s tím, že by z této položky měly být odvody, uvádí, že pokud firma nakupuje služby, tak neřeší sociální a zdravotní odvody, nebo zálohu na daně, o tom se takto neúčtuje. Není jí známo, že by existovaly dva odlišné výkazy práce agenturních zaměstnanců. Faktura od R.F.Morava spadala kompletně do nákladů a služeb, celý ten základ daně se účtuje na účet služby č. 518. K dotazu, pokud tam byly uvedeny mzdové náklady, zda neuvažovala, že by měli odvádět sociální a zdravotní, uvádí, že ALW nemá povinnost z toho odvádět sociální a zdravotní, ALW to odvádí jen za své zaměstnance. Navíc ona nedělala pro ALW mzdové účetnictví, jenom finanční. Mzdové účetnictví dělají jiní zaměstnanci v ALW. Výstupy ze mzdového účetnictví za zaměstnance se samozřejmě promítají ve finančním účetnictví, které vede. Faktury agentury práce její účetní kancelář proplácí, zadávají a tvoří platební příkaz, který odesílají do příslušné banky.

16. Svědek **Vasile N.** u hlavního líčení dne 5. 6. 2023 uvedl (č. l. 2969 verte a násl.), že je mistr úseku apretace v ALW, tedy řídí a organizuje práci, dohlíží na dodržování bezpečnosti práce. Do organizace práce spadá evidence pracovní doby, výkonu, odpracované výrobky apod. Mají docházku, která je zaznamenána a zaznamenává se výkon práce, co odvedl ten člověk. Například mají normy na nějaké odlitky a kolik udělal ten člověk za tu směnu, tak se vypočítá výkon. Je daná norma za směnu, třeba 100 ks výrobků a jsou případy, kdy toho zaměstnanec udělá víc, tak tomu člověku náleží odměna za to, že udělal víc. K dotazu, jak se to eviduje, kdo to přepočítává, jaká je odměna, uvádí, že normy jsou dané a ten výpočet provádí on na výkonu, který odvedl zaměstnanec. Není rozdíl mezi kmenovým a agenturním zaměstnancem. Neeviduje se to dohromady agenturní a kmenový zaměstnanec, je zakázka, jako taková, ale každý jednotlivec má nějaký podíl na tom, kolik udělal. ALW má zakázky, na tom je postavená celá výroba, protože dělají odlitky pro automobilky. Zakázka je to, co chce zákazník a oni jsou povinni zakázku splnit. Mají denně výrobní porady, tam se dozví, kdy a kterému zákazníkovi mají dodat odlitky, aby je dostal zavčas. Na to je potřeba určitý počet lidí, a vychází z těch norem stávajících, o kterých ví, že za to období to ten člověk nebo více lidí udělá. Přebírají se osoby ze stávajícího týmu, to nelze ze dne na den navýšit počet lidí. Navyšují hodiny, ale je to zakázka, kdy je na ni přidělen určitý počet lidí, když se nestíhá, tak je třeba vzít někoho ze stejného úseku. Přesčasů můžou dělat v rámci zákona, ale nelze tahat lidi na přesčas, protože stroje jsou omezené. K čemu mu je ten člověk, když stroj už je někým obsazený. Každý zaměstnanec má svůj výkaz práce. On si to píše do excelu a když je celý měsíc uzavřený, posílá to na personální oddělení. Posílá tam jeden výkaz za agenturní a jeden za kmenové. Pokud jsou mu předloženy výkazy z č. l. 1175 a násl a z č. l. 1181 a násl., po nahlédnutí uvádí, že tyto výkazy neviděl. Ale v podobě těch vysokých hodin, to odevzdával, ale to je včetně toho motivačního bonusu za to plnění těch norem, které odvedli ti lidé. Není mu známo, kdo vytvářel tyto seznamy. On dával podklady na personální, byly mu sem tam položeny otázky, jestli to tomu odpovídá z výroby. Z této listiny nevyplývá eventuální přesčas. Přesčas byl vypočítán, když ten člověk se zdržel na nějakou tu hodinu, maximálně dvě, přišel na nějakou směnu buď si to dodělat,

tak to měli. Není evidováno, že ten zaměstnanec v tom měsíci udělal přesčas. Neví o tom, že by R.F.Morava poskytovala kromě zaměstnanců pro ALW další služby. Příchody a odchody zaměstnanců jsou zaznamenávány papírově, jiný způsob evidování docházky neexistuje. Zaměstnanci si otevírají dveře čipem, ten se ale nikam nezaznamenává. On sám výkazy pracovní doby obž. M. nepředával, maximálně občas skončila nějaká neschopenka, plus obž. M. nosil potvrzení o příjmu, něco takového. K dotazu, zda byl nějaký klíč, jak připisovat jednotlivé motivační jednotky (bonusy) těm zaměstnancům, uvádí, že se jedná o nějaký motivační program, který využívali na to, aby ty lidi zaplatili. Měli na toto směrnici, neví, jestli je ta směrnice ještě platná, směrnice se vydávají každý rok v závislosti, jak se mění situace ve firmě. Je možné, že ještě existuje. Dva lidi, kteří chodili stejný počet hodin, nebyli nemocní, nedostali zaplacený stejný počet prémiových hodin, protože záleželo na zakázce a na jejich výkonu, kolik toho udělali. Pokud by dělali na stejné zakázce a udělali stejný výkon, tak teoreticky by měli dostat stejné peníze, prakticky ale neví, on je neplatil. Je možné, že občas si obž. M. předem vyžádal výkazy. Agenturním zaměstnancům přiděloval práci on sám, nebo vedoucí směny. K dotazu, kdo kontroloval odvedenou práci agenturních zaměstnanců, uvádí, že práce byla vidět na první pohled, ty odlitky měli na expedici. Pokud někdo udělal chybu, byla agenturnímu zaměstnanci vyčtena, buď si naddělal zakázku do konce a tím pádem vlastně přišel o tu motivaci. K dotazu, když naddělal tu zakázku do konce, zda dělal přesčasy, uvádí, že ne pokaždé. Jsou limitováni, mají stroje, které neumožní pracovat dvěma lidmi najednou. Ojedinele mohli i agenturní zaměstnanci pracovat přesčas. V rámci zákona bylo možné odpracovat 8 hodin přesčasu týdně maximálně nad 40-ti hodinovou týdenní pracovní dobu. Agenturní zaměstnanci mohli a nemuseli dělat těch 8 hodin přesčas. K dotazu, kdo rozhodoval o tom, že konkrétní agenturní zaměstnanec mohl pracovat přesčas, uvádí, že byly případy, kdy si člověk nahradil směnu, když nemohl přijít zítra, přišel dnes, i když neměl směnu. O tom, že může práci přesčas vykonávat, rozhodoval on sám a nijak o tom neinformoval obž. M. Pokud řekl, že si zaměstnanec naddělal dnes, když nemohl zítra, k dotazu, jak to, že tam nebyla limitace těmi stroji, uvádí, že byly i práce manuální, dokončovací, takže si naddělal jiný druh práce. Bylo to evidováno úplně stejně, to je taky nějaká zakázka nějakých jiných výrobků.

17. Svědkyně **Vlasta S.** vypověděla u hlavního líčení dne 5. 6. 2023 (č. l. 2971 verte a násl.), že v ALW pracovala od roku 2013 do roku 2022, první dva roky jako administrativní pracovník v logistice, pak jako personální referent, to bylo kolem roku 2017. Náplní práce byla veškerá dokumentace, osobní dotazníky, podklady důležité k vzniku pracovní smlouvy, školení, lékařské prohlídky. V rámci přechodu na personální oddělení jí byla předána agenda agenturních zaměstnanců od paní M. v tom smyslu, že dostávala podklady od mistrů, udělala podklady pro vystavení faktury, kterou dělal obž. M. Od mistrů dostávala podklady v papírové podobě, buď emailem nebo z ruky do ruky, kde byl vykázaný člověk a určitá hodnota, kterou přepsala do excelovské tabulky, kterou převzala od paní M. Byla tam nějaká jednotka, kterou sečetla od všech zaměstnanců agentury a vynásobila sazbou danou v té tabulce. Neví, od čeho se vztahovala ta hodnota, to dělali mistři, ona dostala jen tu hodnotu a byla zprostředkovatelem mezi mistry a obž. M., že jenom překlopila tyto hodnoty. Nezkoumala, co obsahuje to číslo. K jednomu člověku jí přišla dvě čísla. Jedno číslo byla podle ní evidence práce, většinou to kopírovalo fond pracovní doby a druhé překlápěla do té faktury, kde se vytvářel základ pro fakturaci. Rozdíl jí nebyl nijak zdůvodněn, neptala se, dělala to automaticky, že dostala práci, která se historicky dělala a nerozporovala to. Obž. M. posílala ke každé osobě dvě tabulky, nebo dva podklady. Pokud je jí předložen doklad na č. l. 1181 a násl., k tomu uvádí, že to je fond pracovní doby od mistrů, a k dokladu na č. l. 1175 a násl. uvádí, že to je podklad od mistrů, kdy ji dávali hodnoty, ona je překopírovala, sečetla a vynásobila tou sazbou. Neví, jestli existoval předpis, který by vysvětloval ten rozdíl mezi těmi hodnotami. Faktura z R.F.Morava došla emailem sekretářce, ta ji zaevidovala, dala jí a ona jen zkontrolovala, jestli nedošlo ke změně celkové částky základu daně, oproti tomu, co dala jako podklad a co dostala od mistrů. Základ daně se vypočítával z těch druhých čísel, to byla ta celková částka na faktuře. Neví, proč byla rozdělena celková částka

do dvou položek. Neví o tom, že R.F.Morava poskytovala nějaké služby. Fakturu kromě ní kontroloval ještě ředitel. Příchody a odchody zaměstnanců byly v ALW evidovány čipy, tyto čipy měli agenturní i kmenoví zaměstnanci. U agenturních zaměstnanců čip sloužil spíš k průchodu mezi jednotlivými odděleními. Z podkladů od mistrů se nedalo vyčíst, jestli zaměstnanec pracoval ve svátek nebo přesčas. Neví, jestli to bylo zpracováváno a ani neví, kdo rozhodoval, zda agenturní zaměstnanci mohli pracovat přesčas.

18. Svědek **Martin Š.** vypověděl u hlavního líčení dne 5. 6. 2023 (č. l. 2972 a násl.), že od 2006 je zaměstnán v ALW jako mistr lakovacích zařízení. Náplní práce je organizovat práce na lakovně, dávat pozor, aby lidi dodržovali zákoník práce od bezpečnosti práce až po plnění povinností. Kromě kmenových zaměstnanců organizoval práci i agenturním, byli mu přidělení, měl je na lakovně na navěšování a svěšování na lince. Práce zaměstnanců kmenových a agenturních se neevidovala, evidovaly se pouze odpracované hodiny. Tedy přišel, odešel, to evidoval on. Měl na to plachtu agenturních pracovníků, tedy jejich jména, data, dělal si hodiny, kolik, kdo odpracoval, sečetl a na konci odevzdal. Přesčasy se taky dělaly, bylo to na těch plachtách evidováno. On pak tu plachtu zpracoval do excelové tabulky. Byly tam uvedeny pouze hodiny a jméno. Ke konkrétnímu měsíci byla od něho vytvořena jedna tabulka a tu odevzdával na personální oddělení. Kromě této evidence nějaké výrobky nebo úkoly se neevidovaly. U něj to bylo navěšování a svěšování, na lakovně vznikají otřepy, takže tam šlo o pilování, takové ty práce, spíš potřeboval lidově řečeno ruce. Práce ve svátky, soboty se snažili omezovat, ale stávalo se to, navíc to nebylo evidováno, pouze hodiny. Pokud jsou mu předloženy podklady z č. l. 1175 a násl. a z č. l. 1181 a násl., po nahlédnutí uvádí, že mu není známa existence takových dokladů. Co se týče přesčasů, tak bylo to různé, ale snažili se, aby to bylo do těch 20 – 30 hodin za měsíc. Pokud je tam uvedeno *G. Petra, lakovna 220 hodin* a další, tak to se stávalo. Měli povolenou směrnici, protože tito lidé nebyli odměňováni jejich stranou, mohli přidávat tzv. normohodiny, aby dostali odměnu. Jejich člověk, když pracuje, tak dostává odměnu za odvedenou práci, za to, že není žádný problém, že má docházku v pořádku, tak jim mohli dávat tyto normohodiny. K dotazu, z čeho se ta normohodina vypočítávala, uvádí, že to je benefit, který znamená, že pracovník přišel do práce, udělal práci, kterou má, nebyl s ním problém, vyhověl mu jako mistroví, že chvíli zůstal přesčas, takže nějakým způsobem ho ještě ohodnotil. Nedávali přesčasové hodiny, ta normohodina měla být jinak finančně ohodnocena. Jak se to rozklíčovalo, to neví. Neví, jaké služby poskytovala R.F.Morava pro ALW. Nikdo po něm nežádal kontrolu údajů, odevzdal jen excelovskou tabulku, co se dělo dál, to neví. Co se týče přidání normohodin, byl dokument, ze kterého to vycházelo, bylo to nařízení ředitele, mělo to jednu stranu. Byla tam uvedena, myslí, nějaká částka jako odměna za odvedenou práci za hodinu. K dotazu, zda bylo odměňováno to, že přišel do práce včas, tak už jen docházka ve firmě jako takové je dost špatná. Byli rádi za to, že člověk přišel, odpracoval, co měl a neudělal žádný průšvih, že práci odvedl správně, proto mu mohli dávat tuto odměnu. Za ty segmenty byla ta částka jednotná, byl tam jen daný počet hodin. V ALW si pamatuje dvě pracovní agentury. Neví, jestli ředitelé těchto agentur byli seznámeni s touto normou, že tam připisují nějaké hodiny. Kmenoví zaměstnanci mají svůj vlastní systém odměňování. Kdyby se porovnaly výsledky těch dvou systémů, odměny za základní mzdu by byly hodně podobné. O přidělování normohodin rozhodoval on, nekonzultoval to s nikým, jak rozdělují normohodiny, proplácet je měla firma. Docházka byla evidována, zaměstnanci měli na otvírání čipy, neví, jestli se někam propisovaly. Úkoly agenturním zaměstnancům přiděloval on, stejně jako kontroloval jimi odvedenou práci a její kvalitu, popřípadě to činili ještě předáci. Když se stala chyba, upozornili na to předáci, chyba se tomu zaměstnanci většinou ústně vytkla. Agenturní zaměstnanci měli své šatny, chodili v pracovním oděvu, byly to montérky a tričko, potisk na tom nebyl, nerozlišovali se nijak od kmenových zaměstnanců. Když bylo potřeba, dostali ochranu sluchu, nebo brýle. Zažil kontrolu ze strany PČR, přijeli se psy, obšacovali ALW a chtěli všechny agenturní zaměstnance, které měl na směně, dokladovat. Myslí si, že byli všichni kontrolováni, neví, že by se šel někdo schovat a nikoho domů neposílal. Výsledek kontroly byl nelichotivý a některé jeho zaměstnance odvezla

policie s tím, že neměli platné doklady. Popírá tvrzení obž. M., že by při kontrole poslal nějakých 30 Ukrajinců dodávaných panem M. domů.

19. Svědkyně **Ivana D.** vypověděla u hlavního líčení dne 5. 6. 2023 (č. l. 2973 verte a násl.), že pracuje ve spol. UNEX na pozici personalista, má na starosti převážně nábor nových zaměstnanců a komunikaci s agenturami práce, administrativa s tím spojená, převážně nábor, hledání nových zaměstnanců přes personální agenturu. Pro UNEX pracovala i R.F.Morava. Evidence práce zaměstnanců agentur nebyla odlišná oproti kmenovým zaměstnancům. Odsouhlasovali si počty odpracovaných hodin. Faktura od R.F.Morava se jí dostala do ruky, odsouhlasovala náležitosti jako IČo, adresy, text faktury, to následně parafovala, že jí faktura prošla rukama a pak se dávala na účtárnu. Jestli si agentura nefakturuje víc, než bylo skutečně odpracováno, to kontrolovala výroba. Myslí, že ze strany R.F.Morava nebyl požadavek na zvláštní způsob fakturace. Když nastupuje nějaký pracovník od personálních agentur, tak oni vystavují Dílčí dohodu, kde je datum nástupu a případně potom výstup. Dílčí dohoda je platná na celý rok, resp. dokud tam dotýčný pracovník neukončí pracovní poměr. Dělá se ve dvou vyhotoveních, jedno vyhotovení šlo na agenturu a jedna zůstalo u nich. V dohodě jsou různé náležitosti, jako srovnatelné mzdové podmínky, fond pracovní doby, jaké mají příplatky ze zákona atd. Pak, když požádali personální agenturu o pracovní smlouvy, buď jim ji poskytla nebo ne, ze zákona však na to nemají právo. K dotazu, proč potřeboval UNEX pracovní smlouvy agenturních zaměstnanců s agenturou, uvádí, že si hlídají, jestli tam není třeba dohoda o provedení práce. Neví přesně, kolik agentur do UNEX a UNEX slévárny dodávalo v letech 2012 - 2017, myslí, že kolem dvaceti, ale u všech dělali agendu stejně. Měli uzavřenu rámcovou smlouvu, vypracovali ji jejich právníci, mají stejnou rámcovou smlouvu možná už od roku 2012. Obsah rámcové smlouvy zhruba zná. Myslí, že tam není zakomponované, že by se fakturace měla rozdělovat položkově na mzdové náklady a služby. Mají to rozděleno podle nějakého daňového zákona, je to nějakých 60 % a 40 %, je to tak rozděleno podle toho daňového zákona, rozdělují se tak nějak ty mzdové náklady a služby. K dotazu, z jaké částky se to dělalo, uvádí, že asi z té celkové za všechny pracovníky. Celková částka zahrnovala odpracované hodiny krát domluvená sazba. Pokud je jí předložen k nahlédnutí dokument na č. l. 2472 a násl., k tomu uvádí, že je tam pokyn, že na fakturách by měl být text, že: *agentura fakturuje mzdové náklady, služby a celkem*, viděla ty faktury agentur, byly takto členěné. Jestli tak byly členěné i v r. 2012 a 2013, to neví, je tam na pracovní pozici až od roku 2014, mělo by to být ale zřejmě pořád stejné. Paní Kateřina P., která jí tyto předložené emaily posílala, dělala stejnou funkci jako ona, tedy personalistka. Měly rozdělené, co která bude zajišťovat ve vztahu k agenturám. Konkrétně někdo měl na starosti evidenci pracovníků, komunikaci s agenturami, následně kontrolu smluv a nábor. Vypomáhaly si navzájem, zastupitelnost musela být, každá věděla kroky té druhé. Přes ně šly jen ty faktury, že je kontrolovaly, že k nim faktury fyzicky došly, jaké měly náležitosti a pak se daly na účtárnu k zaúčtování a následně pak k proplacení. Pokud jsou jí předloženy k nahlédnutí faktury na č. l. 2316 a č. l. 2317, uvádí, že to jsou faktury, které předkládalo policii jejich finanční oddělení k této záležitosti. V r. 2016 takové faktury kontrolovala, jak uvedla, jestli je tam IČo, odběratel, datum vystavení a splatnost. Nevybavuje si, jestli kontrolovala položku mzdové náklady a služby. Celkovou částku už kontrolovaly účtařky. Tabulku na č. l. 2317 vytvořil systém, ona ji parafovala i s tím razítkem. Sazby v 1. sloupci práce, *sjed. 120 a gen. 120*, k těmto zkratkám uvádí, že *sjednáno* je srovnatelná mzdová podmínka s jejich kmenovým zaměstnancem na tu danou pozici a *generováno* je sazba domluvená s agenturou. To je sazba za hodinu práce agentury. Kolonka FPD je fond pracovní doby daný za ten měsíc. Pracovní výkon jsou ty hodiny, kolik ten člověk odpracoval. Těch 75 je daný fond na ten měsíc, kdy ten člověk nastoupil třeba v půlce měsíce, a těch 83,5 hod. že odpracoval. Sloupec *výkon, bonus a celkem*, to je už asi vypočtený ten pracovní výkon krát ta sazba, těch 120 Kč. Výkon *Nhod* je normohodina. Pracovní výkon v normohodinách se vynásobily částkou sjednanou, tím je myšleno částka sjednaná. Z té tabulky se nedá zjistit, za jakou hodinovou sazbu pracoval ten konkrétní agenturní zaměstnanec, to musel mít v pracovní smlouvě nebo ve mzdovém výměru, a to přes ně nešlo, ty mzdové výměry personální agentury, to jim

nepředkládají, tzn. že oni neví, kolik má z hodiny. Sociální a zdravotní odváděla za ty zaměstnance personální agentura. Přesčasy agenturních zaměstnanců byly určitě, určitě ne víc, než je dle zákona fond, tedy 32 hodin. Evidenci přesčasů vede zaměstnavatel, tedy personální agentura. Noční směny agenturního zaměstnance by měla vést personální agentura, soboty, neděle, dovolené také. Neví, jestli v té době poskytoval UNEX agenturním zaměstnancům nějaké benefity v podobě obědů. Ochranné pracovní pomůcky agenturním zaměstnancům poskytoval UNEX. V roce 2016 - 2017 pracovníkům agentury R.F.Morava v té době UNEX asi také poskytoval ochranné pomůcky. K dotazu, kdo hradil ochranné pracovní pomůcky, uvádí, že to se přefakturovává na agenturu, buď zápočtem, nebo se faktury platí UNEXu personálními agenturami. Docházku agenturních zaměstnanců vedla personální agentura, tedy R.F.Morava. Tabulku na č. l. 2317 systém vytiskl i s normohodinami. Neví, kdo ten počet normohodin zadával, jestli IT oddělení, neví. Na č. l. 2280 faktura prošla jejíma rukama, dole je její podpis, i stejné náležitosti, co kontrolovala, mzdové náklady a služby nekontrolovala. Tak to bylo už zažité, že jsou rozdělené mzdové náklady a služby, takže postupovala tak, jak jí to bylo předáno a zaučeno. Na č. l. 2281 a č. l. 2282 jsou stejné tabulky, je tam pracovní výkon v normohodinách, je to stejné, jak říkala předtím, to jsou ty hodiny, které pracovník odpracoval. Na č. l. 2281 tento doklad byl podkladem k fakturaci, to si agentury vyjížděly ze systému, měly tam přístup. Komunikovala s obž. M., neptala se ho, jestli odvádí odvody za své zaměstnance. Pokud je jí předložena k nahlédnutí Rámcová smlouva mezi R.F.Morava a ALW, uvádí, že tato smlouva je podobná jejich smlouvě, jen myslí, že tam chybí ještě některé náležitosti, že to není čistě jejich. Podklady pro fakturaci posílala agentuře ona a odsouhlasovali si to po telefonu. Agentura to nikam nevkládala, nadiktovali si to a ona to zadávala do systému. Jak vedla agentura evidenci docházky, to neví. V rámci dohodnuté sumy je dohodnutý i ten odvod, měl by být započten, i odměna agentury, v té sazbě by mělo být zahrnuto komplet všechno. Ve výsledku by mělo jít o částku o něco vyšší než sazba za hodinu kmenového zaměstnance.

20. Svědkyně **Ing. Hana Z.** vypověděla u hlavního líčení dne 5. 6. 2023 (č. l. 2975 verte a násl.), že v UNEX pracovala jako personální ředitelka. Na této pozici byla i v roce 2016 a 2017, náplní práce byla veškerá personální činnost, personální procesy mimo mzdovou účtárnu, která spadala pod finančního ředitele, od evidence zaměstnanců, náborový proces, vzdělávací programy, toto bylo částečně i ve vztahu k agenturnímu zaměstnávání. Evidenci odvedené práce agenturních zaměstnanců vykonávaly personalistky přímo v komunikaci s výrobou, ona do toho styku nepřišla. Odpracované hodiny přišly z výroby. Na jejich základě jejich oddělení provádělo kroky, podklady pro fakturaci dělaly personalistky, na přesné procesy si již nevzpomíná. Je to dlouho a vývojem se to měnilo, protože hodně věcí se doprogramovávalo, dělaly se automaticky, takže už tu samotnou činnost i komunikaci s těmi agenturami dělaly personalistky. Zpětná fakturace jí rukama neprocházela, procházela personálním a finančním oddělením. Nevzpomene si, co se na těch fakturách kontrolovalo. Už si nevzpomene, na čem bylo založeno odměňování agenturních zaměstnanců. Určitě tam bylo dělení, jestli byl svátek, přesčasy, ale spousta těch věcí měla vývoj, a hodně do toho zasahovalo i finanční oddělení, výrobní oddělení a samotné personalistky, ona tuto činnost přímo nedělala. Z čeho se skládala odměna a zda fakturovaná částka v sobě zahrnovala odvody sociální a zdravotní pro agenturní zaměstnance, příp. odměnu agentury, na to si nevzpomene.
21. Svědek **Yevhen S.** vypověděl na protokol mimo hlavní líčení dne 4. 1. 2024 (č. l. 3038 – 3040), jehož výpověď byla následně čtena u hlavního líčení dne 15. 2. 2024 dle § 211 odst. 1 tr. řádu, že zná obž. V. i obž. M., pracoval v ALW chvíli pod obž. M., to asi od roku 2014, pak byl zaměstnán pod ALW. Nejdřív byl dělník na apretaci, a když pracoval od roku 2017 již pod ALW, tak už byl vedoucí směny. Mezitím byl ještě chvíli pryč, dělal na jiné firmě, tedy nebyl u obž. M. až do toho roku 2017. Co se týče evidence odpracovaných hodin, resp. výrobků, tak měl svoje směny a pak byly nějaké bonusy od mistra, do toho neviděl. Když dělal vedoucího směny, tak byl docházkový systém, papír, kde byla jména pracovníků a tam se evidovala jména. Byl tam vyznačen celý měsíc a

dělaly se jen čárky, směna, tedy 12 hodin práce. Co se týče přesčasů, myslí, že se to někde psalo, podle směn, dělalo se, že člověk byl v práci, ale hodiny, to neví, jak mistr řešil. Co se týče odměn, tak mistr dopisoval hodiny, aby byli nějak odměněni. Dopisoval hodiny od toho, jak pracovník dělal, jakou má zkušenost v práci a tak. Mistr je neseznamoval s množstvím hodin, které tam psal. U obž. M. i od ALW dostával výplatní pásky a na páskách byly částky i s těmi bonusy od mistra. Pokud mluví o těch bonusech, tak mluví o době, kdy byl zaměstnán u ALW. Na papíru, kde se evidovala docházka, to bylo rozděleno, agenturní zaměstnanci a kmenoví zaměstnanci, ale byli evidováni stejným způsobem. Když chodil kmenový do práce stejně jako on, tak měl stejnou čárku. Evidence přesčasů, jestli byla stejná, to neví, byla tam jen čárka, že člověk byl v práci. Přesčasy byly evidovány stejně, když měl přesčas, měl čárku v docházce. K dotazu, jestli platilo i pro agenturní zaměstnance, že dával mistr bonusy, uvádí, že neví, když byl pod ALW, už tam obž. M. nebyl, nebo jen chvíli. Měli list s prací, tam byly čárové kódy, co se udělalo, počet kusů, přes terminál, evidovalo se do PC, všichni zaměstnanci, agenturní i kmenoví měli čip a přes terminál se zadávala práce.

22. Svědek **Ing. Martin M.** vypověděl na protokol mimo hlavní líčení dne 4. 1. 2024 (č. l. 3033 - 3037), jehož výpověď byla následně čtena u hlavního líčení dne 15. 2. 2024 postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu, že jeho pracovní pozice je vedoucí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj, kterou zastává od 1. 1. 2022. Setkává se s kontrolní činností a s jejich výstupy, takových kontrol dělají tisíce, zcela určitě se mu nedostanou všechny výstupy z prováděných kontrol do ruky, ale obecně se s těmito setkává. Kontrol se osobně účastnil jen ve výjimečných případech. Problematika agenturního zaměstnávání je upravena zákonem o zaměstnanosti č. 435/2004 Sb. a násl. Tento zákon upravuje obecně problematiku vzniku agentury, kdo je autorizovanou osobou, aby vůbec mohla agentura získat povolení ke zprostředkování zaměstnání, dále řeší, kdo by měl být odpovědný zástupce, co je kauce, jaké jsou formy zprostředkování, jako zprostředkování dočasným přidělením, nebo jen určením místa zaměstnanci. Následně Zákoník práce v § 308 a v § 309 upravuje povinnosti, ať uživatele nebo agentury práce. Co se týče postavení zaměstnanců agentury práce, jsou to zaměstnanci agentury, kteří jsou dočasně přiděleni k jinému zaměstnavateli, ten následně přiděluje těmto práci, zabezpečuje jejich problematiku BOZP, odměňuje je ale agentura jako zaměstnavatel a zajistit srovnatelné podmínky musí jak uživatel, tak agentura. K problematice § 309 odst. 5 ZP k povinnosti zajistit srovnatelné podmínky zaměstnanců agentury práce, v tomto paragrafu je obecně definována povinnost na obou stranách, jak uživatele, tak agentury, aby bylo zajištěno to, že zaměstnanci mají srovnatelné podmínky. Naplňuje se to tím, že by měli mít minimálně srovnatelnou mzdu, ta nesmí být horší než kmenových zaměstnanců, ale i další podmínky. Důležitým předpokladem je povinnost definovaná v § 308 ZP, tedy definovat tyto podmínky v dohodě o dočasném přidělení. Pokud je mu předložen k nahlédnutí Protokol o kontrole na č. l. 1969 – 1972 spisu, zejména pokud je požádán, aby se seznámil s body 4, 6, 9 a se závěrem protokolu, k dotazu, jaké pochybení Oblastní inspektorát práce seznal, uvádí, že může jen replikovat to, co je uvedeno v protokolu, kdy kontrolní zjištění je uvedeno na str. 6 v bodě 1. K dotazu, jak se kontroluje, aby mzdové podmínky nebyly horší u agenturních zaměstnanců než u kmenových, uvádí, že porovnáním údajů kmenových a agenturních zaměstnanců. Musí se zřetelně definovat v rámci dohody o dočasném přidělení, tím se zabezpečí, že se agentura dozví, jaké mají být podmínky a také co vyplývá z § 309 odst. 5 ZP, když se dozví, že jsou horší, tak to má zabezpečit. Uživatel má povinnost obecně zabezpečit, jakož i agentura práce, aby srovnatelné podmínky agenturního zaměstnávání nebyly horší. Uživatel to může mj. naplnit tím, že řádně informuje agenturu práce o srovnatelných podmínkách, aby potom v tom dokumentu, který mezi sebou uzavírají, jako dohoda o dočasném přidělení, byly podmínky jasné, zřetelné a nemohlo pak dojít např. k odměňování, které tomu neodpovídá. Obecně při hodnocení mzdových podmínek inspektorát bere vzorek kmenových zaměstnanců a vzorek agenturních zaměstnanců, jako výplatní lístky nebo se posuzuje na základě něčeho jiného, postupy jsou různé, může to být z různých dokumentů zajištěných z obou stran, ať od uživatele nebo od agentury, mohou to být výplatní pásky zaměstnanců, nebo v rámci kontroly od povinné osoby, může být využíváno i dotazování

zaměstnanců k vykonávané práci, škála údajů, které mají podpořit kontrolní zjištění, může být pestrá a individuální. Pokud si soud vyžádá dokumentaci ke kontrolnímu případu, ta může být vydána a součástí spisu jsou dokumenty, o které se kontrolní zjištění opírá. Z praxe se nesetkal v rámci kontrol s dvojitým vykazováním fondu pracovní doby, ale z praxe inspektorátu má povědomí, že jejich inspektoři zjišťovali, že uživatel vedl svou evidenci odpracovaných hodin svých zaměstnanců, která neodpovídala evidenci předložené agenturou.

23. Z výpovědi svědkyně **Aleny G.** vyplývá (č. l. 394 – 396), že pracovala jako vedoucí směny v ALW asi 3 roky (pozn. soudu: její výslech proběhl k datu 5. 6. 2017) a celkem pro společnost pracuje již asi 9 let. Zajišťuje lidem práci a kontroluje jejich činnost. Mistr jí napíše, které výrobky se mají dělat a podle důležitosti mají přednost, lidí jsou pak zaškoleni na určitou činnost. Co se týče evidence docházky zaměstnanců, ona jako vedoucí dělá čárky do výkazu docházek, kdy každá směna má svůj výkaz. Když člověk přijde do práce, udělá čárku u příslušného dne a jména. Když je tam *N*, tzn. neschopenka, *D* je dovolená, *NV* je náhradní volno, u agenturních zaměstnanců se píše jen *V*, jako že mají nahlášené volno. Když se zapíše *A*, tak je to absence, tedy že se zaměstnanec nedostavil do práce a neomluvil se. Ještě tam může být uvedeno *PAR*, což je paragraf. Když zaměstnanec odejde dřív, tak nic nemaže, čárka tam zůstává. Počet odpracovaných hodin nikam nezapisuje, každý i agenturní zaměstnanec má čipovou kartu, kterou si pípne na vrátnici při příchodu a odchodu. Neví, kdo zpracovává odpracované hodiny, ale na konci měsíce si od ní bere výkaz docházky mistr Vasyl N. a od něj dostane seznam na příští měsíc. Zaměstnanci agenturní pochází od agentury pana M. Na výkazu docházky jsou nahoře psaní kmenoví zaměstnanci a dole agenturní od M., neví o jiné agentuře. Co se týče mzdy, má hodinovou mzdu a ta je jí vyplácena na účet. Jak jsou vypláceni agenturní zaměstnanci neví, nesmí se o tom ani bavit, mají to zakázáno přímo v pracovní smlouvě, ale každý má jinou hodinovou pracovní mzdu. Je možné pracovat přesčas a mají příplatek za práci přesčas, jak to mají agenturní zaměstnanci, to neví.

Znalecké posudky

24. **Znalecký posudek č. 16/17 ze dne 20. 11. 2017** zpracovaný znalcem Ing. Ivanem Bohunovským (č. l. 825 – 937). Úkolem znalce bylo vyjádřit se k účetnictví spol. R.F.Morava, zejména zda bylo či nebylo vedeno v době od 1. 1. 2016 do 30. 4. 2017 v souladu s příslušnými zákony, dále sestavit přehled mezd zaměstnanců společnosti za jednotlivé měsíce stejného období, sestavit přehled přiznaných povinných odvodů na sociálním pojištění, zdravotním pojištění a dani z příjmu za jednotlivé měsíce, dále sestavit přehled skutečných mezd zaměstnanců R.F.Morava za jednotlivé měsíce a sestavit přehled povinných odvodů na sociálním pojištění, zdravotním pojištění a dani z příjmu na podkladě skutečné výše zjištěných mezd zaměstnanců R.F.Morava a nakonec tedy porovnat zjištěné výše všech povinných odvodů jak odvedených, tak těch, které měly být skutečně odvedené dle fakticky proplacených mezd, tedy o jakou částku mělo být na povinných odvodech skutečně uhrazeno více.
25. Znalcem byly sestaveny přehledy mezd zaměstnanců za jednotlivé měsíce a přehled jednotlivých přiznaných odvodů zdravotního pojištění (zaměstnanců a zaměstnavatele), sociálního pojištění (zaměstnanců a zaměstnavatele) a odvedenou daň. Dále znalec z dokladů zajištěných při prohlídce, ve kterých byly uvedeny skutečně odpracované hodiny a vyplacené mzdy, provedl výpočet povinných odvodů na sociální a zdravotní pojištění u jednotlivých zaměstnanců i zaměstnavatele, daň z příjmu a čisté mzdy. Pokud u některých zaměstnanců chyběla mzda a byly uvedeny jen odpracované hodiny, byla jim vypočítána minimální mzda, a to 66 Kč za hodinu. Takto bylo provedeno porovnání, kdy znalec dospěl k závěru, že skutečně mělo být na povinných odvodech za zaměstnance na zdravotním pojištění, sociálním pojištění a daň z mezd navíc odvedeno 8 232 622 Kč a na povinných odvodech za zaměstnavatele na zdravotním pojištění a sociálním pojištění o 7 497 233 Kč více, než fakticky bylo odvedeno. Konkrétně bylo znalcem spočteno, že

ze strany R.F.Morava mělo být finančnímu úřadu odvedeno na zálohách na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků ze zdanitelné mzdy dle skutečně odpracovaných hodin zaměstnanců (č. l. 935 – tabulka č. 5 přílohy znaleckého posudku) za období leden 2016 částka 193 394 Kč, únor 2016 ve výši 238 496 Kč, březen 2016 ve výši 276 581 Kč, duben 2016 ve výši 227 603 Kč, květen 2016 ve výši 293 422 Kč, červen 2016 ve výši 280 613 Kč, červenec 2016 ve výši 299 402 Kč, srpen 2016 ve výši 265 785 Kč, září 2016 ve výši 159 993 Kč, říjen 2016 ve výši 187 684 Kč, listopad 2016 ve výši 319 443 Kč, prosinec 2016 ve výši 145 752 Kč, leden 2017 ve výši 232 166 Kč, únor 2017 ve výši 291 926 Kč, březen 2017 ve výši 336 535 Kč, duben 2017 ve výši 249 680 Kč. Celkem tak nebyla dle zákonných povinností odvedena na těchto zálohách ze strany R.F.Morava částka ve výši 4 197 660 Kč (pozn. soudu: je nutno si uvědomit, že zálohy za rok 2016 byly ze strany FÚ vráceny dne 4. 4. 2017, na rozdíl od záloh za rok 2017). Na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti mělo být ze strany R.F.Morava Okresní správě sociálního zabezpečení skutečně odvedeno za období leden 2016 ve výši 939 512 Kč, únor 2016 ve výši 1 032 810 Kč, březen 2016 ve výši 1 141 771 Kč, duben 2016 ve výši 1 076 637 Kč, květen 2016 ve výši 1 180 590 Kč, červen 2016 ve výši 1 252 675 Kč, červenec 2016 ve výši 1 295 958 Kč, srpen 2016 ve výši 1 207 480 Kč, září 2016 ve výši 958 135 Kč, říjen 2016 ve výši 960 326 Kč, listopad 2016 ve výši 1 259 202 Kč, prosinec 2016 ve výši 909 425 Kč, leden 2017 ve výši 971 331 Kč, únor 2017 ve výši 1 086 148 Kč, březen 2017 ve výši 1 135 709 Kč, duben 2017 ve výši 1 015 888 Kč. Celkem tak měla být navíc odvedena ze strany R.F.Morava částka v celkové výši 8 507 002 Kč.

26. Podstatná pasáž znaleckého posudku pro výpočet škody trestným činem způsobené je obsažena v Příloze č. 3 tohoto znaleckého posudku (č. l. 850 – 933 spisu). V příloze jsou uvedeni jmenovitě jednotliví agenturní zaměstnanci R.F.Morava, kteří byli přiděleni a vykonávali práci u ALW v době od ledna 2016 do dubna 2017 včetně, kdy je v tabulce za každý měsíc uvedeno jméno agenturního zaměstnance, počet odpracovaných hodin za každý měsíc a jeho sjednaná hodinová mzda s agenturou R.F.Morava. Není možné ze strany obhajoby úspěšně rozporovat jména a počty pracovníků ten který měsíc, protože jde o seznam, který odpovídá jednotlivým měsíčním výkazům, které zpracovávala sama ALW a jejichž přehled emailem zasílala pověřená pracovnice ALW společnosti R.F.Morava jako podklad pro každoměsíční vyúčtování. Konkrétně například zaměstnanci a počet jimi odpracovaných hodin za leden 2016 je v posudku uveden na stranách 850 až 854 spisu, kdy jména a počet odpracovaných hodin zcela odpovídá a koresponduje s Výkazem hodin zpracovaných samotnou obž. ALW za měsíc leden 2016, který je součástí spisu na č. l. 1348 – 1352. Odpovídají jména zaměstnanců, odpovídá počet fakticky odpracovaných hodin. Pouze v lednu 2016 byl v přehledu znalce navíc uveden Jan M. s počtem 150 odpracovaných hod. Proto také součet odpracovaných hodin uvedený znalcem ve výši 31854 (č. l. 854) je právě o oněch 150 hodin chybně vyšší, než součet z výkazu zpracovaného ze strany ALW za stejný měsíc leden 2016 ve výši 31704 (součet 13423 hod. na č. l. 1349 a 18281 hod. na č. l. 1351). Soud proto následně učinil kontrolu onoho přehledu zaměstnanců a počtu odpracovaných hodin – tedy fakticky kontrolu Přílohy č. 3 znaleckého posudku, a zde uvedené údaje srovnal s výkazy skutečně odpracovaných hodin, zpracovanými ze strany samotné ALW za každý jednotlivý měsíc a touto kontrolou soud dohledal ještě drobné dílčí chyby.
27. Konkrétně ještě v měsíci únor 2016 (č. l. 856) chybí v posudku znalce v Příloze č. 3 jeden další pracovník, a to Tatyana P. s celkem 222 odpracovanými hodinami (je uvedena v seznamu na č. l. 1339). Dále v měsíci červen 2016 je navíc v posudku znalce veden jako zaměstnanec Petro Ch. s odpracovanými 206 hodinami (č. l. 878), ačkoli v měsíčním výkazu za tento měsíc zpracovaným ALW uveden nebyl (č. l. 1296) a ještě je v posudku znalce (stále v Příloze č. 3) jako zaměstnanec v tomto měsíci uveden Josef N. s údajně odpracovanými 132 hodinami (č. l. 879), ačkoli v měsíčním výkazu nebyl uveden (č. l. 1297). Dále v měsíci červenec 2016 je v Příloze č. 3 znaleckého posudku navíc uveden jako pracovník Marek B. s odpracovanými 50 hodinami (č. l.

886), ačkoli opět v měsíčním výkazu nebyl uveden (č. l. 1285). Naopak v měsíci říjen 2016 chybí v Příloze č. 3 ve znaleckém posudku uvedení dalšího zaměstnanec (č. l. 902), a to Lukáše Š. s odpracovanými 180 hodinami, jak vyplývá z měsíčního výkazu od ALW (č. l. 1251). V měsíci prosinec 2016 je u zaměstnance Pavla N. uveden nesprávný počet odpracovaných hodin, namísto správného údaje 203,5 (č. l. 1227) je v posudku znalce v jeho Příloze č. 3 pracováno s odpracovanými hodinami ve výši 203 (č. l. 912), tedy jde tedy o chybu nepatrnou. V měsíci leden je v Příloze č. 3 posudku u pracovníka Karla K. uveden nesprávný počet odpracovaných hodin v počtu 280 (č. l. 917), ačkoli fakticky odpracoval dle výkazu jen 180 hodin (č. l. 1214). A nakonec v měsíci únor 2017 jednak v Příloze č. 3 posudku chybí další pracovník, a to Matěj N. s odpracovanými 64 hodinami (č. l. 922), přestože tento je vykázán ze strany ALW v měsíčním výkazu (č. l. 1203) a ve stejném měsíci je u Petra S. uveden nesprávný počet odpracovaných hodin, kdy posudek znalce pracuje s 250 hodinami (č. l. 923), ačkoli tento v měsíci únor odpracoval fakticky jen 150 hodin (č. l. 1203).

28. Co se týče hodinové sazby agenturních zaměstnanců uvedených znalcem v předmětné Příloze č. 3, opět soud provedl kontrolu a dospěl k závěru, že ani tyto výše nelze úspěšně obhajobou rozporovat. Stačí hodinovou mzdu uvedenou v Příloze č. 3 znaleckého posudku porovnat pro kontrolu s dalšími listinami spisového materiálu a opět tedy nezávisle ověřit, že hodinové sazby jsou u pracovníků správně uvedeny. Postačí porovnat tyto sazby v Příloze č. 3 uvedené s listinami, jako jsou např. ručně psané poznámky o mzdách (č. l. 1422, 1423, 1424, 1427), nebo je porovnat s tabulkami s výpočty mezd nalezenými při domovní prohlídce v bydlíšti obž. M. (č. l. 1428 – 1453), popřípadě lze k hodinovým sazbám dospět u každého zaměstnance tak, že si obžalovaní projdou výpočty mezd, které jsou na č. l. 1454 – 1502, tyto výpočty vydělí uvedenými odpracovanými hodinami a dospějí opět k výsledku, který znalec u každého zaměstnance počítal jako hodinovou sazbu.
29. Nicméně oněch několik málo chybných údajů soudem zjištěných a identifikovaných shora v bodu 27. rozsudku, byly na pokyn soudu znalcem odstraněny, kdy Ing. Ivan Bohunovský provedl znovu propočít (pro přesné účely mu dále byly dodatečně sděleny dohledané pojišťovny, jak je uvedeno na č. l. 3105) a dospěl ve svém **Dodatku ke znaleckému posudku č. 16/14 ze dne 7. 3. 2024** ke změnám, které se promítly do změny skutkové věty oproti obžalobě (Dodatek posudku na č. l. 3114 – 3124). Konkrétně je nutno snížit škodu ve vztahu k finančnímu úřadu o částku 2 537 Kč (v písemném vyhotovení Doplnku je nesprávně uvedena, jak upozornil sám znalec u hlavního líčení, částka 4 870 Kč). Ve vztahu k poškozené OSSZ došlo k ponížení škody o částku 7 582 Kč. Dále znalec uvedl, že změny se nedotkly VZP a Revírní bratrské pojišťovny (nedošlo k změnám vstupních údajů na straně jejich pojištěnců), ovšem ve vztahu k České průmyslové zdravotní pojišťovně je nutno ponížít škodu o 1 515 Kč, o Oborové zdravotní pojišťovny ponížít škodu o 1 965 Kč a naopak navýšit škodu o 691 Kč ve vztahu k pošk. Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR a o 4 301 Kč u pošk. Vojenské zdravotní pojišťovny.
30. **Znalecký posudek č. 32/18 ze dne 24. 9. 2018** zpracovaný znalcem Ing. Ivanem Bohunovským (č. l. 942 – 955). Úkolem znalce bylo z účetní evidence spol. R.F.Morava a ze zpráv jednotlivých zdravotních pojišťoven sestavit přehled přiznaných povinných odvodů na zdravotní pojištění dle jednotlivých zdravotních pojišťoven týkajících se zaměstnanců R.F.Morava, dále sestavit stejný přehled odvodů podle skutečné výše zjištěných mezd a tedy vypočítat, o jakou skutečnou částku více mělo být uhrazeno na odvodech na zdravotním pojištění jednotlivým pojišťovnám. Z posudku pak vyplývá, že znalec vyčíslil na podkladě výpočtu skutečně zjištěných výše mezd (skutečně odpracovaných hodin), kolik mělo být jednotlivým zdravotním pojišťovnám odvedeno se závěrem, že R.F.Morava za sledované období dluží všem zdravotním pojišťovnám dohromady částku 1 039 935 Kč. K tomuto posudku se pak váže Dodatek ze dne 10. 1. 2018 (zřejmě jde o chybné datum a má být uvedeno 10. 10. 2018) (č. l. 958 - 970), kdy bylo úkolem znalce ještě podat stejný

přehled odvodů na zdravotní pojištění dle jednotlivých zdravotních pojišťoven týkající se odvodů za zaměstnavatele.

31. Znalecký posudek č. 145/2017 ze dne 20. 7. 2017 zpracovaný znalcem Ing. Jaroslavem Martínkem (č. l. 978 – 988). Úkolem znalce bylo vyhotovit bitovou kopii pevného disku notebooku Lenovo Z50-70 model 20354, bitovou kopii pevného disku notebooku Lenovo Z50-70 model 80EC a bitovou kopii pevného disku notebooku TOSHIBA C55-A-1L6, kdy šlo o notebooky obž. Volodymyra M. Tento úkol znalec provedl, byla rovněž spočítána kontrolní suma.
32. Znalecký posudek č. 144/2017 ze dne 17. 7. 2017 zpracovaný znalcem Ing. Jaroslavem Martínkem (č. l. 998 – 1005). Úkolem znalce bylo vyhotovit bitovou kopii pevného disku notebooku HP typ 250 G54 (stopa č. 7), bitovou kopii pevného disku notebooku Asus typ X554L. Tento úkol znalec opět provedl, byla rovněž spočítána kontrolní suma.
33. Znalecký posudek č. 280/2021 ze dne 8. 4. 2021 zpracovaný znalcem Ing. Jaroslavem Martínkem (č. l. 2336 – 2343). Úkolem znalce bylo pořídit v elektronické podobě veškeré vydané faktury (daňové doklady) společnosti R.F.Morava Progress s.r.o. z pořízené bitové kopie HDD počítače zn. Cooler Master majitele Heleny G. - účetní spol. R.F.Morava Progress s.r.o., který byl zajištěn při domovní prohlídce dne 5. 6. 2017. Znalec následně v datech bitové kopie našel účetní program SKA (podvojný účetnictví výrobce SKA software v.o.s.) a program Účto (daňová evidence výrobce Tichý α spol.) pro firmu R.F.Morava Progress byly v programu SKA nalezeny vydané faktury (celkem 182 ks z období let 2011 až 2017) a v programu Účto pak údaje v peněžním deníku.
34. Znalecký posudek č. 2394/20 ze dne 10. 8. 2020 zpracovaný znalkyní Mgr. Jiřinou Strakovou (č. l. 1066 – 1076). Úkolem znalkyně bylo porovnat podpis obž. Ing. Josefa V., Ph.D. na originálech specifikovaných přijatých faktur od spol. R.F.Morava Progress, zaevidovaných ve spol. ALW Industry, a to za období od 1. 8. 2012 do 30. 4. 2017 včetně. Celkem šlo o 59 přesně specifikovaných faktur. Ze závěrů posudku pak vyplývá, že znalkyně, po popisu užití metody, byla schopna u celkem 26 faktur konstatovat, že podpis na nich je pravým podpisem obž. Ing. V. (z toho v obžalobě projednávaného období se týkají faktury č. 2016034 ze dne 31. 7. 2016, č. 2016038 ze dne 31. 8. 2016, č. 2016047 ze dne 31. 12. 2016 a č. 2017004 ze dne 28. 2. 2017). U dalších 29 faktur specifikovaných je obž. Ing. V. dle závěrů posudku pravděpodobně pisatelem sporných podpisů (z toho projednávaného období se týkají faktury č. 2016004 ze dne 31. 1. 2016, č. 2016009 ze dne 29. 2. 2016, č. 2016015 ze dne 31. 3. 2016, č. 2016020 ze dne 30. 4. 2016, č. 2016026 ze dne 31. 5. 2016, č. 2016031 ze dne 30. 6. 2016, č. 2016041 ze dne 30. 9. 2016, č. 2016045 ze dne 30. 11. 2016, č. 2017006 ze dne 31. 3. 2017 a č. 201708 ze dne 30. 4. 2017) a u 4 faktur předložených se nenachází podpis (z toho sledovaného období se týkají faktury č. 2016043 ze dne 1. 10. 2016 a č. 2017002 ze dne 31. 1. 2017).
35. Znalecký posudek č. 040240/2023 ze dne 24. 7. 2023 zpracovaný Lukášek Křístkem a BDO Valuation s.r.o. (č. l. 2990). Úkolem posudku bylo vypočítat celkové mzdové náklady pracovní agentury R.F.Morava za jednotlivé měsíce v období od 1. 1. 2016 do 30. 4. 2017 včetně. Ohledně odpracovaného času jednotlivých zaměstnanců a hodinové sazby měli vyjít ze znaleckého posudku Ing. Ivana Bohunovského ze dne 24. 9. 2018 č. 32/18. Dále, při zohlednění mzdových nákladů, měl být stanoven nárok na odměnu pracovní agentury R.F.Morava vůči ALW za jednotlivé měsíce dle Rámcové smlouvy o agenturním zaměstnávání č. 01/2012 ze dne 29. 6. 2012. Nakonec bylo úkolem porovnat takto zjištěnou odměnu se skutečně fakturovanou odměnou a porovnat celkové mzdové náklady se skutečně fakturovanou odměnou.
36. Ze závěrů posudku vyplývá, kdy k posudku byl soudem u hlavního líčení dne 15. 2. 2024 vyslechnut Ing. JUDr. Lukáš Křístek, MBA (č. l. 3063 verte a násl.), že pokud by strany Rámcové smlouvy

počítaly odměnu postupem sjednaným v Rámcové smlouvě v článku 7 odst. 1, pak by za období od 1. 1. 2016 do 30. 4. 2017 činil nárok R.F.Morava na odměnu v souhrnné výši 23 966 461,50 Kč. Závěry tohoto posudku v bodě 1., tedy stanovit celkové mzdové náklady pracovní agentury v projednávaném období (vstupní údaje o počtu zaměstnanců, počtu odpracovaných hodin převzít z posudku Ing. Bohunovského), je pak jednak pro soud nepodstatný z důvodu, že společný znalecký posudek defacto si stanovil a vycházel z předpokladu, že sjednaná hodinová mzda je mzdou čistou, a proto dospěl k rozdílným mzdovým nákladům, k závěrům fakticky a logicky samozřejmě vyšším, než byly spočteny znalcem Ing. Bohunovským, protože k čisté mzdě společný znalecký posudek připočítával ještě částky hrubé mzdy a teprve z takto zjištěného výsledku jakožto základu, prováděl propočty povinných odvodů. Jinými slovy, pokud by se měl soud řídit výsledky společného znaleckého posudku, byla by výše způsobené škody obžalovanými ještě daleko vyšší, než je jim kladeno za vinu.

Listinné důkazy

37. Soud k důkazům provedl navržené listiny spisového materiálu. Z **Rámcové smlouvy o agenturním zaměstnávání č. 01/2012** (č. l. 410 - 418) vyplývá, že tato byla uzavřena mezi ALW Industry jako uživatel (za kterou jednal prokurista obž. Ing. Josef V.) a R.F.Morava Progress jako agentura (za níž jednal obž. Volodymyr M.), kdy smlouva je uzavřena dle § 269 odst. 2 obchodního zákoníku a § 307a zákoníku práce. Předmětem a účelem smlouvy je využívání ALW Industry zaměstnanců agentury práce R.F.Morava Progress pro podnikatelskou činnost ALW, a to jejich přidělením k výkonu práce u uživatele. V čl. 1 bodu 3 bylo sjednáno, že uživatel i agentura se zavazují, že za podmínek dále ve smlouvě uvedených budou uzavírat dílčí dohody o dočasném přidělení zaměstnance agentury k výkonu práce u uživatele pro druhy práce specifikované profesí, pracovním prostředím a směnností. Jaké veškeré náležitosti má obsahovat dílčí dohoda, to bylo sjednáno v samostatném čl. 2 Rámcové smlouvy, kdy mimo jiné měla taková dílčí dohoda obsahovat i informace o pracovních, mzdových nebo platových podmínkách zaměstnance uživatele, který vykonává nebo by vykonával stejnou práci, jako dočasně přidělený zaměstnanec a dále informace o pracovních a mzdových podmínkách každého přiděleného zaměstnance. V čl. 3 bylo dále sjednáno, že přidělený zaměstnanec bude mít stejné pracovní podmínky jako zaměstnanec uživatele vykonávající stejnou práci a čl. 3 rovněž dále pojednává o pracovních směnách s tím, že přidělený zaměstnanec je povinen též k práci přesčas v rozsahu, v jakém ji lze ukládat zaměstnancům uživatele v pracovním poměru. Mzdové podmínky byly sjednány v čl. 4 Rámcové smlouvy tak, že mzda přiděleného zaměstnance je stanovena shodně jako mzda zaměstnance uživatele, který koná nebo by konal stejnou práci jako přidělený zaměstnanec. Hodinové mzdy pro práce, k jejichž výkonu bude agentura uživateli dočasně přidělovat své zaměstnance, jsou uvedeny v Seznamu. Hodinové mzdy uvedené v Seznamu jsou stanoveny včetně příplatků za prostředí, za práci v odpoledních a nočních směnách a za případnou práci přesčas. V čl. 7 Rámcové smlouvy byla sjednána cena tak, že uživatel bude platit agentuře každý kalendářní měsíc za přidělení jejich zaměstnanců k výkonu práce pro uživatele odměnu, která bude určena jako součet: a) hrubých mezd všech přidělených zaměstnanců, přičemž hrubá mzda každého přiděleného zaměstnance se vypočte jako součet hodinové mzdy sjednané v dílčí dohodě a součtu počtu hodin odpracovaných tímto zaměstnancem, b) náhrady povinných výdajů agentury spojených s výplatou mezd přiděleným zaměstnancům, která zahrnuje zaměstnavatelem hrazenou část pojistného na veřejné zdravotní pojištění, na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistné odpovědnosti zaměstnavatele za škody způsobené zaměstnanci pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, dovolenou na zotavenou atd., c) náhrady za opotřebení osobních ochranných pomůcek přidělených zaměstnanců, která se vypočte u každého zaměstnance jako součin počtu odpracovaných hodin a sazby náhrady uvedené pro daný druh práce (profesi) v Seznamu, d) odměn za zprostředkování přidělených zaměstnanců sjednaných v dílčích smlouvách pevnou měsíční částkou za každého přiděleného zaměstnance přičemž nárok na tuto odměnu vzniká v případě, že

přidělený zaměstnanec odpracuje nebo v době přidělení k výkonu práce u uživatele čerpá dovolenou na zotavenou v rozsahu 90 % měsíčního fondu pracovní doby zaměstnance platného pro pracovní režim, v němž je přidělený zaměstnanec zařazen, e) odměn za výkonnost přidělených zaměstnanců, která se u každého přiděleného zaměstnance vypočte jako součin sazby sjednané v dílčí smlouvě a čísla vypočteného jako rozdíl počtu normohodin odpovídajících práci odvedené přiděleným zaměstnancem a počtu tímto přiděleným zaměstnancem odpracovaných hodin, pokud je tento rozdíl kladný. V čl. 7 bodu 2 se uživatel zavázal sdělit agentuře nejpozději osmý den po skončení měsíce částku dle odstavce 1 rozčleněnou podle písm. a) až e) s rozpisem podle jednotlivých přidělených zaměstnanců a s počtem hodin, které každý z nich odpracoval a výkonu měřeného v normohodinách, které dosáhl. Přitom souhrnně (v souhrnu za všechny přidělené zaměstnance) vyčíslí: a) část odpovídající osobním nákladům na přidělené zaměstnance, která se vypočte jako součet částek podle odstavce 1 písm. a/, b/, e/ a b) část odpovídající čisté službě poskytnuté agenturou, která se vypočte jako součet částek podle odstavce písm. c/ a d/. Agentura na základě sdělení podle odstavce zkontroluje uživatelem vypočtený nárok na odměnu podle odstavce, vystaví na ni fakturu a zašle ji nejpozději desátý pracovní den v měsíci uživateli. K odměně bude účtována DPH v zákonné výši. Faktura musí mít náležitosti daňového dokladu podle zákona a musí v ní být samostatně uvedeny části odměny podle odst. 2, označené jako „osobní náklady na přidělené zaměstnance“ a „služba zprostředkování“; jinak je uživatel oprávněn ji do 10 dnů od obdržení vrátit a po dobu od vrácení do obdržení nové nebo opravené faktury není v prodlení s placením. Smlouva byla sjednána na dobu neurčitou od 1. 7. 2012, podepsána byla dne 29. 6. 2012. Přílohou č. 1 Rámcové smlouvy je Seznam druhů prací (respektive jde o formulář, který však není vyplněn) a dále Přílohu č. 2 v podobě formuláře Poptávka na přidělení zaměstnanců a nakonec Přílohu č. 3 v podobě Formuláře Dílčí dohoda uzavřená na základě Rámcové smlouvy o agenturním zaměstnávání.

38. Z jednotlivých **faktur** vyplývá (č. l. 424 – 482), že R.F.Morava Progress vystavila pro ALW Industry v období od 31. 7. 2012 do 30. 4. 2017 celkem 59 faktur. Originály těchto faktur jsou založeny ve spise na č. l. 2072 – 2130. Na fakturách je uvedeno, že R.F.Morava Progress vystavuje fakturu na základě uzavřené Rámcové smlouvy o agenturním zaměstnávání za provedené práce. Za obžalobou projednávané období od 1. 1. 2016 do 30. 4. 2017 včetně jde konkrétně o následující faktury:
- č. 2016004 ze dne 31. 1. 2016 na částku 5 218 603 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 3 291 759 Kč a služby 1 021 136 Kč (zbytek DPH),
  - č. 2016009 ze dne 29. 2. 2016 na částku 5 785 728 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 3 368 632 Kč a služby 1 412 961 Kč (zbytek DPH),
  - č. 2016015 ze dne 31. 3. 2016 na částku 6 357 317 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 3 868 462 Kč a služby 1 385 519 Kč (zbytek DPH),
  - č. 2016020 ze dne 30. 4. 2016 na částku 5 994 226 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 3 648 029 Kč a služby 1 305 877 Kč (zbytek DPH),
  - č. 2016026 ze dne 31. 5. 2016 na částku 6 469 764 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 3 895 956 Kč a služby 1 450 956 Kč (zbytek DPH),
  - č. 2016031 ze dne 30. 6. 2016 na částku 7 021 831 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 4 314 968 Kč a služby 1 488 198 Kč (zbytek DPH),
  - č. 2016034 ze dne 31. 7. 2016 na částku 7 408 642 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 4 186 295 Kč a služby 1 936 550 Kč (zbytek DPH),
  - č. 2016038 ze dne 31. 8. 2016 na částku 6 922 775 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 4 203 232 Kč a služby 1 518 070 Kč (zbytek DPH),
  - č. 2016041 ze dne 30. 9. 2016 na částku 5 401 444 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 3 679 739 Kč a služby 784 264 Kč (zbytek DPH),
  - č. 2016043 ze dne 31. 10. 2016 na částku 5 345 768 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 3 382 801 Kč a služby 1 035 189 Kč (zbytek DPH),

- č. 2016045 ze dne 30. 11. 2016 na částku 6 920 943 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 4 150 960 Kč a služby 1 568 828 Kč (zbytek DPH),
- č. 2016047 ze dne 31. 12. 2016 na částku 4 956 211 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 3 514 461 Kč a služby 581 581 Kč (zbytek DPH),
- č. 2017002 ze dne 31. 1. 2017 na částku 5 982 420 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 3 653 587 Kč a služby 1 290 562 Kč (zbytek DPH),
- č. 2017004 ze dne 28. 2. 2017 na částku 6 640 691 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 3 829 781 Kč a služby 1 658 393 Kč (zbytek DPH),
- č. 2017006 ze dne 31. 3. 2017 na částku 6 949 395 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 4 292 665 Kč a služby 1 450 637 Kč (zbytek DPH) (pozn. soudu čísla na faktuře jsou fakticky prohozena),
- č. 2017008 ze dne 30. 4. 2017 na částku 6 155 274 Kč s DPH, složenou z částky mzdové náklady 3 851 291 Kč a služby 1 235 712 Kč (zbytek DPH).

U všech těchto faktur je rovněž uvedeno, že je vystavil obž. Volodymyr M., dále obsahují podpis obž. M. a razítko spol. R.F.Morava Progress, a rovněž údaj, že se jedná o částky dohodnuté. Ze všech faktur vyplývá, že byly přijaty ze strany ALW Industry (razítko přijetí), byly podepsány a účetně zařazeny.

Celkem tak za obžalobou projednávané období byly vystaveny faktury ze strany R.F.Morava Progress vůči ALW Industry v souhrnné výši **99 531 032 Kč**.

39. Ze **zpráv bankovních ústavů** vyplývá (č. l. 581 – 691), že ze strany ALW (z účtu č. xxx a č. xxx) byly na účet R.F.Morava, vedený u České spořitelny a.s. č. xxx, zaslány následující částky (výpisy byly požadovány ode dne 1. 6. 2016, další platby za období od 1. 1. 2016 do 31. 5. 2016 byly soudem dohledány z výpisu z účtu ALW na č. l. 691):

- 10. 2. 2016 částka 500 000 Kč,
- 16. 2. 2016 částka 3 000 000 Kč,
- 18. 2. 2016 částka 1 180 459,47 Kč,
- 17. 3. 2016 částka 4 500 000 Kč,
- 21. 3. 2016 částka 1 167 052,95 Kč,
- 18. 4. 2016 částka 6 357 317 Kč,
- 16. 5. 2016 částka 5 840 108,76 Kč,
- 15. 6. 2016 částka 2 000 000 Kč,
- 16. 6. 2016 částka 4 419 285,14 Kč (tato platba byla zaslána z účtu č. xxx),
- 15. 7. 2016 částka 500 000 Kč,
- 18. 7. 2016 částka 2 400 000 Kč (tato platba byla zaslána z účtu č. xxx),
- 19. 7. 2016 částka 3 000 000 Kč,
- 20. 7. 2016 částka 1 121 831 Kč (tato platba byla zaslána z účtu č. xxx),
- 16. 8. 2016 částka 4 328 604,78 Kč,
- 17. 8. 2016 částka 3 000 000 Kč,
- 15. 9. 2016 částka 900 000 Kč,
- 16. 9. 2016 částka 4 000 000 Kč (tato platba byla zaslána z účtu č. xxx),
- 30. 9. 2016 částka 1 500 000 Kč,
- 13. 10. 2016 částka 461 746,46 Kč (tato platba byla zaslána z účtu č. xxx),
- 18. 10. 2016 částka 5 000 000 Kč,
- 18. 11. 2016 částka 3 676 429,30 Kč,
- 18. 11. 2016 částka 323 570,70 Kč,
- 23. 11. 2016 částka 584 383,98 Kč,
- 24. 11. 2016 částka 1 000 000 Kč (tato platba byla zaslána z účtu č. xxx),
- 15. 12. 2016 částka 3 942 358,40 Kč,
- 16. 12. 2016 částka 2 900 000 Kč,

- 18. 1. 2017 částka 2 500 000 Kč,
- 19. 1. 2017 částka 2 413 387,74 Kč,
- 16. 2. 2017 částka 2 000 000 Kč,
- 17. 2. 2017 částka 3 912 952,69 Kč,
- 17. 3. 2016 částka 3 356 232,58 Kč,
- 20. 3. 2017 částka 3 000 000 Kč
- 24. 3. 2017 částka 200 000 Kč,
- 13. 4. 2017 částka 6 749 395 Kč.

Celkem tedy za období od února 2016 do dubna 2017 byla ze strany ALW poukázána na účet R.F.Morava částka v souhrnu ve výši **92 235 115,95 Kč**. Soud nezapočítával platbu ze strany ALW obdrženou na účet v lednu 2016 (kdy šlo o platbu za období prosince 2015, tedy mimo projednávané období) a dále nebylo možno dohledat poslední platbu za měsíc duben 2017, když výpisy z účtů za měsíc květen 2017 nebyly součástí spisu. Kromě obž. M. byla disponentkou účtu spol. R.F.Morava rovněž v celém projednávaném období i Natalia M., nar. xxx.

40. Z faktur předložených obž. M. (č. l. 2854 – 2870) vyplývá, že ALW vystavovala pro R.F.Morava faktury, kterými ALW účtovala poskytnutí pracovních pomůcek poskytnutých agenturním zaměstnancům, a dále si ALW nechávala proplácet náklady zdravotních prohlídek agenturních zaměstnanců, konkrétně jde o faktury:

- č. 101511628 ze dne 31. 12. 2015 na částku 28 239,48 Kč vč. DPH,
- č. 101610170 ze dne 5. 2. 2016 na částku 3 525,27 Kč vč. DPH,
- č. 101610201 ze dne 31. 1. 2016 na částku 34 618,26 Kč vč. DPH,
- č. 101610518 ze dne 31. 3. 2016 na částku 25 963,19 Kč vč. DPH,
- č. 101610675 ze dne 30. 4. 2016 na částku 127 329,73 Kč vč. DPH,
- č. 101610838 ze dne 31. 5. 2016 na částku 43 199,07 Kč vč. DPH,
- č. 101610957 ze dne 30. 6. 2016 na částku 34 922,02 Kč vč. DPH,
- č. 101611052 ze dne 31. 7. 2016 na částku 36 773,93 Kč vč. DPH,
- č. 101611190 ze dne 31. 8. 2016 na částku 59 870,18 Kč vč. DPH,
- č. 101611296 ze dne 30. 9. 2016 na částku 76 624,78 Kč vč. DPH,
- č. 101611455 ze dne 31. 10. 2016 na částku 75 711,71 Kč vč. DPH,
- č. 101710226 ze dne 31. 1. 2017 na částku 69 467,31 Kč vč. DPH,
- č. 101710556 ze dne 31. 3. 2017 na částku 143 905,32 Kč vč. DPH,
- č. 101710698 ze dne 30. 4. 2017 na částku 71 669,83 Kč vč. DPH,
- č. 101710725 ze dne 9. 5. 2017 na částku 15 002,67 Kč vč. DPH,
- č. 101710829 ze dne 6. 6. 2017 na částku 77 502,17 Kč vč. DPH,
- č. 101710884 ze dne 20. 6. 2017 na částku 4 365,22 Kč vč. DPH.

Další dvě faktury doložené obžalovaným již v přípravném řízení jsou ještě na č. l. 273 a č. l. 274 spisu, konkrétně:

- č. 101710631 ze dne 31. 3. 2017 na částku 17 636,63 Kč vč. DPH,
- č. 101710632 ze dne 6. 4. 2017 na částku 5 718,49 Kč vč. DPH.

Další faktury se nachází, a byly soudem dohledány, v plastových pytlích (příloha spisu), konkrétně v tom obsahující položky č. 41 – 45, v šanonu černožluté barvy označeném *2015 R.F.M.P. fa. vydané, fa. přijaté*, konkrétně:

- č. 101610373 ze dne 29. 2. 2016 na částku 36 321,63 Kč vč. DPH,
- č. 101610410 ze dne 8. 3. 2016 na částku 7 272,72 Kč vč. DPH,
- č. 101610605 ze dne 6. 4. 2016 na částku 824,32 Kč, vč. DPH,
- č. 101610980 ze dne 12. 7. 2016 na částku 4 533,62 Kč vč. DPH,
- č. 101611059 ze dne 5. 8. 2016 na částku 3 807,65 Kč vč. DPH,
- č. 101611493 ze dne 8. 11. 2016 na částku 9 243,01 Kč vč. DPH,

- č. 101611610 ze dne 30. 11. 2016 na částku 78 584,60 Kč vč. DPH,
- č. 101611744 ze dne 31. 12. 2016 na částku 38 421,52 Kč vč. DPH,
- č. 101611748 ze dne 10. 1. 2017 na částku 1 268,68 Kč vč. DPH,
- č. 101710388 ze dne 8. 3. 2017 na částku 80 451,82 Kč vč. DPH.

Další faktury se nachází v plastovém pytlíku obsahující položky č. 20 – 30 v oranžovo černém šanonu označeném *R.F.M.P. 2017*, konkrétně:

- č. 101710342 ze dne 28. 2. 2017 na částku 4 006,60 Kč vč. DPH, a ve fialovém šanonu, konkrétně:
- č. 101611673 ze dne 12. 12. 2016 na částku 3 133,06 Kč vč. DPH,
- č. 101611340 ze dne 17. 10. 2016 na částku 1 248,52 Kč vč. DPH,
- č. 101611224 ze dne 20. 9. 2016 na částku 1 158,36 Kč vč. DPH,
- č. 101610860 ze dne 8. 6. 2016 na částku 1 823,50 Kč vč. DPH,
- č. 101610714 ze dne 11. 5. 2016 na částku 5 456,29 Kč vč. DPH,

Za období v obžalobě projednávané, tedy za dobu od ledna 2016 do dubna 2017 včetně, jde o fakturovanou částku ze strany ALW vůči R.F.Morava za poskytnutí pracovních pomůcek a náklady zdravotních prohlídek v celkové výši **1 104 488,62 Kč**.

41. Z listin zajištěných při prohlídce jiných prostor a pozemků ve spol. ALW Industry s.r.o. (č. l. 1167 až 1502) vyplývá, že ve žlutém šanonu označeném „R.F. Spec. servis 2016 2017 DOHÁZKA-JÁ“ byly obsaženy jednotlivé listiny označené jako **Výkazy hodin**, s uvedením vždy konkrétního měsíce a roku, konkrétně:

- dokument označený „**Věc: Výkaz hodin leden 2016**“ (č. l. 1353 – 1357) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY, na kterých je v levém horní rohu hlavička spol. „ALW INDUSTRY, slévárna tlakového lití, U panelárny 594/6c, 77900 Olomouc - Chválkovice, Tel.: +420/587429104, +420/587429111, Fax.: +420/587429199, E-mail: alw@alw.cz, www.alw.cz“. V pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress, s.r.o., Kokory 35, 751 05 Kokory. Na dokumentu se nachází sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy, u některých pracovníků další sloupec s písemnou zkratkou a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nacházelo označení „Fond“. Vedle tohoto byl uveden údaj 157,5 hod. Ve sloupci s hodinami byl uveden u většiny jmen údaj 157,5 hod., případně byl údaj menší než 157,5 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 157,5 hod. Celkový počet hodin byl uveden: 10 520 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 388 640 Kč (jde o počet hodin vynásobený částkou 132 Kč/hod. Za tímto výpočtem se na další straně nacházel další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 157,5 hod. Na konci byl uveden celkový údaj 13691,50 hod. Celkem částka 1 903 118,50 Kč (jde o počet hodin vynásobený částkou 139 Kč/hod). Na poslední straně dokumentu je uvedeno: „**Celkem fakturace 3 291 759 Kč**“ (jde o součet částek 1 388 640 Kč a 1 903 118,50 Kč zaokrouhlený na celou částku) a následuje údaj „Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 8. 2. 2016“ a jsou připojeny dva nečitelné podpisy.

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin leden 2016**“ (č. l. 1348 – 1352), na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY, v pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu byl sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet 396,5 hodin. Celkový počet hodin je uveden: 13423 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 731 567 Kč (jde o počet hodin vynásobený částkou 129 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci je uveden údaj Celkem hod. 18281 hod. a celkem částka 2 486 216 Kč (jde o počet hodin vynásobený částkou 136 Kč/hod.). Dále byl na konci uveden údaj Celkem fakturace: 4 217 783 Kč, což je zaokrouhlený součet částky z prvního seznamu a druhého seznamu.

Na konci dokumentu vpravo je uvedeno: Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 8.2.2016 a je připojen nečitelný podpis. Do tohoto seznamu jsou však rukou dopsané změny, kdy první počet odpracovaných hodin je násoben částkou 132 Kč/hod. a druhý počet odpracovaných hodin částkou 139 Kč/hod. a výsledný součet **Celkem fakturace 4 312 895 Kč**.

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin únor 2016**“ (č. l. 1343 – 1347) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY. V pravém horním rohu je hlavička společnosti R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nacházelo označení „Fond“. Vedle tohoto je uveden údaj 157,5 hod. Ve sloupci s hodinami je uveden u většiny jmen údaj 157,5 hod. případně je údaj menší než 157,5 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 157,5 hod. Celkový počet hodin je uveden 10807 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 426 524 Kč (počet hodin násobený částkou 132 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 157,5 hod. Na konci je uveden celkový údaj 13972 hod. a celkem částka 1 942 108 Kč (počet hodin násobený částkou 139 Kč/hod.). Následuje údaj **Celkem fakturace 3 368 632 Kč**. Na konci dokumentu vpravo je uvedeno: Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 14.3.2016 a jsou připojeny dva nečitelné podpisy.

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin únor 2016**“ (č. l. 1338 – 1342) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY. V pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet 457 hodin. Celkový počet hodin je uveden 15301 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 2 019 732 Kč (počet hodin násobený 132 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nacházel další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci je uveden údaj Celkem hod. 19869,50 hod. a celkem částka 2 761 860,50 Kč. (počet hodin násobený částkou 139 Kč/hod.). Dále na konci uveden údaj **Celkem fakturace 4 781 593 Kč**, což je zaokrouhlený součet částky z prvního seznamu a druhého seznamu. Na konci dokumentu vpravo je uvedeno: Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 14.3.2016 a jsou připojeny dva nečitelné podpisy.

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin březen 2016**“ (č. l. 1332 – 1337) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY. V pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nachází označení „Fond“. Vedle tohoto je uveden údaj 172,5 hod. Ve sloupci s hodinami je uveden u většiny jmen údaj 172,5 hod. případně je údaj menší než 172,5 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 172,5 hod. Celkový počet hodin uveden 12765 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 684 980 Kč (počet hodin násobený částkou 132 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 172,5 hod. Na konci byl uveden celkový údaj 15708,50 hod a celkem částka 2 183 481,50 Kč (počet hodin násobený částkou 139 Kč/hod.). **Celkem fakturace 3 868 462 Kč**. Na konci dokumentu vpravo je uvedeno Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 14.4.2016 a jsou připojeny dva nečitelné podpisy.

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin březen 2016**“ (č. l. 1327 – 1331) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY. V pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet 445 hodin. Celkový počet hodin je uveden 17108,50 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 2 258 322 Kč (počet hodin násobený částkou 132 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nacházel další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci byl uveden údaj Celkem hod. 21551,50 hod. a celkem částka 2 995 658,50 Kč

(počet hodin násobený částkou 139 Kč/hod.). Dále je na konci uveden údaj **Celkem fakturace 5 253 981 Kč**. Na konci dokumentu vpravo je uvedeno Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 14.4.2016 a jsou připojeny dva nečitelné podpisy.

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin duben 2016**“ (č. l. 1321 – 1326) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY. V pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nachází označení „Fond“. Vedle tohoto je uveden údaj 157,5 hod. Ve sloupci s hodinami je uveden u většiny jmen údaj 157,5 hod. případně je údaj menší než 157,5 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 157,5 hod. Celkový počet hodin je uveden: 11858,50 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 565 322 Kč (počet hodin násobený částkou 132 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 157,5 hod. Na konci uveden celkový údaj 14983,50 hod. a celkem částka 2 082 706,50 Kč (počet hodin násobený částkou 139 Kč/hod.). **Celkem fakturace 3 648 029 Kč**. Na konci dokumentu vpravo je uvedeno Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 9.5.2016 a jsou připojeny dva nečitelné podpisy.

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin duben 2016**“ (č. l. 1316 – 1320) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY. V pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet 399 hodin. Celkový počet hodin je uveden 15824 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 2 088 768 Kč (počet hodin násobený částkou 132 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nacházel další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci je uveden údaj Celkem hod. 20612,50 hod. a celkem částka 2 865 137,50 Kč (počet hodin násobený částkou 139 Kč/hod.). **Celkem fakturace 4 953 906 Kč**. Na konci dokumentu vpravo je uvedeno Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 9.5.2016 a jsou připojeny dva nečitelné podpisy.

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin květen 2016**“ (č. l. 1310 – 1315) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY. V pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nacházelo označení „Fond“. Vedle tohoto je uveden údaj 165 hod. Ve sloupci s hodinami byl uveden u většiny jmen údaj 165 hod. případně údaj menší než 165 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 165 hod. Celkový počet hodin je uveden: 12276 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 681 812 Kč (počet hodin násobený částkou 137 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 165 hod. Na konci uveden celkový údaj 15376 hod. a celkem částka 2 214 144 Kč (počet hodin násobený částkou 144 Kč/hod.). **Celkem fakturace 3 895 956 Kč**. Na konci dokumentu vpravo je uvedeno Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 14.6.2016 a je připojen nečitelný podpis

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin květen 2016**“ (č. l. 1305 – 1309) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY. V pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet 405 hodin. Celkový počet hodin je uveden: 16275,50 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 2 229 743,50 Kč (počet hodin násobený částkou 137 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci uveden údaj Celkem hod. 21647 hod. a celkem částka 3 117 168 Kč (počet hodin násobený částkou 144 Kč/hod.). **Celkem fakturace 5 346 912 Kč**. Na konci

dokumentu vpravo je uvedeno Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 14.6.2016 a je připojen nečitelný podpis.

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin červen 2016**“ (č. l. 1299 – 1304) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY. V pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nachází označení „Fond“. Vedle tohoto byl uveden údaj 165 hod. Ve sloupci s hodinami je uveden u většiny jmen údaj 165 hod. případně je údaj menší než 165 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 165 hod. Celkový počet hodin je uveden 14296 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 958 552 Kč (počet hodin násobený částkou 137 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 165 hod. Na konci uveden celkový údaj 16364 hod. a celkem částka 2 356 416 Kč (počet hodin násobený částkou 144 Kč/hod.). **Celkem fakturace 4 314 968 Kč.** Na konci dokumentu vpravo je uvedeno Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 12.7.2016 a jsou připojeny dva nečitelné podpisy.

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin červen 2016**“ (č. l. 1293 – 1298) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY. V pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet 414 hodin. Celkový počet hodin je uveden 17974 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 2 462 438 Kč (počet hodin násobený částkou 137 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci uveden údaj Celkem hod. 23199,50 hod. a celkem částka 3 340 728 Kč (počet hodin násobený částkou 144 Kč/hod.). **Celkem fakturace 5 803 166 Kč.** Na konci dokumentu vpravo je uvedeno Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 12.7.2016 a jsou připojeny dva nečitelné podpisy.

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin červenec 2016**“ (č. l. 1287 – 1292) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY. V pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nachází označení „Fond“. Vedle tohoto byl uveden údaj 157,5 hod. Ve sloupci s hodinami je uveden u většiny jmen údaj 157,5 hod. případně byl údaj menší než 157,5 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 157,5 hod. Celkový počet hodin je uveden 13999 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 917 863 Kč (počet hodin násobený částkou 137 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nacházel další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 157,5 hod. Na konci uveden celkový údaj 15753 hod. a celkem částka 2 268 432 Kč (počet hodin násobený částkou 144 Kč/hod.). **Celkem fakturace 4 186 295 Kč.** Na konci dokumentu vpravo je uvedeno Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 12.8.2016" a jsou připojeny dva nečitelné podpisy.

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin červenec 2016**“ (č. l. 1281 – 1286) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY. V pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet hodin 467 hod. Celkový počet hodin je uveden 19661 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 2 693 557 Kč (počet hodin násobený částkou 137 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci uveden údaj Celkem hod. 23814,50 hod. a celkem částka 3 429 288 Kč (počet hodin násobený částkou 144 Kč/hod.). **Celkem fakturace 6 122 845 Kč.** Na

konci dokumentu vpravo je uvedeno Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 12.8.2016 a jsou připojeny dva nečitelné podpisy.

- dokument značený jako „**Věc: Výkaz hodin srpen 2016**“ (č. l. 1275 – 1280) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY. V pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nachází označení „Fond“. Vedle tohoto byl uveden údaj 172,5 hod. Ve sloupci s hodinami byl uveden u většiny jmen údaj 172,5 hod., případně byl údaj menší než 172,5 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 172,5 hod. Celkový počet hodin je uveden 14192 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 944 304 Kč (počet hodin násobený částkou 137 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 172,5 hod. Na konci uveden celkový údaj 15687 hod. a celkem částka 2 258 928 Kč (počet hodin násobený částkou 144 Kč/hod.). **Celkem fakturace 4 203 232 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin srpen 2016**“ (č. l. 1269 – 1274) na hlavičkovém papíře spol. ALW INDUSTRY. V pravém horním rohu je hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet hodin 433. Celkový počet hodin je uveden 18406 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 2 521 622 Kč (počet hodin násobený částkou 137 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci uveden údaj Celkem 22220 hod. a celkem částka 3 199 680 Kč (počet hodin násobený částkou 144 Kč/hod.). **Celkem fakturace 5 721 302 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin září 2016**“ (č. l. 1263 – 1268) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nachází označení „Fond“. Vedle tohoto je uveden údaj 165 hod. Ve sloupci s hodinami je uveden u většiny jmen údaj 165 hod., případně je údaj menší než 165 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 165 hod. Celkový počet hodin je uveden 13171 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 804 427 Kč (počet hodin násobený částkou 137 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 165 hod. Na konci uveden celkový údaj 13023 hod. a celkem částka 1 875 312 Kč (počet hodin násobený částkou 144 Kč/hod.). **Celkem fakturace 3 679 739 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin září 2016**“ (č. l. 1258 – 1262) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet hodin 432. Celkový počet hodin je uveden 15654,50 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 2 144 665,50 Kč (počet hodin násoben částkou 137 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci uveden údaj Celkem 16106,50 hod. a celkem částka 2 319 336 Kč (počet hodin násobený částkou 144 Kč/hod.). **Celkem fakturace 4 464 003 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin říjen 2016**“ (č. l. 1252 – 1257) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nachází označení „Fond“. Vedle tohoto je uveden údaj 157,5 hod. Ve sloupci s hodinami je uveden u většiny jmen údaj 157,5 hod.,

případně byl údaj menší než 157,5 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 157,5 hod. Celkový počet hodin je uveden 10961 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 501 657 Kč (počet hodin násobený částkou 137 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 157,5 hod. Na konci uveden celkový údaj 13063,50 hod. a celkem částka 1 881 144 Kč (počet hodin násobený částkou 144 Kč/hod.). **Celkem fakturace 3 382 801 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin říjen 2016**“ (č. l. 1247 – 1251) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet hodin 464. Celkový počet hodin je uveden 14513,50 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 988 349,50 Kč (počet hodin násobený částkou 137 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci uveden údaj Celkem 16872,50 hod. a celkem částka 2 429 640 Kč. **Celkem fakturace 4 417 990 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin listopad 2016**“ (č. l. 1241 – 1246) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nachází označení „Fond“. Vedle tohoto je uveden údaj 165 hod. Ve sloupci s hodinami je uveden u většiny jmen údaj 165 hod., případně je údaj menší než 165 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 165 hod. Celkový počet hodin je uveden 12559 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 758 260 Kč (počet hodin násobený částkou 140 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 165 hod. Na konci uveden celkový údaj 16118,50 hod. a celkem částka 2 392 699,50 Kč (počet hodin násobený částkou 147 Kč/hod. a u pracovníků na slévárně částkou 151 Kč/hod.). **Celkem fakturace 4 150 960 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin listopad 2016**“ (č. l. 1235 – 1240) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet hodin 393. Celkový počet hodin je uveden 16368,50 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 2 291 590 Kč (počet hodin násobený částkou 140 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nacházel další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci uveden údaj Celkem 23110 hod. a celkem částka 3 428 198 Kč (počet hodin násobený částkou 147 Kč/hod. popřípadě u pracovníků na slévárně částkou 151 Kč/hod.). **Celkem fakturace 5 719 788 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin prosinec 2016**“ (č. l. 1229 – 1234) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nachází označení „Fond“. Vedle tohoto je uveden údaj 165 hod. Ve sloupci s hodinami je uveden u většiny jmen údaj 165 hod. případně údaj menší než 165 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 165 hod. Celkový počet hodin je uveden 10938 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 531 320 Kč (počet hodin násobený částkou 140 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nacházel další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 165 hod. Na konci uveden celkový údaj 13367 hod. a celkem částka 1 983 141 Kč (počet hodin násobený částkou 147 Kč/hod., popřípadě u pracovníků na slévárně částkou 151 Kč/hod.). **Celkem fakturace 3 514 461 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin prosinec 2016**“ (č. l. 1223 – 1228) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným

seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet hodin 338. Celkový počet hodin je uveden 12431 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 740 340 Kč (počet hodin násobený částkou 140 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci je uveden údaj Celkem 15882 hod. a celkem částka 2 355 702 Kč (počet hodin násobený částkou 147 Kč/hod., popřípadě u pracovníků slévárny částkou 151 Kč/hod.). **Celkem fakturace 4 096 042 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin leden 2017**“ (č. l. 1217 – 1222) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nachází označení „Fond“. Vedle tohoto je uveden údaj 165 hod. Ve sloupci s hodinami je uveden u většiny jmen údaj 165 hod. případně byl údaj menší než 165 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 165 hod. Celkový počet hodin je uveden 11927,50 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 669 850 Kč (počet hodin násobený částkou 140 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 165 hod. Na konci je uveden celkový údaj 13367 hod. a celkem částka 1 983 737 Kč (počet hodin násobený částkou 147 Kč/hod., u pracovníků slévárny částkou 151 Kč/hod.). **Celkem fakturace 3 653 587 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin leden 2017**“ (č. l. 1211 – 1216) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet hodin 365. Celkový počet hodin je uveden 14749,50 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 2 064 930 Kč (počet hodin násobený částkou 140 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nacházel další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci je uveden údaj Celkem 19441 hod. a celkem částka 2 879 219 Kč (počet hodin násobený částkou 147 Kč/hod., u pracovníků na slévárně částkou 151 Kč/hod.). **Celkem fakturace 4 944 149 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin únor 2017**“ (č. l. 1205 – 1210) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nachází označení „Fond“. Vedle tohoto je uveden údaj 150 hod. Ve sloupci s hodinami je uveden u většiny jmen údaj 150 hod. případně byl údaj menší než 150 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 150 hod. Celkový počet hodin je uveden 11542 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 615 880 Kč (počet hodin násobený částkou 140 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 150 hod. Na konci je uveden celkový údaj 14763 hod. a celkem částka 2 213 901 Kč (počet hodin násobený částkou 147 Kč/hod., o pracovníků slévárny 151 Kč/hod., u ved. směny částkou 152 Kč/hod.). **Celkem fakturace 3 829 781 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin únor 2017**“ (č. l. 1199 – 1204) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet hodin 669. Celkový počet hodin je uveden 15861 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 2 220 540 Kč (počet hodin násobený částkou 140 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci je uveden údaj Celkem 22168,50 hod. a celkem částka 3 267 634 Kč (počte hodin násobený částkou 147 Kč/hod., u

některých pracovníků konkrétně uvedených je cena částka odpracovaných hodin násobena až 152 Kč/hod.). **Celkem fakturace 5 488 174 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin březen 2017**“ (č. l. 1193 – 1198) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nachází označení „Fond“. Vedle tohoto je uveden údaj 172,5 hod. Ve sloupci s hodinami je uveden u většiny jmen údaj 172,5 hod., případně je údaj menší než 172,5 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 172,5 hod. Celkový počet hodin je uveden 13057,50 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 867 222,50 Kč (počet hodin násobený částkou 143 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 172,5 hod. Na konci je uveden celkový údaj 16021 hod. a celkem částka 2 425 442,50 Kč. **Celkem fakturace 4 292 665 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin březen 2017**“ (č. l. 1187 – 1192) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet hodin 526. Celkový počet hodin je uveden 16740,50 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 2 393 891,50 Kč (počet hodin násobený částkou 143 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci je uveden údaj Celkem 22121 hod. a celkem částka 3 349 410 Kč (počet hodin násobený částkou 150 Kč/hod. u některých pracovníků až 155 Kč/hod.). **Celkem fakturace 5 743 302 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin duben 2017**“ (č. l. 1181 – 1186) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Nad sloupcem jmenný seznam se nachází označení „Fond“. Vedle tohoto je uveden údaj 150 hod. Ve sloupci s hodinami je uveden u většiny jmen údaj 150 hod. případně je údaj menší než 150 hod. V žádném sloupci tento údaj nepřekročil 150 hod. Celkový počet hodin je uveden 10821 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 579 866 Kč (počet hodin násobený částkou 146 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami, kdy údaj opět nepřekročil hodnotu 150 hod. Na konci je uveden celkový údaj 16021 hod. a celkem částka 2 271 425 Kč (počet hodin násobený částkou 453 Kč/hod., u pracovníků úseku slévárny částkou 157 Kč/hod. a u ved. směny částkou 158 Kč/hod.) **Celkem fakturace 3 851 291 Kč.**

- dokument označený jako „**Věc: Výkaz hodin duben 2017**“ (č. l. 1175 – 1180) na kterém je v pravém horním rohu hlavička spol. R.F.Morava Progress. Na dokumentu je sloupec se jmenným seznamem seřazeným podle abecedy a sloupec s číselným údajem zakončeným označením „hod.“ vždy vedle příslušného jména. Maximální hodnota ve sloupci s hodinami je např. největší počet hodin 386. Celkový počet hodin je uveden 13654,50 hod. s následně uvedenou celkovou částkou 1 999 397 Kč (počet hodin násobený částkou 146 Kč/hod.). Za tímto výpočtem se na další straně nachází další sloupec se jmenným seznamem a sloupec s hodinami. Na konci je uveden údaj Celkem 22121 hod. a celkem částka 3 087 605,50 Kč (počet hodin násobený částkou od 153 Kč/hod., až po částku 157 Kč/hod.). **Celkem fakturace 5 087 003 Kč.**

- Jak vyplývá z emailů předložených obž. M. u hlavního líčení, tyto měsíční výkazy byly zasílány Vlastou S. ze spol. ALW z emailové adresy S.@alw.cz na email RFMORAVAPROGRESS@email.cz. V emailu je vždy uvedeno, že jsou zasílány podklady k fakturaci. Konkrétně jde o email ze dne 8. 2. 2016 s výkazem hodin za leden 2016 (č. l. 2708), ze dne 15. 3. 2016 s výkazem hodin za únor 2016 (č. l. 2715), ze dne 15. 4. 2016 s výkazem hodin za

březen 2016 (č. l. 2722), ze dne 10. 5. 2016 s výkazem hodin za duben 2016 (č. l. 2729), ze dne 13. 6. 2016 s výkazem hodin za květen 2016 (č. l. 2736), ze dne 15. 3. 2016 s výkazem hodin za únor 2016 (č. l. 2715), ze dne 13. 7. 2016 s výkazem hodin za červen 2016 (č. l. 2743), ze dne 14. 9. 2016 s výkazem hodin za srpen 2016 (č. l. 2759), ze dne 15. 3. 2016 s výkazem hodin za únor 2016 (č. l. 2715), ze dne 18. 1. 2017 s výkazem hodin za prosinec 2016 (č. l. 2770), ze dne 16. 2. 2017 s výkazem hodin za únor 2017 (č. l. 2778), ze dne 15. 3. 2017 s výkazem hodin za březen 2017 (č. l. 2786), ze dne 12. 4. 2017 s výkazem hodin za březen 2017 (č. l. 2795) a ze dne 17. 5. 2017 s výkazem hodin za duben 2017 (č. l. 2802).

- Dále byly při domovní prohlídce ve spol. ALW nalezeny svázané listiny označené jako Výkaz hodin za jednotlivé měsíce, počínaje *Výkazem hodin Březen 2017* konče *Výkazem hodin leden 2016*. Konkrétně jde o listiny ve spise řazené na č. l. 1359 – 1418. Konkrétně tedy: „**Výkaz hodin leden 2016**“ vlevo s hlavičkou spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 157,5 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady 3 291 759 Kč, Služby 1 021 136 Kč, Celkem fakturace 4 312 859 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 10.02.2016; „**Výkaz hodin únor 2016**“ vlevo s hlavičkou spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 157,5 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady: 3 368 632 Kč, Služby 1 412 961 Kč, Celkem fakturace 4 781 593 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 10.03.2016; „**Výkaz hodin březen 2016**“ vlevo s hlavičkou spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 172,5 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady 3 868 462 Kč, Služby 1 385 519 Kč, Celkem fakturace 5 253 981 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 08.04.2016; „**Výkaz hodin duben 2016**“ vlevo s hlavičkou spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 157,5 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady 3 648 029 Kč, Služby 1 305 877 Kč, Celkem fakturace 4 953 906 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 11.05.2016; „**Výkaz hodin květen 2016**“ vlevo s hlavičkou spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 165 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady 3 895 956 Kč, Služby 1 450 956 Kč, Celkem fakturace 5 346 912 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 10.06.2016; „**Výkaz hodin červen 2016**“ vlevo s hlavičkou spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 165 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady 4 314 968 Kč, Služby 1 488 198 Kč, Celkem fakturace 5 803 166 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 12.07.2016; „**Výkaz hodin červenec 2016**“ vlevo s hlavičkou spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 157,5 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady 4 186 295 Kč, Služby 1 936 550 Kč, Celkem fakturace 6 122 845 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 12.08.2016; „**Výkaz hodin srpen 2016**“ vlevo s hlavičkou spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 172,5 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady 4 203 232 Kč, Služby 1 518 070 Kč, Celkem fakturace 5 721 302 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 12.09.2016; „**Výkaz hodin Září 2016**“ vlevo s hlavičkou spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 165 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady 3 679 739 Kč, Služby 784 264 Kč, Celkem fakturace 4 464 003 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 10.10.2016; „**Výkaz hodin Říjen 2016**“ vlevo s hlavičkou spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 157,5 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady 3 382 801 Kč, Služby 1 035 189 Kč, Celkem fakturace 4 417 990 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 11.11.2016; „**Výkaz hodin listopad 2016**“ vlevo s hlavičkou

spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 165 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady 4 150 960 Kč, Služby 1 568 828 Kč, Celkem fakturace 5 719 788 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 12.12.2016; „**Výkaz hodin Prosinec 2016**“ vlevo s hlavičkou spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 165 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady 3 514 461 Kč, Služby 581 581 Kč, Celkem fakturace 4 096 042 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 09.01.2017; „**Výkaz hodin Leden 2017**“ vlevo s hlavičkou spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 165 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady 3 514 461 Kč, Služby 581 581 Kč, Celkem fakturace 4 096 042 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 09.02.2017; „**Výkaz hodin Únor 2017**“ vlevo s hlavičkou spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 150 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady 3 829 781 Kč, Služby 1 658 393 Kč, Celkem fakturace 5 488 174 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 10.03.2017; „**Výkaz hodin Březen 2017**“ vlevo s hlavičkou spol. ALW INDUSTRY a vpravo s hlavičkou spol. R.F.Morava Progress, kde je uveden jmenný seznam se sloupcem počtu hodin do fondu 172,5 hod. Na poslední straně je uvedeno pod sebou Mzdové náklady 4 292 665 Kč, Služby 1 450 637 Kč, Celkem fakturace 5 743 302 Kč, Vypracoval: Ing. Vlasta S., Datum: 10.04.2017.

42. Z listin zajištěných při domovní prohlídce obž. Volodymyra M. vyplývá (č. l. 1167 až 1502), že byly nalezeny a do spisu založeny zejména následující listiny:

- Rukou psané poznámky označené jako **Výplata za I. 2017** (č. l. 1419), kdy na listině je uveden seznam osob, kdy vedle jména je uveden počet hodin, který odpovídá výkazu hodin (skutečnému, tedy překračující fond hodin) za leden 2017, poté je přičtena nebo odečtena určitá částka a na konci je znaménko "=" s částkami od 5 610 až do 25 710 a vedle částky je vždy jiný podpis; **Výplata XI. 2016** (č. l. 1420), kdy na listině je uveden seznam osob, kdy vedle jména je uveden počet hodin, který odpovídá výkazu hodin (skutečnému, tedy překračující fond hodin) za listopad 2016 poté je přičtena nebo odečtena určitá částka a na konci je znaménko "=" s částkami od 1 360 až do 30 486 a vedle částky je vždy jiný podpis. Dále rukou psané poznámky **Výplata za srpen 2016** (č. l. 1422), kdy na listině je uveden seznam osob, kdy vedle jména je uveden počet hodin, který odpovídá výkazu hodin (skutečnému, tedy překračující fond hodin) za srpen 2016 poté jsou hodiny násobeny zpravidla částkou 85 u mužů a částkou 80 u žen, na konci je znaménko "=" s částkami od 2 330 až do 20 605 a vedle částky je vždy jiný podpis. Dále **Výplata za X. 2016** (č. l. 1423), kdy na listině je uveden seznam osob, kdy vedle jména je uveden počet hodin, který odpovídá výkazu hodin (skutečnému, tedy překračující fond hodin) za říjen 2016, poté jsou hodiny násobeny částkou od 80, 85 nebo 90, na konci je znaménko "=" s částkami od 1 700 až do 26 011 a vedle částky je vždy jiný podpis; **Výplata za XII. 2016** (č. l. 1424, 1425), kdy na listině je uveden seznam osob, kdy vedle jména je uveden počet hodin, který odpovídá výkazu hodin (skutečnému, tedy překračující fond hodin) za prosinec 2016 poté jsou hodiny násobeny částkou 83, 88, 92, 93 nebo 97, na konci je znaménko "=" s částkami od 5544 až do 25 743 a vedle částky je vždy jiný podpis; **Výplata za II. 2017** (č. l. 1426), kdy na listině je uveden seznam osob, kdy vedle jména je uveden počet hodin, který odpovídá výkazu hodin (skutečnému, tedy překračující fond hodin) za únor 2017, poté je k těmto částkám připočítána částka 630 nebo je počet hodin násoben číslem 88, na konci je znaménko "=" s částkami od 1 936 až do 13 725 a vedle částky je vždy jiný podpis; **Výplata za září 2016** (č. l. 1427), kdy na listině je uveden seznam osob, kdy vedle jména je uveden počet hodin, který odpovídá výkazu hodin (skutečnému, tedy překračující fond hodin) za září 2016 poté jsou hodiny násobeny částkou od 80, 85 nebo 90, na konci je znaménko "=" s částkami od 1 725 až do 20 870 a vedle částky je vždy jiný podpis.

- listina označená jako „**Ženy 80 Kč Muži 85 Kč Říjen 16**“ (č. l. 1421), kdy na listině je sloupec se jmenným seznamem a sloupec s čísly, které odpovídají počtu hodin na Výkazu hodin říjen 2016.

- dále byly při domovní prohlídce u obž. M. nalezeny již jednou rozebrané výkazy hodin vystavované pro R.F.Morava ze strany ALW za některé projednávané měsíce, jde o ty výkazy s vyššími uvedenými odpracovanými hodinami (dle soudu reálně odpracovanými), konkrétně se jedná o výkazy hodin za říjen 2016, září 2016, srpen 2016, červenec 2016, červen 2016, květen 2016, duben 2016, březen 2016 a únor 2016. Tyto listiny jsou tedy zcela totožné (č. l. 1454 – 1502) s výkazy již shora rozebranými, kdy vedle skutečných hodin nad rámec měsíčního fondu pracovní doby jsou ručně dopsány částky, pravděpodobně jde o výpočet výše výplat jednotlivých agenturních zaměstnanců.

- dále listina označená VÝPLATY ZA 04/2017 (č. l. 1358), kdy se jedná o kopii ručně popsaného listu formátu A4, kde je uvedeno celkem 12 bodů označených číslicemi 1) - 12), kdy pod bodem č. 1) je uvedeno „vyplata mezd pro zaměstnance - 3 338 632“, pod bodem 2) „dovolaná zaměstnancu – 127.890“, pod bodem 3) „vyplata danového bonusu na decka – 31.374“, pod bodem 4) „vyplata nemocenského – 10.000Kč“, pod bodem 5) „exekuce - 66.281Kč“, pod bodem 6) „zdravotní pojištění - 271.599Kč“, pod bodem 7) „sociálka OSSZ – 605.763 Kč“, pod bodem 8) „měsíční záloha na F.U. DPPO – 328.600“, pod bodem 9) „pracovní oblečení, pomocky – 71.000“, pod bodem 10) „prohlídky vstupní zdravotní – 15.000“, pod bodem 11) „vyplata účetní – 48.000“ a pod posledním bodem 12) uvedeno „najem bytu, elektřina+plyn 200.000“. CELKEM DOHROMADY: 5.114.141. Na konci je uvedeno „FAKTURA od p. S.: 5.087.003,- Kč BEZ DPH!“ a dále „R.F.M.P. V MINUSU - 27.138,“. Na listu je razítko společnosti R.F. Morava Progress a nečitelný podpis.

- stejně tak další listiny s uvedením odpracovaných hodin nalezené při domovní prohlídce (č. l. 1428 – 1453) odpovídají jednotlivým měsíčním výkazům shora již rozebraným, např. na č. l. 1428 je výkaz s počtem skutečně odpracovaných hodin za měsíc duben 2017, opět stačí porovnat např. hned první jméno A. Michal 199 (č. l. 1428) s výkazem vyhotoveným ze strany ALW za stejný měsíc (č. l. 1178), kde je u A. uveden rovněž počet odpracovaných hodin 199. U těchto přehledů je pak pro soud ještě jedna podstatná okolnost, a to, že v kolonce je kromě počtu odpracovaných hodin ještě i uvedena měsíční mzda. Je to zcela evidentní, např. u Jakuba A. je tedy uveden počet odpracovaných hodin za duben 2017 ve výši 199 a v kolonce další je uvedeno 99 a v další 19701. Pokud se vynásobí 199 (hodin) částkou 99 (hodinová mzda), jde právě o onen výslednou částku 19701, což je evidentně základ pro stanovení výše mzda.

43. Ze zprávy OSZZ Olomouc ze dne 7. 2. 2017 (č. l. 1764 – 1781) vyplývá přehled nahlášených zaměstnanců spol. R.F.Morava v období od 1. 1. 2016 k datu vyžádání zprávy.
44. Ze zprávy OSZZ Přerov ze dne 19. 5. 2017 (č. l. 1838 – 1856) vyplývá přehled nahlášených zaměstnanců spol. ALW k datu vyžádání zprávy.
45. Ze **zprávy Finančního úřadu pro Olomoucký kraj**, Územní pracoviště v Přerově ze dne 25. 4. 2018 vyplývá (č. l. 802 – 815), že co se týče daňového subjektu R.F.Morava, tento daňový subjekt podával vyúčtování daně z příjmu ze závislé činnosti za zdaňovací období 2016 dne 19. 1. 2017. Za jednotlivé měsíce období ledna 2016 až dubna 2017 včetně pak obžalovaný vykázal vůči finančnímu úřadu tyto zálohy na daně z příjmů ze závislé činnosti (v záporné výši či kladné výši): v lednu 2016 částku -18 827 Kč, v únoru 2016 částku -22 851 Kč, v březnu 2016 částku -5 263 Kč, v dubnu 2016 částku -17 128 Kč, v květnu 2016 částku -19 983 Kč, v červnu 2016 částku -18 092 Kč, v červenci 2016 částku -29 237 Kč, v srpnu 2016 částku -16 899 Kč, v září 2016 částku -30 324 Kč, v říjnu 2016 částku -29 290 Kč, v listopadu 2016 částku -25 959 Kč, v prosinci 2016 částku -24 302 Kč, v lednu 2017 částku 21 147 Kč, v únoru 2017 částku -14171 Kč, v březnu 2017 částku 46 588 Kč a v dubnu 2017 částku 5 136 Kč. Kladné částky za měsíce leden 2017 ve výši 21 147 Kč uhradila R.F.Morava progres dne 22. 2. 2017, ve výši 46 858 Kč za březen 2017 uhradila dne 20. 4. 2017 a ve výši 5 136 Kč za duben 2017 uhradila dne 25. 5. 2017. Vratka za leden až prosinec 2016 v celkové výši 258 155 Kč byla spol. R.F.Morava Progress vrácena dne 4. 4. 2017.

46. Ze **zprávy OSZZ Přerov** ze dne 28. 3. 2017 (č. l. 1782 – 1798) vyplývá opět přehled jednotlivých přihlášených zaměstnanců a zejména přehled odvedených plateb. Za měsíc leden 2016 R.F.Morava odvedla pojistné na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ve výši 514 537 Kč, v únoru 2016 částku 525 675 Kč, v březnu 2016 částku 585 867 Kč, v dubnu 2016 částku 518 949 Kč, v květnu 2016 částku 553 095 Kč, v červnu 2016 částku 557 236 Kč, v červenci 2016 částku 564 327 Kč, v srpnu 2016 částku 596 639 Kč, v září 2016 částku 537 601 Kč, v říjnu 2016 částku 495 135 Kč, v listopadu 2016 částku 515 898 Kč, v prosinci 2016 částku 494 102 Kč, v lednu 2017 částku 598 771 Kč, v únoru 2017 částku 586 657 Kč. Částky uhrazené v březnu a dubnu 2017 vyplývají ze znaleckého posudku Ing. Bohunovského (č. l. 827), kdy znalec předložil soudu na CD rovněž podklady nalezené ve svém PC, kde je zpráva OSSZ obsahující tyto údaje, konkrétně v březnu 2017 částka 666 343 Kč (součet pojištění zaměstnavatele 528 751 Kč + zaměstnanec 137 592 Kč a v dubnu 2017 částka 605 763 Kč (součet 480 751 Kč + 125 012 Kč).
47. Ze zpráv jednotlivých **zdravotních pojišťoven** vyplývá, že:
- Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně spol. R.F.Morava uhradila na platbách pojistného za své zaměstnance následující částky (č. l. 1859 – 1862): leden 2016 ve výši 2 674 Kč (namísto v obžalobě uvedené částky 2 074 Kč), únor 2016 ve výši 2 680 Kč, březen 2016 ve výši 1 462 Kč, duben 2016 ve výši 1 340 Kč, květen 2016 ve výši 2 808 Kč, červen 2016 ve výši 2 871 Kč, červenec 2016 ve výši 4 595 Kč, srpen 2016 ve výši 5 808 Kč, září 2016 ve výši 7 020 Kč, říjen 2016 ve výši 8 140 Kč, listopad 2016 ve výši 6 209 Kč, prosinec 2016 ve výši 7 242 Kč, leden 2017 ve výši 6 781 Kč, únor 2017 ve výši 8 300 Kč, březen 2017 ve výši 8 385 Kč a za období duben 2017 ve výši 7 179 Kč.
  - Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR spol. R.F.Morava uhradila na platbách pojistného za své zaměstnance následující částky (č. l. 1864 – 1868): leden 2016 ve výši 89 501 Kč, únor 2016 ve výši 92 983 Kč (namísto v obžalobě uvedené částky 92 107 Kč), březen 2016 ve výši 98 987 Kč (namísto v obžalobě uvedené částky 96 528 Kč), duben 2016 ve výši 80 921 Kč, květen 2016 ve výši 88 067 Kč, červen 2016 ve výši 87 887 Kč, červenec 2016 ve výši 94 871 Kč (namísto v obžalobě uvedené částky 88 554 Kč), srpen 2016 ve výši 98 862 Kč, září 2016 ve výši 85 309 Kč, říjen 2016 ve výši 74 814 Kč (namísto v obžalobě uváděné částky 76 260 Kč), listopad 2016 ve výši 73 388 Kč (namísto v obžalobě uváděné částky 76 210 Kč), prosinec 2016 ve výši 70 832 Kč (namísto v obžalobě uváděné částky 69 661 Kč), leden 2017 ve výši 99 332 Kč (namísto v obžalobě uváděné částky 97 847 Kč), únor 2017 ve výši 98 377 Kč (namísto v obžalobě uváděné částky 96 992 Kč), březen 2017 ve výši 104 170 Kč a duben 2017 ve výši 98 628 Kč (namísto v obžalobě uváděné částky 98 579 Kč).
  - Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví spol. R.F.Morava uhradila na platbách pojistného za své zaměstnance následující částky (č. l. 1869 – 1875): leden 2016 ve výši 8 022 Kč, období únor 2016 ve výši 8 040 Kč, březen 2016 ve výši 8 757 Kč, duben 2016 ve výši 7 681 Kč, květen 2016 ve výši 8 357 Kč, červen 2016 ve výši 7 020 Kč, červenec 2016 ve výši 8 037 Kč, srpen 2016 ve výši 8 553 Kč, září 2016 ve výši 8 357 Kč, říjen 2016 ve výši 11 002 Kč, listopad 2016 ve výši 15 259 Kč, prosinec 2016 ve výši 12 093 Kč, leden 2017 ve výši 11 684 Kč, únor 2017 ve výši 13 684 Kč, březen 2017 ve výši 15 093 Kč (namísto v obžalobě uváděné částky 14 993 Kč), duben 2017 ve výši 13 365 Kč.
  - Vojenské zdravotní pojišťovně spol. R.F.Morava uhradila na platbách pojistného za své zaměstnance následující částky (č. l. 1876 – 1880): leden 2016 ve výši 33 474 Kč, únor 2016 ve výši 35 240 Kč, březen 2016 ve výši 39 285 Kč, duben 2016 ve výši 36 627 Kč, květen 2016 ve výši 41 096 Kč, červen 2016 ve výši 44 186 Kč, červenec 2016 ve výši 41 710 Kč, srpen 2016 ve výši 45 887 Kč (namísto v obžalobě uváděné částce 45 642 Kč), září 2016 ve výši 43 571 Kč (namísto v obžalobě uváděné částce 44 010 Kč), říjen 2016 ve výši 39 688 Kč, listopad 2016 ve výši 37 399 Kč, prosinec 2016 ve výši 37 641 Kč, leden 2017 ve výši 42 845 Kč, únor 2017 ve výši 41 250 Kč, březen 2017 ve výši 44 716 Kč, duben 2017 ve výši 40 512 Kč.

- České průmyslové zdravotní pojišťovně R.F.Morava uhradila na platbách pojistného za své zaměstnance následující částky (č. l. 1881 – 1886): leden 2016 ve výši 62 717 Kč (namísto v obžalobě uvedené částce 60 043 Kč), únor 2016 ve výši 63 225 Kč (namísto v obžalobě uvedené částce 60 545 Kč), březen 2016 ve výši 71 824 Kč (namísto v obžalobě uvedené částce 70 112 Kč), duben 2016 ve výši 65 296 Kč (namísto v obžalobě uvedené částce 63 711 Kč), květen 2016 ve výši 67 389 Kč (namísto v obžalobě uvedené částce 65 985 Kč), červen 2016 ve výši 69 927 Kč (namísto v obžalobě uvedené částce 68 922 Kč), červenec 2016 ve výši 61 290 Kč, srpen 2016 ve výši 65 166 Kč, září 2016 ve výši 60 929 Kč, říjen 2016 ve výši 57 374 Kč, listopad 2016 ve výši 63 472 Kč, prosinec 2016 ve výši 63 088 Kč (namísto v obžalobě uvedené částce 64 259 Kč), leden 2017 ve výši 66 857 Kč (namísto v obžalobě uvedené částce 69 144 Kč), únor 2017 ve výši 64 838 Kč (namísto v obžalobě uvedené částce 67 808 Kč), březen 2017 ve výši 76 858 Kč (namísto v obžalobě uvedené částce 77 337 Kč), duben 2017 ve výši 73 275 Kč.

- Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra R.F.Morava uhradila na platbách pojistného za své zaměstnance následující částky (č. l. 1887 – 1893): leden 2016 ve výši 30 072 Kč (namísto v obžalobě uváděné částce 30 102 Kč), únor 2016 ve výši 31 234 Kč, březen 2016 ve výši 34 775 Kč (namísto v obžalobě uváděné částce 34 625 Kč), duben 2016 ve výši 33 987 Kč, květen 2016 ve výši 33 566 Kč, červen 2016 ve výši 33 691 Kč, červenec 2016 ve výši 34 133 Kč, srpen 2016 ve výši 33 953 Kč, září 2016 ve výši 29 589 Kč (namísto v obžalobě uváděné částce 29 912 Kč), říjen 2016 ve výši 25 467 Kč, listopad 2016 ve výši 28 584 Kč, prosinec 2016 ve výši 28 427 Kč, leden 2017 ve výši 33 603 Kč, únor 2017 ve výši 34 030 Kč, březen 2017 ve výši 41 767 Kč, duben 2017 ve výši 38 640 Kč.

48. K ověření tvrzení obž. Volodymyra M. v přípravném řízení o tom, že mělo dojít v areálu ALW k *zadržení ukrajinských občanů v počtu sedmi, kteří zde měli pracovat načerno a měli polské vízum a byla jim udělena pokuta a vyhoštění*, k tomuto policejní orgán vedl v přípravném řízení šetření a do spisu doložil listiny (č. l. 1895 – 1960). Je možno tedy poukázat na Úřední záznam PČR, Odbor cizinecká policie (č. l. 1895) ze dne 14. 2. 2017 (zřejmě chybné datum), že dne 15. 1. 2017 proběhla kontrola ve firmě ALW zaměřená na pobytovou kontrolu a nelegální zaměstnávání na adrese Olomouc, U Panelárny 594/6C. Bylo kontrolováno 42 osob na pracovištích lakovna a apretace. Bylo zjištěno, že zde figurují tři agentury práce, které zajišťují zaměstnance, a to R.F.Morava, SALVATIA s.r.o. a MIROLA s.r.o. Bylo zjištěno, že zejména se jedná o pracovníky R.F.Morava a dále jen o několik kmenových zaměstnanců ALW. Agenturní zaměstnanci pracují 12 až 16 hodin denně 5 až 7 dní v týdnu, měsíčně takto odpracují přes 300 hodin. V rámci odpracovaných hodin nejsou zohledňovány hodiny nad rámec fondu pracovní doby jak přesčas, ale měsíční výdělek je počítán „odpracované hodiny x hodinová sazba“ a dle vytěžení jednotlivých zaměstnanců se hodinová sazba pohybuje mezi 70 až 90 Kč čistého. Panuje určité napětí mezi kmenovými zaměstnanci a agenturními, jedním z důvodů je vysoký počet odpracovaných hodin agenturních zaměstnanců, díky čemuž ztrácí výkon a kvalita práce je nižší, kdy kmenoví zaměstnanci mají pocit, že musí pracovat s vyšším výkonem i za agenturní zaměstnance, aby se stihlo udělat potřebné množství práce. Nebylo zjištěno porušení pobytového režimu cizinců. Dále byly vyžádány protokoly o výsledku účastníků správního řízení s několika osobami, kdy z těchto listin skutečně vyplývá, že byly v roce 2017 (červen 2017) ve firmě ALW při kontrole cizinecké policie zajištěni lidé Ukrajinské národnosti s polským vízem pracující bez povolení k zaměstnání na území ČR.

49. Ze **zprávy Oblastního inspektorátu práce** pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj ze dne 30. 6. 2020 vyplývá (č. l. 1963 – 1987), že u spol. ALW a R.F.Morava proběhlo několik kontrol v období let 2016 a 2017. U R.F.Morava jde o kontrolu č. 10118/10.50/17 zahájenou dne 2. 5. 2017, provedenou ve dnech 16. 5. 2017 a 9. 6. 2017, při které bylo kontrolováno období od 1. 1. 2016 do 31. 3. 2017. Předmětem kontroly bylo dodržování povinností na úseku agenturního zaměstnávání, povinnosti na úseku dovolené, na úseku odměňování a úseku pracovní doby. Kontrola byla provedena na vzorku 4 pracovníků, kdy u všech se jednalo o české občany. Měsíční

mzda se pohybovala u těchto čtyř zaměstnankyň v rozmezí od 63 Kč/hod. do 72 Kč/hod. Ze závěrů kontroly vyplývá, že R.F.Morava nezabezpečila u těchto zaměstnankyň, aby mzdové podmínky dočasně přiděleného zaměstnance nebyly horší než mzdové podmínky srovnatelného zaměstnance uživatele ALW. Tímto R.F.Morava nesplnila povinnost dle § 309 odst. 5 zák. č. 262/2006 Sb., zákoníku práce. Dále u stejné společnosti proběhla kontrola č. 21936/10.72/16, tato byla provedena ve dnech 13. 9. 2016, 27. 9. 2016 a 19. 12. 2016 a kontrolováno bylo období od 1. 1. 2016 do 30. 11. 2016. Předmětem kontroly bylo dodržování informační a evidenční povinnosti zaměstnavatele, umožnění výkonu nelegální práce a výkon nelegální práce, zprostředkování zaměstnání, povinnosti na úseku agenturního zaměstnávání apod. Kontrola proběhla fakticky dne 13. 9. 2016 na dílně lakovna a apretace ve společnosti ALW ve spolupráci s PČR, Odborem cizinecké policie. Z protokolu mimo jiné vyplývá, že např. bylo zjištěno, že v měsíci září a říjen některé zaměstnankyň agentury práce R.F.Morava (Tetjana K., Svitlana P., Khrystyna S., Igor T., Iveta R.) pracovaly o sobotách a nedělích, aniž by jim zaměstnavatel poskytl příplatek za práci v sobotu a v neděli apod. Ze závěrů kontrolního zjištění vyplývá, že R.F.Morava neinformovala nejpozději v den nástupu do práce příslušnou krajskou pobočku Úřadu práce ČR o nástupu do zaměstnání cizince, dále umožnila výkon práce bez povolení k zaměstnání fyzické osobě – cizinci, umožnila výkon práce bez platného povolení k pobytu na území ČR fyzické osobě - cizinci, neposkytla v měsících září a říjen 2016 za dobu práce v sobotu či v neděli příplatek nejméně ve výši 10 % průměrného výdělku svým zaměstnancům a nezabezpečila jako agentura práce, aby pracovní a mzdové podmínky dočasně přiděleného zaměstnance nebyly horší, než jsou nebo by byly podmínky srovnatelného kmenového zaměstnance. U ALW proběhla kontrola č. 27545/10.72/16, kontrola byla provedena ve dnech 13. 9. 2016, 25. 10. 2016 a 9. 11. 2016 a kontrolováno bylo období od 1. 1. 2016 do 13. 9. 2016. Předmětem kontroly bylo dodržování pracovně právních předpisů, umožnění výkonu nelegální práce a výkon nelegální práce, zprostředkování zaměstnání v souladu se zákonem o zaměstnanosti, povinnosti na úseku odměňování apod. Výsledkem kontroly je závěr, že ALW jako uživatel nezabezpečila, aby pracovní a mzdové podmínky dočasně přidělených zaměstnanců agentury práce R.F.Morava na základě Rámcové smlouvy o agenturním zaměstnávání č. 01/2012 ze dne 29. 6. 2012 nebyly horší, než jsou nebo by byly podmínky srovnatelného zaměstnance uživatele, čímž porušila ust. § 309 odst. 5 zák. č. 262/2006 Sb., zákoníku práce.

50. Ze zprávy Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 13. 12. 2019 vyplývá (č. l. 1990 – 2037), že platné povolení ke zprostředkování zaměstnání měla i spol. R.F.Morava, a to v době od 3. 5. 2014 do 2. 6. 2017.
51. Z Faktur (č. l. 2252 – 2311) a emailové komunikace (č. l. 2472 A až R) vyplývá, že R.F.Morava obdobným způsobem, jako činila vůči ALW, fakturovala za dodané agenturní zaměstnance i vůči spol. UNEX a.s. Opět bylo fakturováno v položkách jednak mzdové náklady a jednak pod položkou služby. Jde o fakturaci na podkladě uzavřené Rámcové smlouvy o agenturním zaměstnávání za každý jednotlivý měsíc. Z obž. M. předložené emailové komunikace dále vyplývá, že požadavek na rozdělení fakturované částky na mzdové náklady a na služby po něm bylo požadováno samotným uživatelem práce, tedy spol. UNEX a.s.
52. Z veřejného insolvenčního rejstříku bylo zjištěno, že usnesením KS v Brně ze dne 18. 1. 2021, č. j. xxx byl zjištěn úpadek Volodymyra M., bylo povoleno jeho oddlužení a insolvenčním správcem byl ustanoven Mgr. Viktor Švantner (č. l. 3178 - 3180). Insolvence nadále běží, jak vyplývá ze zprávy o plnění oddlužení ze dne 5. 11. 2023 (č. l. 3184 -3185).
53. Z **evidence přestupků** obž. Volodymyra M. (č. l. 2512), obž. Ing. Josefa V. (č. l. 2514) a obž. ALW Industry s.r.o. (č. l. 2515) vyplývá, že žádný z obžalovaných nebyl projednáván pro přestupek.

54. Z **opisu rejstříku** trestů obž. Volodymyra M. (č.l. 2511), obž. Ing. Josefa V. (č. l. 2513) a obž. ALW Industry (č. l. 3076) vyplývá, že žádný z obžalovaných nebyl dosud soudně trestán.

Skutková zjištění

55. V rámci dokazování tedy soud postupoval v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věcí, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro své rozhodnutí. Provedené důkazy pak soud hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, a po takto provedeném hodnocení důkazů dospěl k jednoznačnému závěru o tom, že se obžalovaní dopustili jednání, které je popsáno shora ve výroku tohoto rozsudku.
56. Po provedeném dokazování soud upravil znění skutkové věty rozsudku oproti obžalobě. Jednak soud zkrátil znění obžaloby v tom smyslu, že vynechal zbytečně se opakující údaje, čímž došlo ke zkrácení skutkové věty o cca polovinu. Není dle soudu nutno u obou skutků I. a II. u každého měsíce opakovat totožná znění. Soud proto (příkladně) u pošk. Finančního úřadu uvedl jednotně, že došlo k nesprávnému odvodu zálohy na daň, čímž došlo k porušení citovaného zákonného ustanovení a dále již jen uvedl, jakou částku každý měsíc projednávaného období obž. M. za agenturu R.F.Morava na zálohách fakticky odvedl, oproti tomu, kolik podle skutečně odpracovaných hodin svých zaměstnanců měl fakticky odvést, kdy rozdíl za všechny měsíce projednávaného období představuje způsobenou dílčí škodu u tohoto poškozeného subjektu. Stejně soud postupoval ve vztahu k dalším poškozeným, tedy ve vztahu k OSSZ a k jednotlivým zdravotním pojišťovnám. Došlo tímto nejen ke zkrácení skutkové věty oproti obžalobě, ale i k nápravě některých písařských překlepů v obžalobě obsažených, jako když např. v bodě I. a II. ve vztahu k Finančnímu úřadu u odstavců písmen j), m), o) bylo v obžalobě nesprávně uvedeno paragrafové znění, konkrétně byl uveden odst. 10, namísto správného odst. 1 citovaného zákona. Nebo ve znění skutkové věty ve vztahu k Vojenské zdravotní pojišťovně v části I. a II. u písmena h) bylo v obžalobě uváděno nesprávné znění § 5, namísto správného znění § 3.
57. Soud dále v rozsudku uvedl správné znění výše částek u faktury z dubna 2017, kdy namísto v obžalobě uváděné výše 3 653 587 Kč uvedl správnou fakturovanou výši 3 851 291 Kč a namísto nesprávné výše 1 433 416 Kč uvedl správnou fakturovanou výši 1 235 712 Kč (viz I. bod 16 a II. bod 16 obžaloby).
58. Další změny skutkové věty mají souvislost se stanovením výše způsobené škody. Soud v některých případech změnil výši fakticky odvedených částek v podobě pojistného na zdravotní pojištění ze strany R.F.Morava vůči některým zdravotním pojišťovnám, kdy soud vycházel z listinných zpráv, kterými poškozené subjekty (zdravotní pojišťovny) doložily, jaké částky byly ze strany R.F.Morava skutečně v předmětném období srazeny a jim odvedeny. Částečně se totiž tyto údaje nepatrně v obžalobě rozcházel oproti těmto jednotlivým písemným podáním, které soud provedl k důkazům. Protože tedy soud k důkazům prováděl listiny v podobě zpráv jednotlivých zdravotních pojišťoven (viz bod 47. rozsudku), kde se tyto skutečně odvedené platby ze strany R.F.Morava nepatrně oproti částkám v obžalobě uvedených odlišovaly, soud samozřejmě do skutkové věty zapracoval tyto doložené (prokázané) skutečné výše odvodů. U Všeobecné zdravotní pojišťovny tak soud změnil výši skutečných odvodů fakticky u měsíců únor 2016, březen 2016, červenec 2016, říjen 2016, listopad 2016, prosinec 2016, leden 2017, únor 2017 a duben 2017, fakticky způsobená škoda bez dalšího po přepočtu činila částku ve výši 1 096 353 Kč. U Vojenské zdravotní pojišťovny soud změnil skutečnou výši odvodů v měsíci srpen 2016 a září 2016 a po propočtu skutečná výše škody činila částku 499 601 Kč. U Oborové zdravotní pojišťovně soud změnil skutečnou výši odvodů v měsíci březen 2017 a výše škody tedy činí částku 128 429 Kč. U Zdravotní pojišťovny

ministerstva vnitra ČR soud změnil skutečnou výši odvodů u měsíců leden 2016, březen 2016 a září 2016 a skutečná výše škody tak dle přepočtu činí částku 392 506 Kč a u České průmyslové zdravotní pojišťovny učinil soud změny ve výši uhrazených odvodů u měsíců leden až červen 2016 včetně, prosinec 2016 a leden až březen 2017 včetně a novou výši škody soud přepočtl na částku 823 310 Kč. Došlo také ke změně u pošk. Revírní bratrské pokladně, kdy ze zprávy této pojišťovny bylo v lednu 2016 bylo uhrazeno 2 674 Kč, namísto v obžalobě uváděné výši 2 074 Kč. Ovšem v tomto případě šlo o písařskou chybu v obžalobě (překlep), protože znalec Ing. Bohunovský v tomto konkrétním případě pracoval se správnou výši odvodu za tento měsíc a je tedy i správně uvedena výše škody (Pozn. soudu: k tomu je ale dále nutno odečíst přeplatky za měsíce říjen a prosinec 2016).

59. Zbylé změny skutkové věty v podobě další úpravy způsobené škody mají podklad v Dodatku znaleckého posudku zpracovaného na pokyn soudu znalcem Ing. Ivanem Bohunovským ze dne 7. 3. 2024 (č. l. 3114 – 3124, popř. bod 29 odůvodnění rozsudku), kdy konkrétně na podkladě změny vstupních dat došlo znalcem k novému propočtu způsobené škody, která se projevila fakticky tak, že ve vztahu k Finančnímu úřadu muselo dojít k přičtení částky 105 Kč v měsíci leden 2016, k odečtu částky 870 Kč v měsíci červen 2016, k odečtu částky 1215 Kč v měsíci červenec 2016, k přičtení částky 870 Kč v měsíci říjen 2016, k odečtu částky 308 Kč v měsíci leden 2017 a k odečtu částky 1115 Kč v měsíci únor. Od původní škody v obžalobě správně spočtené a uvedené ve výši 4 197 660 Kč, tak bylo v souhrnu odečteno 2 533 Kč, tedy výsledná škoda činí 4 195 127 Kč. Ve vztahu k tomuto poškozenému subjektu soud ještě do skutkové věty rozsudku oproti obžalobě doplnil, že částka záloh odvedených ze strany R.F.Morava za rok 2016 v souhrnné výši 258 155 Kč, byla finančním úřadem vrácena R.F.Morava jako vratka dne 4. 4. 2017, aby bylo patrné, že škoda činí i tyto původně sice odvedené, nicméně následně finančním úřadem vrácené zálohy. Ve vztahu k pošk. OSSZ se změny promítly tak, že muselo dojít k přičtení částky 1 577 Kč v měsíci leden 2016, k odečtu částky 7 818 Kč v měsíci červen 2016, k odečtu částky 1 340 Kč v měsíci červenec 2016, k přičtení částky 4 536 Kč v měsíci říjen 2016, k odečtu částky 3 094 Kč v měsíci leden 2017 a k odečtu částky 1 443 Kč v měsíci únor. Celkem tedy od původní výše škody 8 507 002 Kč muselo být odečteno v souhrnu 7 582 Kč, konečná výše škody tak činí částku 8 499 420 Kč. Dodatek znaleckého posudku se samozřejmě dotkl i zdravotních pojišťoven, s výjimkou VZP a Revírní bratrské pokladny, kde ke změnám nedošlo. Nicméně u České průmyslové ZP bylo nutno snížit škodu o částku 1 515 Kč v měsíci červen 2016 a konečná způsobená škoda tak činí částku 821 795 Kč (823 310 Kč – 1 515 Kč). U Vojenské zdravotní pojišťovny navýšit škodu o částku 4 301 Kč v měsíci říjnu 2016 a konečná způsobená škoda tak činí částku 503 902 Kč (499 601 Kč + 4 301 Kč). U Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra ČR navýšit škodu o částku 691 Kč v měsíci únor 2017 a konečná způsobená škoda tak činí částku 393 197 Kč (392 506 Kč + 691 Kč). Nakonec u Oborové zdravotní pojišťovny snížit výši škody o částku 1 965 Kč v měsíci únor 2017 a konečná výše škody tak činí částku 126 464 Kč (128 429 Kč – 1 965 Kč). Důvody pro změnu vstupních údajů jsou popsány v bodech 26. a 27. odůvodnění tohoto rozsudku.
60. Poslední úpravu skutkové věty rozsudku v obou bodech I. a II. soud učinil, aby bylo patrné, že z částek fakturovaných jako služby nebyly odváděny povinné odvody, ačkoli se nejednalo o žádné služby, ale pod touto položkou byly fakturovány práce přesčas agenturních zaměstnanců a podrobněji do skutkové věty soud rozvedl jednání obž. V., aby bylo patrné, jakou činností se podílel na trestné činnosti hlavního pachatele obž. M., tedy, že jako prokurista ALW a jediná osoba, která za ALW jednala s agenturou práce R.F.Morava, pro agenturu R.F.Morava každý měsíc nechal zpracovávat dvojí výkaz odpracovaných hodin, jeden výkaz se skutečně odpracovanými hodinami, ovšem uváděnými pouze do maximální výše měsíčního fondu pracovní doby a druhý výkaz se skutečně odpracovanými hodinami, včetně prací přesčas.

61. V řízení je pak dle soudu bez pochybností prokázána ta skutečnost, že R.F.Morava fungovala v projednávaném období od 1. 1. 2016 do 30. 4. 2017 jako agentura práce a že jednatelem a osobou oprávněnou jednat za tuto agenturu práce byl obž. Volodymyr M. Ačkoli v době od května 2012 do května 2018 byla jako jednatelka zapsána ve veřejném rejstříku i Natalia M., tato se evidentně na projednávané věci nijak nepodílela a obž. M. byl tedy fakticky jedinou osobou jednajícím za agenturu. Dále je zcela bez pochybností, že agentura práce uzavřela s obž. ALW dne 29. 6. 2012 tzv. Rámcovou smlouvu o agenturním zaměstnávání. Za ALW tuto smlouvu uzavřel obž. Josef V., tehdejší prokurista společnosti. Rovněž tak je nepochybné, že Rámcová smlouva od jejího uzavření nebyla stranami měněna žádnými písemnými dodatky. Na podkladě této smlouvy se R.F.Morava zavázala dodávat do ALW své zaměstnance pro podnikatelskou činnost ALW, naopak se ALW zavázala k tomu, že bude každý měsíc hradit agentuře R.F.Morava sjednanou odměnu, která byla v článku 7 bodu 1 Rámcové smlouvy zcela jasně definovaná, dle soudu způsobem nevzbuzující jakékoli pochybnosti či nejasnosti. Konkrétně měla ALW jako uživatel agenturních zaměstnanců agentuře každý měsíc hradit částku odpovídající součtu hrubé mzdy všech přidělených zaměstnanců (příčemž hrubá mzda každého přiděleného zaměstnance se vypočte jako součet hodinové mzdy sjednané v dílčí dohodě a součtu počtu hodin odpracovaných tímto zaměstnancem), spolu s částkou odpovídající zaměstnavatelem hrazenou část pojistného na veřejné zdravotní pojištění, na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistné odpovědnosti zaměstnavatele za škody způsobené zaměstnanci pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, dovolenou na zotavenou, spolu s náhradou za opotřebení osobních ochranných pomůcek, spolu s odměnou za zprostředkování přidělených zaměstnanců a nakonec i spolu s odměnou za výkonnost přidělených zaměstnanců (která se u každého přiděleného zaměstnance vypočte jako součin sazby sjednané v dílčí smlouvě a čísla vypočteného jako rozdíl počtu normohodin odpovídajících práci odvedené přiděleným zaměstnancem a počtu tímto přiděleným zaměstnancem odpracovaných hodin, pokud je tento rozdíl kladný).
62. Takto sjednanou odměnu pak byla agentura R.F.Morava povinna fakturovat obž. ALW každý měsíc na podkladě údajů dodaných samotnou ALW. Konkrétně v čl. 7 bodu 2 Rámcové smlouvy se ALW jako uživatel dále zavázala sdělit agentuře R.F.Morava nejpozději osmý den po skončení měsíce částku dle odstavce 1 rozčleněnou podle písm. a) až e) s rozpisem podle jednotlivých přidělených zaměstnanců a s počtem hodin, které každý z nich odpracoval a výkonu měřeného v normohodinách, kterého dosáhl. Přitom souhrnně (v souhrnu za všechny přidělené zaměstnance) vyčíslí jednak část odpovídající osobním nákladům na přidělené zaměstnance, která se vypočte jako součet částek podle odstavce 1 písm. a), b), e) a jednak druhou část odpovídající čisté službě poskytnuté agenturou, která se vypočte jako součet částek podle odstavce písm. c) a d). Agentura R.F.Morava na základě sdělení obž. ALW zkontroluje uživatelem vypočtený nárok na odměnu, vystaví na ni fakturu a zašle ji nejpozději desátý pracovní den v měsíci uživateli. Faktura musí mít náležitosti daňového dokladu a musí v ní být samostatně uvedeny části odměny podle odst. 2 označené jednak jako „osobní náklady na přidělené zaměstnance“ a jednak jako „služba zprostředkování“.
63. Je pak dle soud rovněž bez pochybností prokázáno, že Rámcovou smlouvou a jejími povinnostmi se strany smlouvy, které zastupovali obž. M. a obž. V., vůbec neřídily. Jednak například nebyly vůbec uzavírány dílčí dohody o dočasném přidělení, jak bylo povinností uvedenou v čl. 1 bodu 3 a čl. 2 Rámcové smlouvy. Ve vztahu k fakturaci samotné rovněž nebyla Rámcová smlouva dodržována a respektována. Obž. ALW sice každý měsíc zasílala podklady pro agenturu R.F.Morava k fakturaci, ovšem tyto podklady neodpovídaly sjednanému členění dle Rámcové smlouvy. Jednotlivé podklady jsou soudem popsány a rozebrány v bodu 42. tohoto odůvodnění. Každý měsíc tak fakticky ALW zasílala agentuře R.F.Morava dva dokumenty. Oba dokumenty byly shodně označeny jako *Vě: Výkaz hodin* a byly doplněny údajem o tom, kterého měsíce a roku se zaslaný výkaz týká. Jeden výkaz obsahoval jmenný seznam agenturních pracovníků přidělených do

ALW a počet odpracovaných hodin, kdy uváděný počet odpracovaných hodin u těchto agenturních zaměstnanců dosahoval vždy maximální výši odpovídající výši měsíčního fondu pracovní doby (popřípadě obsahoval nižší počet hodin u těch agenturních zaměstnanců, kteří daný konkrétní měsíc neodpracovali celý měsíční fond pracovní doby). Druhý výkaz obsahoval zcela totožný jmenný seznam agenturních pracovníků, u některých z nich však počet hodin obsahoval vyšší údaj, tedy počet odpracovaných hodin i nad rámec měsíčního fondu pracovní doby. Ani jedno znění dokladů, zasílaných každý měsíc ze strany ALW pro R.F.Morava jako podklad pro fakturaci, neodpovídalo požadavku, jak měly být tyto podklady dle Rámcové smlouvy předkládány. Přesto takto bylo v projednávaném období stranami Rámcové smlouvy činěno a nedocházelo k rozporování podkladů. V těchto podkladech nebyla v rozporu s Rámcovou smlouvou uváděna hrubá mzda agenturních zaměstnanců, nebyla v nich samostatně uváděna částka odpovídající povinným odvodům těchto agenturních zaměstnanců, nebyla v nich uváděna náhrada za opotřebení osobních ochranných pomůcek, nebyla v nich uváděna odměna za zprostředkování přidělených zaměstnanců, a nakonec v nich nebyla uváděna ani odměna za výkonnost přidělených zaměstnanců. Žádný takový údaj nejde ani z jednoho podkladu sloužících k fakturaci vyčíst.

64. Je pravda, že faktura následně vystavovaná ze strany R.F.Morava pro ALW na podkladě obdržení podkladů byla členěna na dvě části, část byla označena v souladu s Rámcovou smlouvou jako *mzdové náklady* a část jako *služby*, ale ani toto rozdělení obsahově (fakticky) neodpovídalo Rámcové smlouvě. V kolonce *Služby* měl být uveden součet částek odpovídající náhradám za opotřebení osobních ochranných pomůcek ze strany ALW pro agenturní zaměstnance (tyto však byly účtovány zcela samostatně, jak bude ještě zdůrazněno) spolu s odměnou za zprostředkování přidělených zaměstnanců. V kolonce *Mzdové náklady* pak měla být uvedena částka, která se bude rovnat součtu hrubé mzdy všech přidělených zaměstnanců, částky odpovídající zaměstnavatelem hrazenou část pojistného na veřejné zdravotní pojištění, na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistné odpovědnosti zaměstnavatele za škody způsobené zaměstnanci pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, dovolenou na zotavenou a spolu s odměnou za výkonnost přidělených zaměstnanců.
65. Soud provedl k důkazům předmětnou fakturaci, kterou si mezi sebou agentura R.F.Morava a uživatel práce ALW vyměnily a proplatily a dospěl k závěru, že částka odpovídající *Mzdovým nákladům* fakticky představovala částku odpovídající odpracovaným hodinám jednotlivých agenturních zaměstnanců, kdy odpracované hodiny byly násobeny stranami sjednanou hodinovou sazbou, která se v projednávanou dobu od ledna 2016 do dubna 2017 měnila na podkladě jednání a domluvy mezi obž. M. a obž. V. a která postupně narůstala od hodnoty 132 Kč/hod až po cca 146 Kč/hod. Částka fakturovaná v položce *Služby* pak odpovídala součtu hodin jednotlivých agenturních zaměstnanců odpracovaných nad rámec měsíčního fondu pracovní doby, následně opět násobených stejnou sjednanou hodinovou sazbou mezi R.F.Morava a ALW.
66. Je pak dle soudu opět nepochybné, že povinné odvody za agenturní zaměstnance agentura R.F.Morava odváděla jednotlivým oprávněným subjektům (FÚ, OSSZ a zdravotním pojišťovnám) jen buď ze skutečně odpracovaných hodin za každý měsíc agenturního zaměstnance, maximálně však u každého agenturního zaměstnance jen v takové výši, která odpovídala hodnotě, jakoby agenturní zaměstnanec odpracoval počet hodin odpovídající měsíčnímu fondu pracovní doby. Agentura R.F.Morava však již neodváděla povinné odvody za fakticky odpracované hodiny nad rámec měsíčního fondu pracovní doby, tedy neodváděla povinné odvody z práce odpracované agenturními zaměstnanci u ALW přesčas.
67. Dle soudu stěžejní otázkou tohoto trestního stíhání je posouzení, zda hodiny uvedené u jednotlivých agenturních zaměstnanců ve vyšších hodnotách, než je měsíční fond pracovní doby, jsou skutečně práce přesčas, tedy práce vykonané pro ALW nad rámec měsíčního fondu pracovní

doby, či zda jde o tzv. normohodiny, jak zejména tvrdil ve své obhajobě obž. V. a které tedy „vůbec nemají korespondovat s odpracovanými hodinami“, jak zní část obhajoby. Po provedeném dokazování, ale i s ohledem na obecnou logiku věci, dospěl soud k závěru, že pokud je u agenturního pracovníka v konkrétním měsíci uveden dvojitý výkaz hodin, pak se skutečně v hodinách uváděných ve vyšších hodnotách jedná o odpracované práce přesčas, ze kterých byla R.F.Morava povinna rovněž odvádět odvody pro FÚ a další oprávněné subjekty, což ovšem vědomě nečinila a nešlo v žádném případě o tzv. „normohodiny“. Pokud soud začne argumentaci zmíněnou obecnou logikou, pak za projednávané období od ledna 2016 do dubna 2017 jsou v prvním výkazu u všech agenturních pracovníků uváděny odpracované hodiny vždy pouze a jen do maximální výše měsíčního fondu pracovní doby, tedy jinými slovy, jako by na straně agenturních zaměstnanců vůbec nedocházelo k pracím přesčas. Že však práce přesčas byly možné, to vyplývá z provedeného dokazování. Namátkou z výpovědi hned první vyslechnuté svědkyně Romany A. Tato totiž vypověděla, že občas skutečně pracovala přesčas, chodila do práce třeba i v sobotu a měsíčně si odpracovala cca 10 až 20 hodin přesčas. Přitom pokud soud nahlédne do měsíčních podkladů k fakturaci, zasilaných ze strany ALW pro agenturu R.F.Morava, pak v těch výkazech, kde jsou uváděny dle tvrzení obž. V. reálně odpracované hodiny (druhý výkaz s vyššími hodnotami dle obž. V. obsahuje tzv. normohodiny), tak dle výkazu reálně odpracovaných hodin není u této bývalé zaměstnankyně R.F.Morava uvedena za celé projednávané období jedna jediná hodina práce přesčas. V dubnu 2017 je ve výkazech uveden údaj o odpracovaných 150 hodin, tedy odpovídající měsíčnímu fondu (č. l. 1181), v lednu 2017 je uvedeno 165 hodin odpovídající měsíčnímu fondu (č. l. 1217), v listopadu 2016 je uvedeno 165 hodin odpovídající měsíčnímu fondu (č. l. 1241), v říjnu 2016 je uvedeno 157,5 hodin odpovídající měsíčnímu fondu (č. l. 1252), v září 2016 je uvedeno 165 hodin odpovídající měsíčnímu fondu (č. l. 1263), v srpnu 2016 je uvedeno 172,5 hodin odpovídající měsíčnímu fondu (č. l. 175), v červenci 2016 je uvedeno 157,5 hodin odpovídající měsíčnímu fondu (č. l. 1287), v červnu 2016 je uvedeno 165 hodin odpovídající měsíčnímu fondu (č. l. 1299), v květnu 2016 je uvedeno 165 hodin odpovídající měsíčnímu fondu (č. l. 1310), v dubnu 2016 je uvedeno 157,5 hodin odpovídající měsíčnímu fondu (č. l. 1321), v březnu 2016 je uvedeno 172,5 hodin odpovídající měsíčnímu fondu (č. l. 1332), v únoru 2016 je uvedeno 157,5 hodin odpovídající měsíčnímu fondu (č. l. 1343) a v lednu 2016 je uvedeno 157,5 hodin odpovídající měsíčnímu fondu (č. l. 1353). Ve zbylých měsících, které soud neuváděl v tomto výčtu, odpracovala svědkyně A. méně hodin, než byl měsíční fond pracovní doby. Soud si tedy klade otázku, kde jsou evidovány práce přesčas, o kterých svědkyně hovořila a rovnou si soud odpovídá, že jsou uvedeny a evidovány v druhých výkazech za každý měsíc, kde je již uvedeno, že tato pracovnice odpracovala např. v lednu 2016 celkem 170 hodin (č. l. 13248), tedy 12,5 hodin práce přesčas, nebo v únoru 2016 fakticky odpracovala 168 hodin (č. l. 1338), tedy 10,5 hodiny práce přesčas atd. Již jen na podkladě této logické konstrukce je dle soudu zřejmé, že druhý výkaz s vyššími hodinami jsou hodiny odpracované přesčas a nikoli nějaké normohodiny. Je také dle soudu zcela přiléhavá úvaha státní zástupkyně v závěrečném návrhu, která poukázala na to, že není logické, aby obž. spol. ALW nastavila normu práce tak nízko, aby ji jednotliví agenturní pracovníci tak často a v takovém přesahu v rámci běžné pracovní doby překračovali.

68. Že se ve výkazech s vyššími hodnotami jedná o práci přesčas, to pak dle soudu zejména vyplývá i z vyjádření samotného obž. M. Pokud sice v rámci závěrečného návrhu obhajoby tohoto obžalovaného zaznělo, že: *není zřejmé, co je vlastně obsahem onoho vyššího výkazu, kdy obž. ALW tvrdí, že se jedná o normohodiny, které nijak nesouvisí se skutečně odvedenou prací, nejedná se tak dle obhajoby o skutečně odpracované hodiny, ale pouze o nějaké hypotetické normohodiny, které na výpočet odměny nemohly logicky mít žádný vliv ... obž. M. tak neměl jinou možnost než slepě věřit ve výkazy, které mu obž. ALW a obž. V. předkládali a dodnes obž. M. vlastně nechápe, co v podstatě ony hypotetické normohodiny značily a co měly vyjadřovat*, tak s tímto obsahem a konstatováním nemůže soud absolutně souhlasit. I kdyby soud pominul tu skutečnost, že návrh Rámcové smlouvy, kde je o normohodinách hovořeno, předkládal obž. ALW k podpisu sám obž. M. (on byl tvůrcem obsahu Rámcové smlouvy a jejího znění a sám

tedy použil slovo normohodina), nemůže však již soud jaksi pominout vyjádření obžalovaného, které opakovaně učinil v průběhu hlavních líčení. U hlavního líčení dne 13. 2. 2023 obž. M. označil normohodinu za *podvod na agenturu práce a na český stát* a u stejného hlavního líčení dále uvedl, že pokud obž. V. uváděl, že agenturní zaměstnanci nemohli překročit měsíční fond pracovní doby, tak toto vyjádření obž. V. označuje jako lživé. A zejména nakonec u tohoto hlavního líčení k dotazům sám obž. M. uvedl to nejpodstatnější, že: *K dotazu, proč ke každému měsíci existují dva rozdílné výkazy hodin, uvádí, že tyto výkazy poslal obž. V. jeho agentuře R.F.Morava a pokud ve výkazu z dubna 2017 (č. l. 1181 – 1183) je uveden fond pracovní doby, což je 150 hodin a na předchozím výkazu (č. l. 1175 – 1177), kde je vyšší počet hodin, tam jsou zaznamenány i práce přesčas. Výkaz na č. l. 1175 byl jeho agentuře zaslán ze strany ALW, stejně, jako mu byl zaslán fond bez přesčasů na č. l. 1181. ... To, co tam bylo navíc, to byly přesčasy u ALW, u toho je problém, že z těch přesčasů se sociální, zdravotní a další odvody nehradily. ... Za ty přesčasy tedy povinné odvody nehradil, neměl na ně peníze. ... Z jeho pohledu normohodina znamená, kolik musí pracovník za hodinu udělat, ale jak to účetně pokračuje, to už není normohodina, to už je odpracovaná hodina, za kterou se musí platit sociální, zdravotní, všechno. Normohodina, to je v dílně, dál to nejde. Pokud tedy mistr předává počet odpracovaných hodin mzdové účetní, tak ji předává počet odpracovaných hodin, nikoli normohodin. S obž. V. vždy jednali o ceně odpracované hodiny. Normohodina je jen to, co musí zkontrolovat mistr na dílně, ale to, co je u pana V. v kanceláři, to je hodinovka. I na mzdovou účetní jde hodinovka, za kterou musí platit všechny náklady.*

69. Dle názoru soudu obž. M. tedy znal a zná pojem normohodina, sám uváděl, že normohodiny se evidovaly v ALW pouze na dvou úsecích, kam dodával zaměstnance, a to na úseku apretace a slévárny, ale zejména sám uváděl a de facto se tím i doznával k trestné činnosti, když uváděl, že dvojí výkaz byl z toho důvodu, že v jednom byl měsíční fond pracovní doby a v druhém výkazu byly uvedeny nejen tento fond, ale i práce přesčas odpracované jeho agenturními zaměstnanci u ALW. Nakonec sám obž. M. v rámci vyjádření k obžalobě výslovně doznal, že z těchto prací přesčas jeho zaměstnanců neodváděl státu a zdravotním pojišťovnám povinné odvody, byť toto své jednání obžalovaný přičítal neochotě obž. V. hradit práce přesčas jeho agentuře. Stejně tak obž. V., který před odesláním do agentury oba výkazy kontroloval a tyto byly zpracovávány samotnými zaměstnanci ALW na jeho podnět, o čemž vypovídala sv. J. (navíc obž. M. v žádném případě práci svých dodávaných agenturních zaměstnanců na pracovišti ALW sám, ani zprostředkovaně přes jiného koordinátora, neevidoval), musel tedy obž. V. vědět, že je zpracováván dvojí výkaz a že práce nad rámec měsíčního fondu pracovní doby nejsou žádnými normohodinami, ale pracemi přesčas, včetně sobot a nedělí. Tedy jen na podkladě takového vyjádření obž. M. u hlavního líčení dne 13. 2. 2023 je dle názoru soudu vina nejméně obž. M. zcela prokázána.

70. Přes toto vyjádření obž. M. se v závěrečném návrhu i sama jeho obhajoba pustila do zpochybňování množství odpracovaných hodin přesčasů u některých agenturních pracovníků s tím, že uváděné číslo je v některých případech natolik vysoké, že se de facto jedná o vykořisťování agenturních zaměstnanců, že ani není v lidských silách tak často pracovat apod. K tomu soud dodává, že tato vysoká čísla se převážně objevují u zahraničních zaměstnanců, kteří v ČR evidentně pobývali pouze a jen z jediného důvodu, a to vydělat si co nejvíce peněz, což obnášelo nutnost odpracovat co nejvíce hodin, tedy i značné množství práce přesčas (navíc jak je obecně známo v situaci, kdy často pobývají v ČR bez známých, bez rodinných příslušníků, bydlí na ubytovnách a jejich jedinou snahou je skutečně vydělat co nejvíce peněz). V této souvislosti však soud poukazuje na další důkaz toho, že údaj v podkladech pro fakturaci s vyššími hodnotami odpracovaných hodin není žádná tzv. normohodina, ale jde o skutečně odpracované práce přesčas (které navíc porušují i zákonné záruky zaměstnanců o možnostech prací přesčas, nicméně kde není žalobce, není soudce), a to konkrétně na zprávy v podobě Úředních záznamů PČR, Odboru cizinecké policie (viz bod. 49. odůvodnění), kdy dne 15. 1. 2017, tedy přímo v době projednávané trestné činnosti, proběhla v ALW kontrola zaměřená na nelegální zaměstnávání, kdy ze zprávy vyplývá, že: *... bylo kontrolováno*

42 osob na pracovištích lakovna a apretace, zejména jde o zaměstnance R.F.Morava Progress a jen o několik kmenových zaměstnanců ALW. Agenturní zaměstnanci pracují 12 až 16 hodin denně 5 až 7 dní v týdnu, měsíčně takto odpracují přes 300 hodin. V rámci odpracovaných hodin nejsou zohledňovány hodiny nad rámec fondu pracovní doby jako přesčas, ale měsíční výdělek je počítán „odpracované hodiny x hodinová sazba“ a ... panuje určité napětí mezi kmenovými zaměstnanci a agenturními, jedním z důvodů je vysoký počet odpracovaných hodin agenturních zaměstnanců, díky čemuž ztrácí výkon a kvalita práce je nižší, kdy kmenoví zaměstnanci mají pocit, že musí pracovat s vyšším výkonem i za agenturní zaměstnance, aby se stihlo udělat potřebné množství práce. Dle soudu opět o další z řady důkazů o tom, že dvojí výkaz jako podklad pro fakturaci v první verzi obsahoval práce do výše maximálně měsíčního fondu, druhý výkaz obsahoval fakticky odpracované hodiny, tedy včetně prací přesčas a nikoli jakési normohodiny. Toto zjištění policejního orgánu v sobě zahrnuje i další okolnost, tedy tu, na kterou svým způsobem upozorňoval obž. M., tedy že za práce přesčas, jakož i za práce o sobotách a nedělích, nebyly agenturním pracovníkům vypláceny zákonné příplatky (obž. M. tvrdil že tyto hodiny nebyly propláceny vůbec, což však není pravdivé tvrzení).

71. Co se týče svědeckých výpovědí z řad bývalých (a v některých případech i současných) zaměstnanců ALW, k jejich obsahu je nutno obecně uvést, že jednak bylo v řízení z jejich výpovědí zjištěno, že řada svědků v řízení přípravném nevyprávěla, a to na radu právního zástupce společnosti ALW (aktuálního obhájce ALW v projednávané věci). Ačkoli soud chápe, že vypovídat ve věci směřující vůči vlastnímu zaměstnavateli není nic příjemného a svědkové mohli mít obavy, aby se jejich výpověď nestala důvodem pro případnou výpověď z pracovního poměru a ačkoli svědkovo již této možnosti před soudem nevyužili (a vypovídali), má soud za to, že u některých je jejich výpověď tímto ovlivněna. Nicméně vyslechnutí svědkové nebyli zasvěceni do vzájemné spolupráce mezi R.F.Morava a ALW, do vzájemných dohod obou obžalovaných o postupu při fakturaci apod. Ovšem např. již zmiňovaná sv. A. uvedla, že byla placena dle hodin, které odpracovala, kdy si mistr zapisoval hodiny, o nějakých normohodinách se tato svědkyně vůbec nevyjadřovala. Další svědkyně Ludmila B. uvedla, že sice museli splnit nějakou normu, odpracovat určitý počet výrobků, ale výplatu dostávala na základě toho, kolik měla odpracovaných hodin. Ani tato svědkyně nemluvila o normohodinách, stejně jako další svědkyně B., která si kontrolovala mzdu podle odpracovaných hodin, nikoli normohodin.
72. Dále má soud za potřebné znovu zdůraznit vyjádření samotného obž. M., který uvedl, že normohodiny se sice evidovaly, ale jen na úsecích slévárny a apretace. Tomu odpovídají i svědecké výpovědi mistrů těchto dvou úseků, kdy např. sv. H. (slévárna) a sv. N. (apretace) ve svých svědeckých výpovědích hovořili o úkolové odměně, ale i tito dva svědkové rovněž sami prováděli i evidenci pracovní doby. Tito dva svědci na těchto dvou úsecích spol. ALW evidovali tedy nejen odpracované hodiny, ale evidovali i výkonnost pracovníků. Jak však sám obž. M. uvedl, normohodiny se běžně evidují i v jiných podnicích, ale to, co šlo od R.F.Morava do agentury jako podklad, to již nebyly normohodiny. Normohodiny jsou pro vnitřní potřebu ALW, ale nikoli jako podklad pro fakturaci. Toto vyjádření obž. M. (navíc skutečně pojem normohodina je běžným pojmem, může být skutečně zaměstnavateli sledována) pak jednoznačně odpovídá i sv. výpověď dalšího mistra z ALW, a to sv. Š. Tento svědek byl mistr na úseku lakovna a tento, jak uvedl ve své výpovědi, u zaměstnanců (i agenturních) sledoval a zaznamenával pouze docházku. Jak sám uvedl, měl plachtu, tam zaznamenal, kdo přišel, kolik odpracoval hodin, sečetl to a na konci měsíce to odevzdal, odevzdával pouze jeden výkaz za konkrétní měsíc, do této plachty zaznamenával i práce přesčas. Pokud pak soud nahlédne do jednotlivých výkazů, které jako podklady pro fakturaci zasílala ALW pro agenturu, tak jen příkladně ve výkazu za měsíc duben 2017 (č. l. 1175) u zaměstnanců, kteří pracovali na úseku lakovny (je u nich pozn. *lak*), je třeba u Natalie B. uveden počet 239 odpracovaných hodin. Přitom tedy na lakovně se žádné normohodiny a úkoly neevidovaly a potom tento údaj skutečně nemůže být nic jiného než počet odpracovaných hodin, včetně prací přesčas. Svědkyně z řad zaměstnankyň personálního úseku ALW pak žádný přepočít

normohodin neprováděly. Např. sv. Markéta J. žádný přepočít normohodin neprováděla, tato sice uváděla, že dle ní je vyšší počet odpracovaných hodin u agenturních zaměstnanců jakýsi počet měrných jednotek, jsou to jakési motivační jednotky, ale nikoli odpracované hodiny, tyto motivační jednotky se dle ní násobily domluvenou sazbou a vznikla částka pro fakturaci, motivační jednotky jim předkládali mistři. Současně však tato svědkyně zcela v rozporu s objektivní pravdou rovněž uváděla, že práce přesčas vůbec nebyly v ALW možné, nebo ačkoli v počátku uváděla, že si obž. V. kontroloval fakturu vystavenou od R.F.Morava, v průběhu výsledku nakonec popřela i tuto zpočátku tvrzenou skutečnost, a proč je motivační jednotka násobena stejnou sjednanou sazbou jako odpracovaná hodina, když jde o rozdílné jednotky, to již nebyla svědkyně schopna vysvětlit vůbec. Neví ani o tom, že by pracovní pomůcky byly fakturovány samostatně, což přitom byly. Její výpověď je tak dle soudu zcela nepoužitelná. Svědkyně Nela M. zase uvedla, že podkladem pro fakturaci byl výkaz pracovní doby (žádné normohodiny), do výkazů nijak nezasahovala a nemá tušení, proč existují dva výkazy za stejný měsíc. Dle soudu, pokud opět použije zásady obecné logiky, obž. V., který jak uváděl obž. M. s ním vedl debaty o každou korunu v rámci sjednávání hodinové sazby, nebude přece platit z financí ALW hodinovou sazbu normohodiny, ve které byla kromě hrubé mzdy i částka odpovídající např. povinným odvodům, nebo jejíž součástí mělo být dle vyjádření ALW (podání ze dne 31. 10. 2022) i marže agentury a výdaj v podobě povinného pojištění a tím zcela nedůvodně navyšovat nutné výdaje společnosti ALW.

73. Soud souhrnně hodnotí svědecké výpovědi v tom smyslu, že ani jedna z výpovědí není schopna vyvrátit tu prokázanou skutečnost, že v rámci podkladů pro fakturaci údaj s vyšším počtem hodin je údajem o odpracovaných hodinách přesčas. Navíc žádná směrnice s motivačním programem platným k datu projednávaného období nebyla ze strany ALW soudu ani předložena a opět soud dodává, že obž. M. proplácel svým zaměstnancům sjednanou hodinovou mzdu za odpracované hodiny, tedy za tu vyšší hodnotu (tedy práce včetně přesčasů) a dle soudu je evidentní, že jako podnikatel, který si navíc stěžoval, že nedostává dostatek finančních prostředků od ALW, nebude opět logicky proplácet sjednanou hodinovou mzdu za jakési motivační bonusy či normohodiny či měrné jednotky. Je tedy dle soudu evidentní, že na některých úsecích mohly být tzv. normohodiny sledovány, ovšem sloužily evidentně jen pro vnitřní potřebu ALW, pro zjišťování výkonnosti zaměstnanců, nikoli však pro potřebu fakturace odměny pro R.F.Morava (kdy soud učiní jednu poznámku, že dle Rámcové smlouvy měla být proplácena i tzv. odměna za výkonnost, která počítá s tzv. normohodinou, ovšem tyto odměny za výkonnost nebyly jakkoliv do sjednané částky hodinové ceny mezi R.F.Morava a ALW promítány, nebylo s ní nijak pracováno, opět to jen dokládá tu skutečnost, že se Rámcovou smlouvou strany vůbec neřídily, což ostatně i sami obžalovaní doznávají). Na některých úsecích tedy normohodiny evidovány byly, ale nepromítly se nijak do stanovení odměny, o čemž se jednoznačně vyjádřil i sám obž. M., který uvedl, na což je potřeba opakovaně poukázat, že: *...na ALW byla ustanovena normohodina ve slévárně a apretaci, z jeho pohledu normohodina znamená, kolik musí pracovník za hodinu udělat, ale jak to účetně pokračuje, to už není normohodina, to už je odpracovaná hodina, za kterou se musí platit sociální, zdravotní, všechno. Normohodina je v dílně, dál to nejde. Pokud tedy mistr předává počet odpracovaných hodin mzdové účetní, tak jí předává počet odpracovaných hodin, nikoli normohodin. S obž. V. vždy jednali o ceně odpracované hodiny. Normohodina je jen to, co musí zkontrolovat mistr na dílně, ale to, co je u pana V. v kanceláři, to je hodinovka.*
74. Výše způsobené škody je pak již poměrně jednoduchým propočtem, který zpracoval pro účely trestního řízení znalec Ing. Bohunovský ve svém posudku č. 16/17 ze dne 20. 11. 2017. Úkol znalce byl sestavit přehled mezd zaměstnanců spol. R.F.Morava za jednotlivé měsíce období leden 2016 až duben 2017 podle skutečně odvedené práce (včetně prací přesčas a fakticky i proplacené mzdy), vypočítat z těchto částek výši povinných odvodů na sociálním pojištění, zdravotním pojištění a dani z příjmu a tento údaj porovnat se fakticky přiznanými a odvedenými povinnými odvody ze strany R.F.Morava. Závěry znaleckého posudku jsou rozebrány v bodech 24. až 30. odůvodnění a soud v převážné části na ně odkazuje, kdy následně byl ještě v přípravném řízení byl zpracován posudek

stejného znalce č. 32/18 ze dne 24. 9. 2018, kdy bylo již jen úkolem znalce sestavit přehled přiznaných odvodů na zdravotní pojištění a přehled fakticky povinných odvodů těmto konkrétním pojišťovněm za stejné období dle skutečně odpracovaných hodin, a to dle jednotlivých pojišťoven. Snad jen ve zkratce soud opakuje, že pro stanovení výše škody je podstatná Příloha č. 3 znaleckého posudku č. 16/17, kdy v této příloze jsou uvedeni jmenovitě jednotliví agenturní zaměstnanci R.F.Morava, kteří byli přiděleni a vykonávali práci u ALW v době od ledna 2016 do dubna 2017 včetně, kdy je v tabulce za každý měsíc uvedeno jméno agenturního zaměstnance, počet odpracovaných hodin za každý měsíc a jeho sjednaná hodinová mzda s agenturou R.F.Morava. Jak již soud uvedl, není možné ze strany obhajoby úspěšně rozporovat jména a počty pracovníků ten který měsíc, protože v Příloze č. 3 jde o seznam, který zcela odpovídá jednotlivým měsíčním výkazům, které zpracovávala sama ALW a jejichž přehled emailem zaslala pověřená pracovnice sv. S. agentury R.F.Morava jako podklad pro každoměsíční vyúčtování. Konkrétně například zaměstnanci a počet jimi odpracovaných hodin za leden 2016 je v posudku uveden na stranách 850 až 854 spisu, kdy jména a počet odpracovaných hodin zcela odpovídá a koresponduje s Výkazem hodin zpracovaných samotnou obž. ALW za měsíc leden 2016, který je součástí spisu na č. l. 1348 – 1352. Odpovídají jména zaměstnanců, odpovídá počet fakticky odpracovaných hodin. Soud učinil podrobnou kontrolu tohoto přehledu zaměstnanců a počtu odpracovaných hodin, tedy fakticky učinil podrobnou kontrolu Přílohy č. 3 znaleckého posudku, a zde uvedené údaje srovnal s výkazy skutečně odpracovaných hodin, zpracovanými ze strany samotné ALW za každý jednotlivý měsíc a touto kontrolou soud dohledal pouze drobné dílčí chyby. Tyto chyby jsou popsány v bodu 27. odůvodnění rozsudku a v návaznosti na tyto chybné údaje znalec Ing. Bohunovský učinil na pokyn nové propočty povinných odvodů, jehož výstupem je doplněk znaleckého posudku ze dne 7. 3. 2024 (viz. bod 29. odůvodnění), jehož závěry byly do výroku rozsudku soudu zapracovány. Již jen obecně k výši škody, pokud obhajoba namítala a brojila proti posudku s tím, že tento je nepřezkoumatelný, jednak soud sám byl schopen posudek přezkoumat a nalézt drobné chyby a tyto prostřednictvím znalce opravit. Rovněž znalec zpětně dohledal ve svém PC podklady, které použil při zpracování znaleckého posudku a tyto soudu doložil (CD na č. l. 3125) a opět je tedy zřejmé, z jakých podkladů vycházel, ačkoli tedy podklady nebyly nedílnou součástí posudku. Popřípadě je možno obhajobou porovnat Přílohu č. 3 např. s tabulkou na č. l. 1428 – 1453, kde jsou uvedeny hodinové sazby. Vzhledem k tomu, že s nimi počítal sám obž. M., že sám podle tam v tabulce uvedených hodinových sazeb vypočítával mzdu svým zaměstnancům, lze konstatovat, že jednak výpočty Ing. Bohunovského jsou zcela správné a ačkoli znalecký posudek neobsahuje formou přílohy veškeré podklady, ze kterých znalec získal základní údaje pro svůj výpočet, tedy počet fakticky odpracovaných hodin jednotlivých zaměstnanců za ten který měsíc a hodinovou sazbu, je možné tyto údaje obžalovanými skutečně samostatně verifikovat a tedy ověřit na podkladě srovnání Přílohy č. 3 s listinami zajištěnými u obžalovaných. Hodiny zcela jistě odpovídají měsíčním výkazům skutečně odpracovaných hodin dle výkazů, které sestavovala sama ALW a podle kterých obž. M. vypočítával a odváděl mzdy svým zaměstnancům a hodinovou sazbu lze ověřit na podkladě dokladů nalezených u obž. M., a to i dále např. dle jeho ručně psaných poznámek o mzdách, ačkoli tyto neobsahují vždy všechny zaměstnance a všechny projednávané měsíce (např. č. l. 1422, 1423, 1424, 1427, zejména 1428 – 1453).

75. Ze strany obž. M. byl soudu předložen Společný znalecký posudek č. 040240/2023 ze dne 24. 7. 2023 zpracovaný Ing. Lukášem Křístkem a BDO Valuation s.r.o. Pro rozhodnutí soudu je však tento posudek víceméně bezpředmětný. Úkolem tohoto posudku jednak bylo rovněž vypočítat celkové mzdové náklady pracovní agentury R.F.Morava za jednotlivé měsíce v období od 1. 1. 2016 do 30. 4. 2017 včetně, kdy ohledně odpracovaného času jednotlivých zaměstnanců a hodinové sazby měli znalci vycházet ze znaleckého posudku Ing. Bohunovského. Tedy i v tomto případě obž. M. nepřímou přiznává, že jeho zaměstnanci odpracovali hodiny i nad rámec měsíčního fondu pracovní doby, když de facto požádal o vypracování posudku na podkladě stejných vstupních údajů, s jakými pracoval Ing. Bohunovský v Příloze č. 3. Společný znalecký posudek pak pracoval

se závěrem (a jeho závěry jsou tedy jiné co do výše způsobené škody), že hodinová mzda agenturních zaměstnanců nebyla sjednána jako tzv. hrubá mzda, ale jako tzv. čistá mzda. Na základě takto stanoveného postupu došli znalci k závěrům logicky samozřejmě jiným, fakticky tedy logicky k vyšším mzdovým nákladům a potažmo tedy i k vyšším povinným odvodům, než byly spočteny znalcem Ing. Bohunovským, protože k čisté mzdě společný znalecký posudek připočítával ještě částky hrubé mzdy a teprve z takto zjištěného výsledku jakožto základu, prováděl propočet povinných odvodů. Jinými slovy, pokud by se měl soud řídit výsledky společného znaleckého posudku, byla by výše způsobené škody obžalovanými ještě daleko vyšší, než je jim nyní kladeno za vinu. Nehledě tedy k tomu, že mzda jednotlivých zaměstnanců byla stanovena jako mzda hrubá, nikoli čistá, stačilo, aby se znalci Ing. Křístek či zástupce BDO informovali u svého zadavatele a nemuseli ve svém posudku „fabulovat“ s čistou mzdou. Pokud však takovou informaci od obž. M. obdrželi, pak jim tento uváděl nepravdivou skutečnost. Ostatně i z Rámcové smlouvy vyplývá, že odměna je sjednávána z hrubých mezd zaměstnanců (viz čl. 7 Rámcové smlouvy). Zřejmě se tak dělo (znalci posuzovaná hodinová mzda jako tzv. čistá) z důvodu, jehož podstata spočívala v druhé položené otázce na tyto znalce, kdy tímto druhým úkolem bylo při zohlednění mzdových nákladů stanovit nárok na odměnu pracovní agentury R.F.Morava vůči ALW za jednotlivé měsíce, vypočtené postupem stanoveným v Rámcové smlouvě o agenturním zaměstnávání č. 01/2012 ze dne 29. 6. 2012. Z logiky věci, pokud byly mzdové náklady agentury R.F.Morava spočítány tímto společným posudkem ještě ve vyšší hodnotě, než s jakou pracovala obžaloba, logicky i odměna sjednaná dle Rámcové smlouvy je o to vyšší.

76. Navíc bylo pro soud až nepochopitelné, že obhajoba předkládá tento důkaz, který je tedy evidentně v neprospěch obžalovaných, protože pokud by soud měl postupovat jako znalec Ing. Křístek, tak opakuje, že obžalovanými způsobená škoda by byla ještě daleko vyšší. Proč obhajoba předkládá soudu důkazy v neprospěch obžalovaných, není soudu zřejmé. Navíc v dalších listinách zajištěných při prohlídkách v R.F.Morava a u obž. M. byly zajištěny mzdové výměry zaměstnanců R.F.Morava, byly zajištěny i psané výpočty mezd jednotlivých zaměstnanců R.F.Morava, a opět i z těchto listin je zřejmé, že počty fakticky odpracovaných hodin jsou násobeny sjednanou částkou, která představuje hrubou mzdu.
77. K znaleckému posudku Ing. Bohunovského snad poslední poznámka soudu. Ve vztahu k otázce vedení účetnictví ze strany R.F.Morava a k uvedenému závěru znalce, tak znalec nehodnotil celé účetnictví. Zhodnotil pouze tu skutečnost, že účetnictví, které vycházelo z nižších podkladů, bylo vedeno správně ve smyslu, že výpočet povinných odvodů dle výkazů s nižšími hodnotami (do maximální výše měsíčního fondu pracovní doby), tyto byly řádně zaúčtovány a částky z těchto údajů řádně strženy a odvedeny. Problém je však v tom, že vstupní data pro účetnictví v podobě výkazů s nižšími hodnotami nebyla pravdivá, a tudíž účetnictví dle soudu evidentně neobsahuje věrný obrázek o stavu společnosti R.F.Morava a o jejich povinnostech.
78. Obhajoba obž. Volodymyra M., odhlédne-li soud od obsahu závěrečného návrhu, pak spočívala zejména v tom, že obžalovaný sice nepopírá podstatu trestního stíhání, když sám u hlavního líčení dne 13. 2. 2023 v rámci vyjádření k obžalobě uvedl a doznal, že jeho agenturní pracovníci u ALW skutečně pracovali přesčas, ovšem on za tyto přesčasy neplatil zákonné odvody, kdy toto zdůvodňoval tím, že na tyto odvody neměl peníze. Jinak je jeho obhajoba svým obsahem zejména přenášení odpovědnosti za tuto situaci na samotnou obž. ALW a na jejího tehdejšího prokuristu obž. Ing. V., na poukazování pochybení a porušení zákoníku práce na straně ALW, často si ve svých podáních však sám protirečil apod. S většinou argumentace tohoto obžalovaného se tak soud neshoduje, popřípadě taková argumentace není relevantní pro posouzení projednávané věci. Obž. M. například soustavně poukazoval na porušování zákoníku práce ze strany obž. ALW spočívající v tom, že ALW neuzavírala s jeho agenturními zaměstnanci dohody o dočasném přidělení zaměstnance. Jednak, pokud sám obžalovaný ví a poukazuje na to, že tyto dohody absentovaly,

měl soud za nadbytečné vyzývat obž. ALW k jejich vydání, jak důkazně navrhoval obž. M. ve svém podání ze dne 17. 10. 2022 (č. l. 2649 verte). Jednak, pokud s ohledem na chybějící dohody obžalovaný dovozoval, že v takovém případě nelze hovořit o souhlasu zaměstnanců R.F.Morava s prací přesčas ve smyslu ust. § 308 odst. 1 písm. c) zákoníku práce, a protože on sám neměl přístup na pracoviště obž. ALW, tak netušil, jakou pracovní dobu a jakou práci přesčas ALW jeho zaměstnancům nařizuje, proto odváděl zákonné odvody pouze na základě pracovní doby dle ust. § 79 odst. 2 písm. b) zákoníku práce, pak taková argumentace je čistě snahou o vyvinění se a popírá fakticky fungující dlouhodobou spolupráci mezi R.F.Morava a ALW, kdy jednak nebyl vůbec důvod, aby ALW zasílala R.F.Morava dvojí výkazy pracovní doby a jednak je taková argumentace v rozporu s faktickým jednáním samotné R.F.Morava a tedy samotného obž. M., který svým zaměstnancům proplácel měsíční mzdu ne podle hodin odpovídajícím maximální výši měsíčního fondu pracovní doby, ale hradil jim měsíčně fakticky odpracované hodiny, tedy i práci přesčas, tedy se svými zaměstnanci sjednanou hodinovou mzdu násobil vyšším počtem odpracovaných hodin. To samé se týká vytýkané absence souhlasu agenturního pracovníka se zaměstnáním na dobu přesahující fakticky 1 rok, což tedy dle obžalovaného porušuje ust. § 309 odst. 6 zákoníku práce. Argumentace a důkazní návrhy obž. M., aby soud řešil i další porušení povinností ze strany obž. ALW v podobě zaměstnávání dalších pracovníků tzv. načerno, k tomu soud uvádí, že má tento důkazní návrh opět za nadbytečný a současně za irelevantní tvrzení vzhledem k projednávané věci. Zda se obž. ALW dopouštěla i dalších porušení ve vztahu k jiným než agenturním zaměstnancům R.F.Morava (a dopouštěla se tak dle tvrzení obž. M. krácení daní v daleko větším rozsahu), je pro posouzení této projednávané věci nepodstatné, ať už z hlediska naplnění skutkové podstaty, tak i z hlediska ukládání trestu. K argumentaci obž. M. v tom smyslu, že obž. ALW přenášela nezákonně na R.F.Morava povinnost nést náklady na pracovní pomůcky, což je v rozporu s ust. § 309 odst. 1 zákoníku práce, s tímto soud souhlasí, ovšem toto porušení povinností ze strany obž. ALW a jeho faktická akceptace ze strany R.F.Morava a ze strany obž. M., je však opět zcela irelevantní ve vztahu k trestní odpovědnosti obžalovaných. Není dle soudu pravdou další tvrzení obž. M., že obž. ALW nařizovala jeho agentuře R.F.Morava, jaká má být konkrétní výše měsíční odměny (mzda), kterou následně obž. M. vyplácel svým agenturním zaměstnancům, jak tvrdil v podání na čl. 143 verte. Obž. ALW zasílala agentuře obžalovaného pouze přehled odpracovaných hodin a tento součet odpracovaných hodin násobila sjednanou částkou za hodinu práce, ovšem sjednanou s obž. M., která, jak již soud uváděl, se časem vyvíjela od cca 132 Kč/hod. až po cca 146 Kč/hod. Nicméně obž. M. svým zaměstnancům vyplácel daleko nižší částky, konkrétně agentura R.F.Morava proplácela svým zaměstnancům hodinovou hrubou mzdu v rozmezí od 80 Kč do cca 90 Kč/hod. Také není dle soudu pravdivé jeho tvrzení, že když agenturní zaměstnanec pracoval přesčas, tak že obž. V. za tyto přesčasové práce neplatil, ani když jeho zaměstnanci pracovali ve svátky. I práce přesčas byly ze strany obž. ALW agentuře R.F.Morava propláceny, počet hodin přesčas byl násoben sjednanou hodinovou sazbou (jde o ty položky *služby* na vystavovaných fakturách), pokud něco za práce přesčas obž. ALW nehradila, tak to byly zákonné příplatky za práce přesčas a případné příplatky o sobotách, nedělích či svátcích. Pokud soud uváděl, že si obžalovaný často protířecil, pak jako příklad uvádí, že jednou obžalovaný říkal, že v položce *Služby* na fakturách vystavovaných pro ALW jsou uvedeny částky povinných odvodů, které hradil každý měsíc na finanční úřad, sociálku a zdravotní pojišťovny, aby o chvíli později už zase uváděl, že v položce *Služby* na fakturách byly uvedeny práce přesčas, ze kterých nehradil povinné odvody, protože na to neměl peníze. K argumentaci obž. M., že bez částky vypočtené Ing. Bohunovským jako zkrácení daně by bylo podnikání agentury R.F.Morava jen tak tak ziskové, kdy drtivá většina výnosů ze spolupráce byla ze strany obž. M. použita na provoz R.F.Morava, a že pokud by měla R.F.Morava nést i náklady ve výši vypočtené znalcem jako způsobená škoda, pak by o tuto částku byla agentura R.F.Morava de facto ve ztrátě (k čemuž navrhoval obž. M., aby soud nechal zpracovat znalecký posudek, kdy však nakonec takový posudek předložil sám obžalovaný – jde o posudek přednesený Ing. Křístkem), z čehož obž. M. dovozuje, že onu zkrácenou daň fakticky dluží obž. ALW, která se obohatila vědomě na úkor státního rozpočtu, a to skrze zneužití svého dominantního postavení

vůči R.F.Morava, kterou využila jako svůj daňový štít, k tomu soud jen krátce uvádí, že se jedná opět o zcela irrelevantní argumentaci. Bylo povinností R.F.Morava dostát svým zákonným povinnostem v odvodu povinných plateb za své zaměstnance a přizpůsobit této povinnosti svou podnikatelskou aktivitu. Nelze odhlédnout od toho, že ačkoli je projednáváno období od 1. 1. 2016 do 30. 4. 2017, tak faktická spolupráce mezi ALW a R.F.Morava fungovala na stejném principu od samého počátku spolupráce, tedy již od července 2012, kdy byl po celou dobu stejně vykazován počet odpracovaných hodin dvojitým výkazem a stejně bylo fakturováno po celou dobu spolupráce, byť tedy za situace, kdy bylo dodáváno daleko méně agenturních zaměstnanců. Bylo na obou obžalovaných, ale zejména na obž. M., aby nastavil vzájemnou spolupráci včetně vzájemného financování tak, aby jednak dostal povinným odvodům a jednak z podnikání měl profit. Naopak tím, že jednal, jak jednal a případně nevymáhal sjednanou odměnu dle uzavřené Rámcové smlouvy, jde jednak k tíži obž. M., jednak tím, že takto umožnil fungování ALW, fakticky křivil trh, kdy totiž dodával pracovníky pro ALW evidentně pod cenou, neumožnil tak tržní konkurenci pro ostatní agentury práce. Je pro trestní odpovědnost zcela irrelevantní, že ALW a R.F.Morava si mezi sebou dlouhodobě účtovaly v rozporu s fakticky uzavřenou Rámcovou smlouvou. Jakékoliv smluvní či faktické ujednání dvou soukromoprávních subjektů nemůže měnit povinnost danou zákonem. Navíc soud nesouhlasí ani s tvrzením obž. M., že byl existenčně na ALW závislý, že pokud by nedodával zaměstnance, neměl by pro ně práci a musel by jim hradit tříměsíční odstupné apod. Úplně stejně závislým na hromadných dodávkách zaměstnanců byla samotná ALW, a pokud by obž. M. přestal dodávat své zaměstnance do ALW, stejně tak mohl způsobit značné škody a finanční ztráty této obžalované společnosti, tedy jejich vzájemné postavení soud vnímá jako de facto rovnocenné.

79. Obhajoba obž. Josefa V. spočívala v tom, že si obžalovaný údajně zjednodušil propočty toho, kolik má ALW odvádět agentuře R.F.Morava tak, že si stanovil jakousi normohodinu, kdy celkový počet normohodin, které jim dodávali z jednotlivých úseků mistrů na personální, tak že tuto vynásobil sjednanou sazbou v korunách, kterou dojednával s obž. M. a že jej nikdy nezajímalo, proč je fakturace rozdělena dvě položky, této obhajobě rovněž soud neuvěřil a je v rozporu s provedeným dokazováním. K otázce tzv. normohodin může soud odkázat na rozbor, který učinil v předchozích bodech tohoto odůvodnění. K tomu má soud poslední poznámku, když byl obž. V. dotazován, zda si tento postup v podobě účtování normohodin domluvil s obž. M. (protože tento postup nevyplývá z Rámcové smlouvy), uvedl, že si nic takového nemusel dojednávat, že si to zkrátka pro sebe zjednodušil. Jednak se dle soudu o žádné faktické zjednodušení nejedná, jednak si takový postup, který tedy neodpovídá Rámcové smlouvě, zkrátka musel s obž. M. sjednat. Odměna pro R.F.Morava dle Rámcové smlouvy měla být sjednána jako součet odpracovaných hodin agenturních zaměstnanců násobený dojednanou hodinovou sazbou. Do hodinové sazby si sice zjednodušeně mohl obž. V. započítat položky mzdových nákladů, povinných odvodů a dalších položek jako údajně odměny pro R.F.Morava (což obž. M. rozporuje), ale zcela jistě tato hodinová sazba byla násobena odpracovanými hodinami a nikoli tzv. normohodinami. Když byl obžalovaný vyzván k vysvětlení normohodiny a z čeho se skládá, uvedl, že se jedná o sazbu kmenového zaměstnance na stejnou pozici na hodinu, k tomu připočetl sociální a zdravotní, pomůcky a takto stanovil cenu normohodiny. Opět ani sám obž. V. dle soudu nevedl, z čeho se normohodina skládá, protože popsal pouze stanovení ceny odpracované hodiny tak, jak to uvedl obž. M. Žádný propočtení o nějakém poměru výkonnosti v ceně normohodiny nevedl. Navíc opět část vyjádření i tohoto obžalovaného je zcela v rozporu s provedenými důkazy, jako když např. obžalovaný tvrdí, že ve sjednané sazbě za normohodinu byla kromě hrubé mzdy a povinných odvodů také částka odpovídající tomu, že musel pracovníky agentury vybavit pracovními pomůckami, tak zcela jistě takovou položku hodinová sazba neobsahovala, protože tyto ochranné pomůcky si ALW a R.F.Morava účtovaly zcela nezávisle a samostatně, jde o faktury, které soud popsal v bodě 40. tohoto odůvodnění. Taktéž dle soudu není absolutně pravdivé jeho vyjádření k dotazu: *zda ALW agentuře R.F.Morava dávala podklady, aby mohla agentura fakturovat (údajně) normohodiny na mzdové náklady a služby?*, kdy k tomu

vedl, že: *nikoli, že takto si to rozdělovala agentura sama*. Přitom je evidentní, že bez předložených dvojích výkazů zasílaných přímo obžalovanou ALW by nikdy R.F.Morava nebyla schopna rozdělit fakturaci na tyto dvě položky. Také tomu odpovídá nepřímě i vyjádření obžalovaného, který uvedl, že: *jej na fakturě zajímala ta konečná suma*, nicméně konečná suma na fakturě odpovídá výkazu s uváděnými vyššími hodnotami odpracovaných hodin. De facto obžalovaný tímto říká, že měl povědomí jen o jednom výkazu, nikoli o výkazu s nižšími hodnotami, což je ovšem zcela v rozporu s výpovědí např. svědkyně J., která věděla o dvojích výkazech (jeden označovala jako odpracované hodiny – ten s nižšími hodnotami a druhý jako výkaz označovala jako výkaz motivačních jednotek – ten s vyššími hodnotami). Sv. M. uvedla, že dle ní obž. V. musel vědět, že je zpracováván dvojitý výkaz a sv. S. uvedla, že k jednomu člověku jí přišla dvě čísla, jedno číslo byla evidence pracovní doby, většinou to kopírovalo fond pracovní doby a druhé číslo překlápěla do faktury, rozdíl jí nebyl nikým vysvětlen, neptala se, automaticky převzala systém takového postupu od předchůdkyně. Není dle soudu tedy možné, aby obž. V. nevěděl o dvojích výkazech zasílaných jako podklad pro fakturaci agentuře práce obž. M. Je opět evidentní, že ani ze strany ALW nedocházelo k postupu dle Rámcové smlouvy, tato byla zcela ignorována a nastavenou spolupráci v podobě dvojího vykazování museli mezi sebou sjednat jinou (ústní) dohodou obž. M. jako zástupce R.F.Morava a obž. V. jako jediný zástupce ALW, jako si ostatně ústně sjednávali postupné navyšování sazby za odpracovanou hodinu, jako si ústně sjednali na rozdíl od ujednání Rámcové smlouvy to, že bude R.F.Morava proplácet ALW i ochranné pomůcky, kterým ALW vybavila pracovníky R.F.Morava (včetně nákladů vstupních lékařských prohlídek). Není pravdivé ani jeho vyjádření v tom smyslu, že si evidenci pracovní doby u agenturních zaměstnanců vedl sám obž. M. Z provedeného dokazování dle soudu vyplývá, že Rámcová smlouva byla pouze zástěrkou na obou stranách k tomu, aby znesnadnila odhalení faktického důvodu vzájemné fakturace, tedy umožnění obž. M. neodvádět z prací přesčas povinné odvody. Takový postup byl výhodný jak pro obž. M., který ušetřil na povinných odvodech a byl výhodný i pro samotnou ALW, ta ušetřila minimálně na zákonných příplatcích za práci přesčas, o víkendech a svátcích (které zcela jistě naopak musel platit svým kmenovým zaměstnancům) a nepřímě v důsledku značného množství přesčasových hodin u jednotlivých pracovníků agentury ušetřila i na nutnosti hledat další kmenové zaměstnance a tyto vyplácet v zákonném rozsahu. Z rozsahu fakturace a z toho, jak byla členěna, při vědomosti obžalovaného V., že *Služby* nejsou službami, protože služby byly fakturovány zcela nezávisle a samostatně, musel i tento obžalovaný vědět, že část fakturace za odpracované hodiny je schována pod kolonkou *Služby* a muselo mu být zřejmé, proč tak obž. M. činí, že i když ve sjednané hodinové odměně byla zahrnuta položka povinných odvodů, a že tedy toto následné dělení fakticky znamená nižší odvody ze strany agentury vůči oprávněným poškozeným subjektům.

80. Obž. ALW Industry se vyjádřila jen krátce a k obsahu této výpovědi snad jen soud dodává, že souhlasí s tvrzením, že veškeré závazky ALW vůči R.F.Morava vypořádala tak, jak měla, v plném rozsahu a beze zbytku. Opět však k tomu soud dodává, že jsou strany vypořádány na podkladě ústně sjednané dohody, kterou se oba subjekty musely řídit, protože Rámcovou smlouvou se neřídily (nelze tedy poměřovat vypořádání vzájemných závazků Rámcovou smlouvou). Pokud však částky vyfakturované ze strany R.F.Morava vůči ALW za období od ledna 2016 do dubna 2017 včetně, jde o částku v souhrnné výši 99 531 032 Kč (bod 38. rozsudku), soud porovná s částkou proplacenou ze strany ALW na účet spol. R.F.Morava ve výši 92 235 115,25 Kč (bod 39. rozsudku), spolu s provedenými a doloženými zápočty ve výši 1 104 488,62 Kč (bod 40. rozsudku) spolu s poslední fakturovanou částkou z dubna 2017 (kdy nejsou k dispozici bankovní výpisy s uvedením, kdy byla tato uhrazena), pak se v součtu jedná o částku 99 494 878,57 Kč (součet 92 235 115,95 Kč + 1 104 488,62 Kč + 6 155 274 Kč). Z toho jinými slovy pro soud vyplývá, že co bylo ze strany R.F.Morava fakturováno vůči ALW, to bylo ze strany ALW vůči R.F.Morava uhrazeno, a to buď převodem na některý účet R.F.Morava, nebo uhrazeno tzv. zápočtem za proplacené zdravotní prohlídky agenturních zaměstnanců a za vynaložené pracovní pomůcky za tyto agenturní zaměstnance. Nepatrný nedohledaný rozdíl ve výši cca 36 153 Kč může být

způsoben nedohledanou fakturou vystavenou ze stran ALW pro R.F.Morava za služby. O vzájemných zápočtech mezi ALW a R.F.Morava byly sepisovány i dvoustranné dohody, tyto jsou částečně obsaženy např. v plastovém pytlí obsahující položky č. 20 – 30, konkrétně v šanonu oranžovočervené barvy s označením R.F.M.P. 2017, soud je však k důkazům pro nadbytečnost neprováděl.

81. Z výše uvedených důkazů pak dle soudu jednoznačně vyplývá, že faktury vystavované ze strany R.F.Morava vůči ALW byly vždy součtem jednak částky odpovídající měsíčnímu fondu pracovní doby všech agenturních pracovníků, která byla účtována ze strany R.F.Morava v části na faktuře označené jako *mzdové náklady* a která tedy přesně odpovídá jednotlivým výkazům zasílaným ze strany ALW vůči R.F.Morava – jde o součty hodin, které jednotliví agenturní pracovníci buď fakticky vykonali (pokud byly nižší než měsíční fond pracovní doby), nebo byly průúčtovány v měsíčním výkazu jako maximální měsíční fond pracovní doby. Druhá část faktury označená jako *služby*, zde byla ze strany R.F.Morava vůči ALW vyúčtována odpracovaná doba přesčas agenturních zaměstnanců. K této částce R.F.Morava došla tak, že ze dvou zasílaných měsíčních výkazů provedla jednoduchý propočít, kdy fakticky reálně odpracovanou celkovou pracovní dobu agenturních zaměstnanců, tak od této od této odečetla v druhém seznamu vyfakturovanou částku za měsíční fond pracovní doby. Takto vypočtená částka pak tedy byla fakturována jako *služby*. Jinými slovy, částky na fakturách vystavovaných ze strany R.F.Morava označené jako *mzdové náklady* odpovídají odpracovaným hodinám jen do výše maximálního měsíčního fondu pracovní doby, a v části označené jako *služby* byly vyfakturovány práce odvedené nad rámec měsíčního fondu pracovní doby, tedy jako práce „přesčas“. Protože navíc podle fakturace probíhala i návazná platba ze strany ALW, je možno jednoznačně konstatovat, že údaje o počtu odpracovaných hodin uváděné v měsíčních výkazech jsou zcela reálné, ačkoli bylo obhajobou namítáno neúměrné množství odpracovaných hodin u některých zaměstnanců. Nešlo o žádné normohodiny, jak se snažil soud přesvědčit zejména obž. V., kdy znovu soud poukazuje zejména i na výpověď samotného obž. M., který uvedl, že *si s obž. V. sjednávali odměnu za hodinu, tak šlo o odpracovanou hodinu, nikoli o nějakou normohodinu*. Navíc není logické, aby sám uživatel práce obž. ALW, která tedy jednoznačně prováděla evidenci odpracovaných hodin i u agenturních zaměstnanců, sebe sama „šidila“ či lépe řečeno „poškozovala“ tím, že bude těmto agenturním zaměstnancům zapisovat nedůvodně takto vysoký počet hodin, který musí následně ze svého uhradit vůči agentuře práce hodinovou sazbou zahrnující jak hrubou mzdu, tak povinné odvody. Normohodina a odpracovaná hodina jsou rozdílné jednotky a nemohou ani být z logiky věci propláceny stejnou sazbou. Že skutečně byly odpracovávány hodiny přesčas vyplývá i z dalších listinných důkazů, např. při domovní prohlídce u obž. M. byly nalezeny ručně psané poznámky nadepsané jako výplata, kdy jde o výpočet mezd pro agenturní pracovníky, např. u výplaty za leden 2017 je uvedeno jméno M. s číslicí 285 (č. l. 1419), pokud je tento údaj srovnán s výkazem hodin za leden 2017 u této zaměstnankyně je pak rovněž uvedeno 285 (č. l. 1212). U stejného jména je počet odpracovaných hodin na listopad 2016 uveden 335 hodin (č. l. 1420), ve výkazu odpracovaných hodin za listopad 2016 je rovněž uvedeno 335 (č. l. 1236). Jde o další důkaz toho, že na výkazech vystavovaných ze strany ALW jsou skutečně jednak vystavovány seznamy agenturních zaměstnanců s měsíčním fondem odpracované doby, ale stejně tak byl vypracován a R.F.Morava předáván i druhý výkaz, dle skutečného počtu odpracovaných hodin. Stejně tak pokud při bytové prohlídce u obž. M. byly nalezeny stejné měsíční výkazy se skutečně odpracovanými hodinami nad rámec měsíčního fondu pracovní doby (jde např. o listiny na č. l. 1454 – 1502), pak u většiny jmen je rukou dopsaná výše mzdy a opět zde není uvedeno, že by výše odpracovaných hodin neodpovídala, že by odpracované hodiny byly kráceny. Opět z toho soud logicky dovozuje, že by obžalovaný M. zcela jistě nehradil svým zaměstnancům částky vyšší, částky vypočtené podle smyšlených hodin, normohodin nebo fakturačních jednotek.

82. Závěrem soud dodává, že návrh obhajoby u hlavního líčení konaného dne 5. 6. 2023 na čtení Úředního záznamu o podaném vysvětlení sv. Vlasty S. z přípravného řízení byl zamítnut. Svědkyně

byla u tohoto hlavního líčení vyslechnuta a navrženému postupu (aniž by byl obhajobou blíže odůvodněn) dle soudu brání ust. § 158 odst. 6 poslední věta tr. řádu. Skutečnost, že stejným způsobem jako byl sjednán mezi R.F.Morava a ALW bylo fakturováno i mezi R.F.Morava a UNEX, není pro posouzení věci opět podstatná. Co se skrývá v položce *Služby* u těchto faktur (vystavených ze strany R.F.Morava pro UNEX), zda částky zde uváděné odpovídají Rámcové smlouvě sjednané s UNEX, zda jsou z nich odváděny povinné odvody ze strany R.F.Morava, nebo zda v tomto případě pod položkou *Služby* jsou skutečně účtovány jen položky z Rámcové smlouvy, nic z toho vůbec nebylo předmětem tohoto řízení a pro posouzení věci jsou tyto soudu předložené faktury zcela irelevantní. Nemůže se je jich ve svůj prospěch dovolávat takto obecně ani sám obž. V., tento totiž sám uvedl, že se sice dotazoval před uzavřením smlouvy ve spol. UNEX na jejich zkušenost s R.F.Morava, ovšem pouze neformálně. Sám obžalovaný neví, co bylo účtováno pod položkou *Služby* v těchto fakturách (ani soud neměl k dispozici podklady pro tuto skutečnou fakturaci).

Právní hodnocení

83. Jednání obž. Volodymyra M. soud právně kvalifikoval v souladu s obžalobou jako zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Obecně je pak možno ve zkratce konstatovat, že při zkrácení daně, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na zdravotní pojištění jde zpravidla o zvláštní případ podvodu, jimž se v rozporu se zákonem ovlivňuje daňová povinnost určitého subjektu tak, že ten v rozporu se skutečností předstírá nižší rozsah této povinnosti (nebo předstírá, že ji vůbec nemá). Pachatel obecně takové příslušné výkazy nebo podklady pro stanovení takových povinných plateb zfalšuje, nepořídí, úmyslně zkeslí nebo je vůbec nevede, aby tím dosáhl nižšího výpočtu daně a dalších povinných plateb, nebo, aby zatajil, že vůbec má určitou daňovou či jinou poplatkovou povinnost. Pokud jde o větší rozsah zkrácení daně nebo jiné povinné platby, nelze sice přímo použít vykládací pravidlo § 138 odst. 1 tr. zákoníku, ale vzhledem k tomu, že jiná hlediska než finanční, nemají v tomto případě žádného významu, je třeba tento pojem vykládat tak, že jde nejméně o částku nejméně 100 000 Kč. Výše zkrácení pak představuje rozdíl mezi daní (a jinou povinnou platbou), kterou má poplatník (příslušná osoba) podle příslušných předpisů uhradit, a nižší daní (a jinou povinnou platbou), která byla vzhledem k trestné činnosti přiznána a odvedena. Pachatelem (event. spolupachatelem) tohoto trestného činu může být nejen subjekt daně (event. jiné povinné platby), ale kdokoli, tedy jak fyzická, tak právnická osoba, která svým úmyslným jednáním způsobí, že zákonná daň (event. jiná povinná platba) nebyla jemu nebo jinému subjektu vyměřena či odvedena vůbec, anebo ne v zákonné míře a daň (event. jiná povinná platba) tak byla zkrácena ve větším rozsahu. Jinými slovy subjekt daně (event. jiné povinné platby) nemusí být totožný s pachatelem tohoto trestného činu. Nelze tedy zaměňovat daňovou (event. jinou) povinnost a trestní odpovědnost za zkrácení daně (event. jiné povinné platby). Trestný čin zkrácení daně a podobné povinné platby je trestným činem úmyslným, přičemž se nevyžaduje úmysl přímý, ale postačí i prokázání úmyslu nepřímého. U zavinění u kvalifikované skutkové podstaty postačí ve smyslu ust. § 17 písm. a) tr. zákoníku nedbalost.
84. Soud dospěl po provedeném dokazování k závěru, že obž. Volodymyr M. ve vztahu k základní skutkové podstatě uvedené v § 240 odst. 1 tr. zákoníku jednal v úmyslu přímém. Závěr o úmyslném jednání obžalovaného v přímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku opírá soud o okolnosti, které již popsal při hodnocení skutkových zjištění, tedy, že obžalovaný jednal primárně a cíleně v tom smyslu, že vědomě s úmyslem zkrátit daň a další povinné odvody předstíral nižší rozsah povinnosti zákonných odvodů. Obž. M. vědomě odváděl zálohy na daň, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění pouze z části fakticky odpracovaných hodin svých zaměstnanců, které poskytoval do ALW, a to tak, že odváděl tyto zálohy za fakticky odpracované hodiny jen v případě, pokud rozsah

odpracovaných hodin jeho zaměstnance u ALW nepřesáhl měsíční fond pracovní doby, maximálně však každý měsíc za svého zaměstnance v případě odpracovaných hodin nad tento rámec odváděl zálohy na daň a další povinné odvody pouze do výše odpracovaných hodin odpovídající měsíčnímu fondu pracovní doby. Ovšem, a to je podstata jeho trestné činnosti, veškeré odpracované hodiny nad rámec měsíčního fondu nepřiznával a z těchto dalších odpracovaných hodin přesčasů žádné zálohy či povinné platby již neodváděl. Předstíral tedy, jak bylo uvedeno, že má nižší rozsah zákonných odvodů, než fakticky měl. Ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě v podobě velkého rozsahu dle § 240 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku soud dovodil minimálně zavinění z nedbalosti, kdy není potřeba, aby pachatel obecně věděl, že jde o zákonný znak konkrétního trestného činu, ale postačí, že se zřetelem na okolnosti případu a své subjektivní dispozice to vědět měl a mohl, a tedy postačí zavinění ve formě nevědomé nedbalosti. Skutkové závěry v projednávané věci dávají, s ohledem na charakter trestné činnosti a způsob jejího páčání, dostatečný podklad pro závěr o naplnění subjektivní stránky i ve vztahu k okolnostem podmiňující použití vyšší (kvalifikované) trestní sazby. Obž. M. jako jediný statutární zástupce a jediná osoba oprávněná jednat za agenturu práce R.F.Morava si byl vědom toho, že má povinnost přiznat a odvést zálohy na daň z příjmu a další povinné odvody za své zaměstnance, takto také činil (z listin zajištěných při domovní prohlídce u obžalovaného vyplývá, že obžalovaný osobně činil každý měsíc propočty mezd u svých zaměstnanců a propočty povinných odvodů, jakož i osobně vyplácel v hotovosti u svých zaměstnancům dodávaných do ALW mzdy), ovšem vědomě v nižším rozsahu, proto byl minimálně srozuměn s tím, že zkracuje příslušnou platbu ve větším rozsahu, neboť věděl, kolik má jeho agentura zaměstnanců pracujících pro ALW, kolik fakticky zaměstnanci odpracovali práci přesčas, o jakou položku ve smyslu finančním jde v porovnání s odvody přiznanými a odvedenými a s ohledem na tyto skutečnosti lze v jeho případě ve vztahu ke kvalifikované skutkové spíše uvažovat i o zavinění v úmyslu minimálně nepřímém, kdy právě neodváděním povinných plateb za práci přesčas evidentně docházelo ke kompenzaci nedostatečného příjmu ze smluvního vztahu se spol. ALW. Jednáním obžalovaného pak byl porušen zájem státu na správném vyměření daně, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na zdravotní pojištění a na příjmech z těchto povinných plateb, ze kterých je financována činnost státu, krajů a obcí a jiné činnosti vykonávané ve veřejném zájmu.

85. Jak soud uvedl o odstavci výše, že nelze zaměňovat daňovou (event. jinou) povinnost a trestní odpovědnost za zkrácení daně (event. jiné povinné platby), s ohledem na toto konstatování soud jen výslovně a samostatně toto zdůrazňuje s ohledem na obsah závěrečného návrhu obhajoby obž. M. v tom smyslu, kdy bylo rozporováno a namítáno, že zákonnou povinnost k odvodům měla samotná obž. ALW, kdy bylo spolu s právním výkladem tvrzeno, že šlo o zaměstnance samotné ALW, a nikoli o zaměstnance R.F.Morava. Ačkoliv toto tvrzení soud shledává naprosto v rozporu s provedeným dokazováním, jednoznačně šlo o zaměstnance R.F.Morava, přesto znovu zdůrazňuje, že pachatelem nemusí být jen ten, komu svědčí zákonná daňová povinnost (subjekt daně), ale kdokoliv, kdo koná tak, že v rozporu se skutečností předstírá nižší rozsah této povinnosti, kdy takto konal právě obž. M.

86. Jednání obž. Ing. V. (a obž. ALW) pak soud po právní stránce posoudil jako pomoc dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Pomoc se vyskytuje v rozdílných formách a s různou povahou a závažností, typicky je však povaha a závažnost pomoci vždy nižší než u ostatních obecných forem trestné činnosti, zejména organizátorství a návodu. Charakter pomoci pak má i dohoda o vytváření podmínek k tomu, aby pachatel mohl svou trestnou činnost provádět co nejučinněji (R 45/1963), takže dle soudu i dohoda o tom, aby pachatel mohl své jednání vůbec konat (vyhotovování dvojích výkazů) a následně před odhalením i dlouhodobě zakrývat (Rámcová smlouva), je nutno po právní stránce vyhodnotit jako pomoc k trestnému činu. Obž. Ing. V. právě tím, že obž. M., který sám nekontroloval docházku svých agenturních zaměstnanců dodávaných do ALW, a aniž by pro to

byl jakýkoliv jiný logický důvod, tak obž. V. nechal zasílat (prostř. sv. S.) jako podklady pro fakturaci dvojí výkazy, jednak ten, na jejímž podkladě obž. M. odváděl povinné odvody za své zaměstnance a které tedy obž. M. vykazoval jako podklady pro výpočet povinných odvodů, a jednak druhý výkaz se skutečným počtem odpracovaných hodin, který si sice ve fakturaci nazvali jako „služby“, přitom se o žádné služby nejednalo, čehož si obž. V. musel být vědom, protože veškeré a jediné služby, které si mezi sebou účtovaly, byly ty, na jejichž podkladě si ALW nechávala od R.F.Morava samostatně proplácet vybavení agenturních zaměstnanců ochrannými pomůckami a jejich vstupních lékařské prohlídky. Žádné jiné služby mezi subjekty neprobíhaly a nemohly být tedy ani účtovány jako služby. Obž. V. tedy jednak pomáhal obž. M. zasíláním dvojího výkazu možnost předstírá nižší rozsah povinnosti k zákonným odvodům, jednak tímto umožňoval obž. M. tajit trestnou činnost před jejím odhalením. Nelze uvěřit tomu, že by obž. V., osoba odpovědná za fakturaci a vyplácení peněz z ALW nevěděl, co znamená položka *Služby*, že by se o tyto účtované náklady nijak nezajímal, jak se snažil tvrdit soudu. Protože pak měl každý měsíc přehled o počtu agenturních pracovníků, protože měl přehled o jimi odpracovaných hodinách (popřípadě kontroloval fakturovanou částku), musel být minimálně srozuměn s tím, jak velká částka není hrazena na povinných odvodech a ve vztahu k výši způsobené škody soud u tohoto obžalovaného dovozuje zavinění minimálně ve vědomé nedbalosti.

87. Přitom, protože se jednalo o postup, který byl zcela v rozporu s písemnou Rámcovou smlouvou a jejími podmínkami původně dojednanou, jak tedy má docházet k fakturaci a na podkladě jakých položek, pak muselo zcela jistě mezi obž. M. a obž. V. dojít k jiné - ústní - dohodě o tomto odlišném způsobu fakturace. Jiné logické vysvětlení takto vedené fakturace obž. V. soudu neposkytl.
88. Obž. Ing. V. pak byl v projednávaném období prokuristou obž. ALW, tedy osobou ve faktickém postavení statutárního orgánu, jeho jednání je tak možno ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) zák. č. 418/2011 Sb., přičítat obž. ALW Industry s.r.o.

Výrok o trestu

89. Při úvaze o druhu a výměře trestu se soud řídil hledisky vymezenými v § 39 odst. 1 tr. zákoníku, tedy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatelů, k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnosti nápravy; dále soud přihlédl k chování pachatelů po činu, zejména k jejich snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Soud rovněž přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatelů. Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku jsou povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
90. K osobě obž. Volodymyra M. bylo zjištěno, že je ženatý, aktuálně ve věku 65 let a má jediné, již dospělé dítě. Má dosažené vyšší odborné vzdělání a naposledy pracoval (dle svého vyjádření) jako dělník na stavbě. Není vlastníkem hodnotnějších movitých věcí, nemovitost žádnou nevlastní. Usnesením KS v Brně ze dne 18. 1. 2021, č. j. xxx byl zjištěn úpadek obžalovaného, bylo povoleno jeho oddlužení a insolvenčním správcem byl ustanoven Mgr. Viktor Švantner, insolvence nadále probíhá. Není aktuálně trestně stíhán v jiné věci.
91. Za současné aplikace všech zákonných kritérií, která mají vliv na druh a výměru trestu, uložil soud obžalovanému podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců nepodmíněně, tedy trest uložený pouze 6 měsíců nad samou spodní hranicí zákonné trestní sazby. Soud ukládal trest v zákonné sazbě pro zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, tedy v sazbě trestu odnětí svobody od 5 do 10 let.

Při úvahách nad výší trestu v rámci zákonné trestní sazby soud hodnotil případné polehčující okolnosti demonstrativně uvedené v § 41 tr. zákoníku. Nutno konstatovat, že polehčující okolnost soud na straně obžalovaného shledal toliko jedinou, tedy že obžalovaný až dosud z hlediska trestně právního vedl řádný život, když nemá žádný záznam o odsouzení, jde tedy o polehčující okolnost ve smyslu ust. § 41 písm. p) tr. zákoníku. Tím ovšem výčet polehčujících okolností končí, kdy jiné polehčující zákonné okolnosti soud nezjistil. Obžalovaný se k jednání nedoznává, škodu neuhradil, primárně požaduje v závěrečném návrhu zproštění od obžaloby. Naopak na straně obžalovaného bylo zjištěno několik zákonných přitěžujících okolností dle § 42 tr. zákoníku. Jednak obžalovaný spáchal trestný čin zcela jistě s rozmyslem a po předchozím uvážení, tedy přitěžující okolnost ve smyslu ust. § 42 písm. a) tr. zákoníku. Dále obžalovaný spáchal trestný čin vůči více poškozeným (jednání obžalovaného bylo ke škodě 8 subjektů) a jednak v něm pokračoval po delší dobu, jde tedy o přitěžující okolnost dle § 42 písm. m) tr. zákoníku, naplněnou hned dvěma možnými variantami. Rovněž spáchal trestný čin s další osobou, což je přitěžující okolnost dle § 42 písm. o) tr. zákoníku. Obžalovaný pak spáchal trestný čin v přímém úmyslu. Jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody tak dle soudu nepřichází v úvahu a pro výkon trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. S ohledem na skutečnost, že se protiprávního jednání obžalovaný dopustil v rámci činnosti statutárního zástupce obchodní společnosti, je mu dále ukládán trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech či družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci. Výměru trestu v zákonném rozmezí od 1 roku do 10-ti let pak soud konkrétně určil v délce 5 let.

92. V případě obžalovaného soud neshledal zákonné předpoklady pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zákoníku, podle kterého, má-li vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele soud za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené. Již ze samotného zákonného vymezení snížení trestu podle § 58 tr. zákoníku je zřejmé, že se jedná o mimořádné snížení a musí se proto jednat o mimořádný případ a mimořádné okolnosti. Z uvedených kritérií je však zřejmé, že byt' je obžalovaný osobou doposud bezúhonnou, tak vzhledem k povaze a závažnosti jeho jednání a jeho postoje k němu, nelze uvažovat o mimořádném snížení trestu. Obžalovaný byl tou jedinou osobou, která měla zákonnou povinnost odvádět zákonné odvody za své zaměstnance a tuto zákonnou povinnost obžalovaný vědomě a dlouhodobě porušoval. Navíc se obžalovanému v průběhu trestního řízení povedlo agenturu práce R.F.Morava dovést k zániku, tato byla vymazána z veřejného rejstříku a de facto subjekt, po kterém jednotliví poškození zejména mohli vymáhat způsobenou škodu, zanikl. S ohledem na majetkové poměry obžalovaného pak nelze předpokládat, že by tento v budoucnu uhradil škodu trestným činem způsobenou. Trest peněžitý soud s ohledem na probíhající insolvenční řízení neukládal, navíc má soud za to, že s ohledem na věk obžalovaného a jeho osobní poměry je trest odnětí svobody spojený s přímým výkonem dostatečným trestem.
93. K osobě obž. Ing. Josefa V., Ph.D. bylo zjištěno, že je ženatý, aktuálně je ve věku xxx let a má tři děti ve věku cca xxx, xxx a xxx let. Má vysokoškolské vzdělání, momentálně pracuje jako xxx. Není trestně stíhán v jiné věci.
94. Soud tomuto obžalovanému ukládal trest v zákonné sazbě pro zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, tedy v sazbě trestu odnětí svobody od 5 do 10 let. Při úvahách nad výší trestu v rámci zákonné trestní sazby soud rovněž hodnotil případné polehčující okolnosti demonstrativně uvedené v § 41 tr. zákoníku. Nutno konstatovat, že polehčující okolnost soud na straně obžalovaného shledal, když obžalovaný až dosud z hlediska trestně právního vedl řádný život, když nemá žádný záznam o odsouzení, jde tedy

o polehčující okolnost ve smyslu ust. § 41 písm. p) tr. zákoníku. Tím ovšem výčet polehčujících okolností rovněž končí, jiné polehčující zákonné okolnosti soud nezjistil, když ani tento obžalovaný se k jednání nedoznává, škodu dosud rovněž ani částečně neuhradil, primárně rovněž požaduje v závěrečném návrhu zproštění od obžaloby a protiprávní jednání tedy popírá. Naopak na straně obžalovaného bylo zjištěno několik zákonných přitěžujících okolností dle § 42 tr. zákoníku. Jednak obžalovaný spáchal trestný čin s rozmyslem a po předchozím uvážení, tedy přitěžující okolnost ve smyslu ust. § 42 písm. a) tr. zákoníku. Pomáhal ve spáchání trestného činu ve vztahu k více poškozeným a jednak v něm pomáhal po delší dobu, jde tedy o přitěžující okolnost dle § 42 písm. m) tr. zákoníku, naplněnou dvěma variantami.

95. Dále soud u tohoto obžalovaného zhodnotil tu skutečnost, že obžalovaný není pachatelem ani spolupachatelem, je „pouze“ účastníkem na trestném činu spáchaném hlavním pachatelem, tedy obž. M., navíc je účastenství obž. V. v té nejméně závažné formě, tedy ve formě pomoci. Pomoc se vyskytuje v rozdílných formách a s různou povahou a závažností, typicky je však povaha a závažnost pomoci vždy nižší než u ostatních obecných forem trestné činnosti, zejména organizátorství a návodu. Pachatelem trestného činu je tedy sám obž. M., bylo pouze a jeho zákonnou povinností odvést řádně a v plné zákonné výši povinné odvody, nikoli povinností obž. Ing. V. jakožto zástupce ALW. Soud tak v případě obž. Ing. V. shledal naplnění zákonných podmínek ust. § 58 odst. 6 tr. zákoníku (ve výroku rozsudku soud nesprávně uvedl odst. 1 tr. zákoníku) a ukládá obžalovanému trest pod zákonnou hranici trestní sazby, konkrétně trest odnětí svobody v trvání 3 roků a jeho výkon za splnění zákonných podmínek ust. § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil. Délku zkušební doby soud stanovil dle § 82 odst. 1 tr. zákoníku na maximální možnou dobu, tedy v trvání 5 let. Trest odnětí svobody pak soud doplnil peněžitým trestem ve výměře 500 000 Kč.
96. S ohledem na skutečnost, že se protiprávního jednání obžalovaný dopustil v rámci činnosti statutárního zástupce obchodní společnosti, je mu dále ukládán trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech či družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci. Výměru trestu pak soud určil v délce 5 let.
97. K obž. ALW Industry s.r.o. bylo zjištěno, že tato společnost je nadále funkční. Polehčující a přitěžující skutečnosti jsou shodné jako v případě obž. V., jehož jednání je této obžalované obchodní korporaci přičítáno. Obžalované ALW je tak ukládán trest peněžitý ve výši 2 000 000 Kč.
98. Jak obž. Ing. V., tak obž. ALW Industry je ukládán trest peněžitý za použití ust. § 67 odst. 1 tr. zákoníku, kdy peněžitý trest může soud uložit, jestliže pachatel pro sebe nebo pro jiného úmyslným trestným činem získal nebo se snažil získat majetkový prospěch. Takový majetkový prospěch u obžalovaných (jednání obž. V. směřovali ku prospěchu jiného, tedy ku prospěchu ALW, obž. ALW pak dosáhla vlastního prospěchu) soud shledává v tom, že jednání, kterým pomáhali obž. M. páchat trestnou činnost v podobě krácení daně, bylo finančně přímo prospěšné i pro samotnou obž. ALW, kdy tím, že za práce přesčas či práce o sobotách a nedělích agenturních zaměstnanců vyplácela ALW agentuře práce pouze základní sjednanou sazbu, ušetřila ALW finanční prostředky za jinak nutné další výdaje v podobě zákonných příplatků za práci v sobotu, v neděli a přesčas, které by jinak musela ALW hradit svým kmenovým zaměstnancům, pokud by tito pracovali přesčas či o víkendy jako agenturní zaměstnanci. Výši takového prospěchu by bylo možno i přímo spočítat, postačilo by posčítat práci přesčas agenturních zaměstnanců v projednaném období a s ohledem na znalost jejich hodinové sazby propočíst zákonný příplatek, ovšem pro posouzení věci již tento konkrétně vyčíslený prospěch není nutno přesně kvantifikovat. Nepřímo tímto jednáním navíc dochází dle soudu i k deformaci trhu jako takového, protože při vědomosti nižších nákladů na

výrobek (ušetřené peníze za práci přesčas) mohla ALW potencionálně nabízet nižší částky svým koncovým zákazníkům než případná konkurence.

Náhrada škody

99. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu platí, že odsuzuje-li soud pachatele pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu, nebo nemajetkovou újmu, nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu, nebo nemajetkovou újmu v penězích, nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 tr. řádu), nestanoví-li trestní řád jinak. Nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody, nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody, nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se pachatel uznává vinným a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena, nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno. Obžalovaní pak byli ve výroku rozsudku uznáni vinnými takovým trestným činem, kterým způsobili škodu a kterou dosud nijak neodčinili.
100. S nárokem na náhradu škody v souladu s ust. § 43 tr. řádu se k trestnímu řízení řádně a včas připojila jako poškozená Revírní bratrské pokladna, zdravotní pojišťovna, a to konkrétně s částkou ve výši 50 396 Kč, představující neuhrazené zdravotní pojištění za zaměstnance spol. R.F.Morava Progress v obžalobou projednávaném období. Protože o výši této způsobené škody nebylo po provedeném dokazování pochyb, kdy způsobená škoda této pojišťovně, včetně její výše, tvoří současně popis protiprávního jednání obžalovaných, proto byl této poškozené přiznán nárok na náhradu majetkové škody v požadované výši, a tuto povinnost soudu ložil obžalovaným společně a nerozdílně.
101. Dále se s nárokem na náhradu majetkové škody k trestnímu řízení připojila poškozená Česká republika zastoupená Finančním úřadem pro Olomoucký kraj. Opět výše škody odpovídá neuhrazeným zálohám na daň z příjmu ze závislé činnosti, kdy opět je požadováno plnění odpovídající obžalobou projednávanému období za zaměstnance R.F.Morava, kdy opět způsobená škoda a její výše tvoří popis protiprávního jednání obžalovaných. Dle soudu se však tato poškozená se svým nárokem nepřipojila k trestnímu řízení včas. Poškozený je oprávněn soudu navrhnout, aby v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu, která mu byla způsobena trestným činem. Návrh je však ve smyslu ust. § 43 odst. 3 tr. řádu nutno učinit před zahájením dokazování a z návrhu musí být patrné, z jakých důvodů a v jaké výši se nárok na náhradu majetkové škody uplatňuje. Dokazování v této projednávané věci bylo zahájeno u hlavního líčení konaného dne 8. 12. 2022 (č. l. 2680), poškozená však uplatnila nárok na náhradu škody až podáním došlým soudu dne 9. 2. 2023 (č. l. 2848 a násl.). Proto soud ČR - Finanční úřad pro Olomoucký kraj jako poškozenou k trestnímu řízení nepřipustil, o čemž rozhodl samostatným usnesením, což má za následek nemožnost soudu rozhodovat o uplatněném nároku. Rozsudek v této věci však poškozené bude soudem zaslán, aby případně mohlo být podáno odvolání, že na podkladě nesprávného rozhodnutí soudu výrok o náhradě škody chybí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci.

O odvolání přísluší rozhodovat Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li se poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poškozený může požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Olomouc 10. 5. 2024

Mgr. Petr Sušil v. r.
předseda senátu